

KALKI 3.8.75 75 ரூபி

கல்கி

பிரதான கதைகள் மூலம் கல்கி இயக்குகிறது
கல்கி கலாச்சார இயக்குகிறது

சென்னை

மத்யமமாக உயர்ந்து

முன்னேற்றப்படைந்த ஆவருக்குத் தெரியும்.

...அழகான ஆடைகளும் அதற்கு உதவின என்று !

நிச்சயமாக, உதவியைக் கிடைக்க உதவிப்பதை நோக்கிப்போன நுண்ணணிகள்தான் !

பத்மவிபூஷண்
எம் எஸ் சுப்புலக்ஷ்மி
ரமோன் மக்ஸேஸே விருது பெற்றவர்

கல்விக்கு அஞ்சலி

பாரதிய வித்யா பலனத்தின் கௌரவ அங்கத்தினரான எம் எஸ் சுப்புலக்ஷ்மி தமது புதிய எச் எம் வி இசைத்தட்டை (ECS 3259) பலனத்திற்கு சமர்ப்பணம் செய்கிறார்... அவர் கல்விக்கு அளிக்கும் அஞ்சலி.

எம் எஸ் பாடியுள்ள இத்தொகுப்பில் பத்து மொழிகளில் பக்திப்பாடல்கள் உள்ளன.

பஜரே யது நாதம் சமஸ்கிருதம்
ஹரி ஸம் தோ ஹிந்தி
சாராயனு நம் குஜராத்தி
பறிதோ தாரிணி கங்கே வங்காளி
கண்டு கண்டு மலையாளம்
இஷுராதே கதரா உருது
ஹரி போல ஹரி போல மராத்தி
யது வம்ஸா யது வம்ஸா கன்னடம்
வாஸு தேவா வாஸு தேவா தெலுங்கு
நெடுகக்கு நீதி நெடுகக்கு நீதி தமிழ்

தி கிராமபோன் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா.

1. கேசத்தை ஷாம்புவால் சுத்தம் செய்யுங்கள்.
2. களர் மூடியின் மீது க்ளீம் ஹேர் டைஸை சமமாகப் பரப்புவர்கள். சிறிது க்ளீம் அப்படியே இடுக்கட்டும்.
3. கள்ளாக தோல் கழுவி, ஷாம்புவால் சுத்தம் செய்யுங்கள்.
4. கண்ணாடியில் பாருங்கள். நீங்கள் எவ்வளவு இளமையுடன் தோன்றுகிறீர்கள்!

உங்கள் கேசத்தை மீண்டும் இளமையுடன் விளங்க வைப்பது எவ்வளவு எளிது பாருங்கள்.

புதிய க்ளீம் ஹேர் டை உபயோகிக்க எளிதானது. இது சமமாகப் பரவி, கிரையில் செயலாற்றுகிறது. உங்கள் கேசத்திற்கு இயற்கையான வண்ணமும் பளபளப்பும் அளிக்கிறது. இது கமாவு போகாது: மங்காது—பல மூறை கேசத்தை சுத்தம் செய்த பிறகு கூட உங்களுக்குச் சிறந்தது—க்ளீம் பர்மனென்ட் ஹேர் டை.

புதிது

க்ளீம்

பர்மனென்ட்
ஹேர் டை

இயற்கையான கருமை
& கருமை கலந்த பழுப்பு.

சிறப்பான வண்ணம் பெற
க்ளீம் ஷாம்பு உபயோகியுங்கள்.
செயல் கேச அலங்கார நிபுணர்கள்
சிறப்பாக செய்கிறது.

17 விட்டு துர்க்காவை ஜேனோத்தாரண கைங்கர்யம்

தஞ்சை ஜில்லா நாராயணம்
பெட்டை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு
வடக்குக்கில் சுமார் 1 1/2 மைல்
தூரத்தில் கும்பகோணம்-காவேரிப்
பட்டினம் ரஸ்தாவில் உள்ள மஹா
ராஜபுரத்தில், துர்க்காவை மஹரிஷி
சால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுப்
பக்தர்களின் இஷ்ட சித்திகளை அருளி
வரும் ஸ்ரீ விஷ்ணு துர்க்காவைக்
கூலயம் (சொழி மன்னர்களால்
உபாஸப்பட்டது) இப்பொழுது புன
ரூத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வரு
கிறது. இதற்கும் அன்றாட பூஜை
நெய்யேத்தியத்துக்கும் பொதிய நிதி
வசதி வைக்கவும் ரூ. 20,000-க்கு
மேல் தேவைப்படுகிறது.

நன்கொடை அனுப்பிவைக்க
என்பவோர் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு
அனுப்புமாறு கோரப்படுகிறார்கள்.
"ஸ்ரீ G. ராமச்சந்திரன், பொக்கிஷ
தாரர், திருப்பனிக் கமிட்டி, பாஸ்கர
ராஜபுரம், வழி மாயூரம் R. M. S.
Pin Code 609810 தஞ்சை ஜில்லா."

*1. ப்ளோரைடு, நாடில் உடனடித் தயாரிப்புகளால் பல் பற்றைக் கரைக்க உதவுகிறது.

*2. ப்ளோரைடு, பல் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், எலும்புக்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

*3. ப்ளோரைடு, வாயில் பற்கள் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

*4. ப்ளோரைடு, பற்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தும். ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

புதிய

கோலினுஸ் : ப்ளோரைடு வாழ்நாள்

முழுதும் பற்களுக்கு உறுதுணை!

கோலினுஸ் ப்ளோரைடால் பற்களுக்குப் பூண பாதுகாப்பு கோலினுஸ் ப்ளோரைடு பற்பரையில் கலந்துள்ள கோலினுஸ்-ப்ளோரைடு (எல்எம்எஃப்) வாகும் பற்கள் சிதைவற்று சோதனை விழாமலிருக்க ஆதரிப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. ஏனெனில், எல்எம்எஃப் பல் பற்றைத் தடுக்கிறது. பற்களைக் கெடும் படுத்தி, பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

கோலினுஸ் ப்ளோரைடு பெரிய வர்களுக்கும் கூடப் பயனுள்ளது. கோலினுஸ் ப்ளோரைடு பல் கலந்துள்ள எல்எம்எஃப் பல் பற்றைத் தடுக்கிப் பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

பல் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது.

- *1. ப்ளோரைடு அல்லாத பல் பற்றைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. 1970, பக்கம் 203-206.
- *2. பல் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. 206-210.
- *3. பல் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. 205-208.
- *4. பல் சிதைவடைவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், பற்களைத் தீவிரமாகத் தடுக்கிறது. 205.

கலைஞர் கவனத்துக்கு...

நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனத்துக்குப் பிறகு தி.மு.க. தவிர மற்ற எதிர்க்கட்சியினர் பிரமித்து, மனச் சோர்வடைந்துவிட்டதாகக் காண்கிறது. தலைமை, தொண்டர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாதது காரணமாயிருக்கலாம். ஆனால் இதற்காகத் தளர்வடைவது சரியா? இரண்டாவது அணி எக்கே? அதுவும் இயல்பெனில் மூன்றாவது அணி என்ன ஆவிறது? கேட்கவே தோன்றுகிறது.

கல்கி

மார்ச் 85

பக்கம் 1

ஆட்சியை எதிர்த்து, ஆளியோரை ஒளி அதன் மூலம் மக்கள் கவனத்தைக் கவரவது அல்ல ஜனநாயகம். மாற்றுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து மக்களைத் தம் பக்கம் திருப்புவது கஷ்டம். இந்தக் கஷ்டமான பணியையே சுதந்திராக் கட்சிக்குக் கொடுத்தார் ராஜாஜி. ஜனநாயகம் பற்றியும் பிரஜா உரிமைகள் குறித்தும் பொருளாதார ஸ்திரத் தன்மை பற்றியும் மக்களுக்குப் போதிக்கும் கல்விப் பணி ஆற்றுங்கள் என்றார். ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்குள்ள கடமைகளையும் எடுத்துக் கூறுமாறு பணித்தார். இன்று சுதந்திரா என்ன, மற்ற எல்லா எதிர்க்கட்சிகளுமே இத்தகைய ஆக்கப் பூர்வமான திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. சிரம சாத்தியமான காரியம் என்றாலும் மனப்பூர்வமாக உறுத்தால் மக்கள் மனங்களை வெல்லலாம்.

மீத்தியைக்குக்கும் ஆட்சிக்கு எதிரான ஒரு கட்சியின் ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்கும் கலைஞர் மேற்சொன்னவற்றைச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திருநெல்வேலியில் தி.மு.க. மகாதாடு கூடப் போகிறது. அப்போது வழக்கம்போல் தி.மு.க.யின் சாத்திரங்களைப் பட்டியல் போட்டு மாநில கயாட்சி கொள்கையும் எழுப்பினால் போதுமா? அவை விடப் பெரிய பணி சாத்திரங்கொடுத்து கலைஞருக்கு. சோர்வுற்றிருக்கும் எதிர்க்கட்சிகளின் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது அணியினரை உசுப்பிவிடுவதாகும் அந்தப் பணி. முதல்வர் பொறுப்பேற்று ஜனநாயகப் பற்றுள்ள எதிர்க்கட்சிகளின் மகாதாடு ஒன்று கூட்டலாம். இன்றைய நிலைமையைக்கு ஏற்றதென்பால் ஒரு கூட்டுச் செயல் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

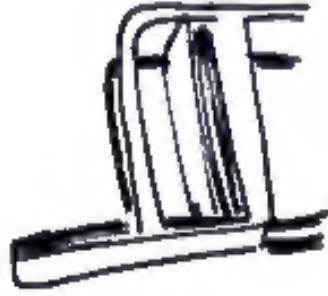
புரட்சி-இயக்கம் என்றெல்லாம் பேசாமல், மாணவர்களைத் தூண்டிவிடாமல், ராஜ்யவத்தையும் போலீஸையும் சத்திக்கு இழுக்காமல் சாத்துவதேமான, அமைதியான முறையில் ஜனநாயகப் பணி யாற்றலாம்.

அவ்வ இத்தில அரங்கம் முன்வைப்போதையும்விட இன்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள கலைஞருக்கு அதற்கேற்றதென்பால் நாடு தழுவிய தொக்கு வேண்டும்.

'நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனத்தினால் பயனெதுமில்லை என்ற நிலைமை உருவாகுமாறு எதிர்க்கட்சிகள் தடத்து கொள்ளட்டும்' என்பதென ஜகஜீவன்ராம்.

இதை ஏன் ஒரு சமயமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது?

என் குங்க
அப்படி
எதிர்ப்பிட்டு
உங்களை

சுருதி

மக்கள்
தேர்தல்களுக்கு
அரசை எப்படி
யாவது கவிழ்க்க
வேண்டும் என்று
எண்ணுவது
தவறு.

அன்பார்ந்த சீறியர்களுக்கு... ..

சேகர இதழில் கவிப் பத்திரிகையில்
விள உயர்வு பற்றிய அறிவிப்பு தேயர்கள் பரு
குக்கு அறிவிக்கப்படும் இல்லாவிட்டாலும் வருத்
தத்தை அளித்திருக்கும். விவரம் உயர்ந்த
பேண்டிப்பகுப்பதால் எங்களுக்கு ஏற்படும்
வருத்தத்தைவிட தேயர்களின் வருத்தம்
தீர்ச்சம் அதிகமாயிராது. விவரப்பற்றத்தில்
உள்ள திவ்யவந்தை சித்திரனாலும் எருத்
துக் கூற விரும்புகிறோம். எங்களுக்குடைய
சிரமங்களின் பேரில்லாம் அருக்கி உயர்வைத்
தொத்தவாய் சேகர விரும்புகிறோம். குறிப்
பாக இரண்டு பக்கம் விவரப்பற்றும்.

புத்திரிகை, உத்தரவுகளைக் கண்டிருப்பதற்கு
அதில் மத்திய அரசு "உண்மையில் அதிபரின்
கமிட்டி" என்று தியானித்தது. இந்தக் கமிட்டி
உள் உண்மையையும் சீராகப் புரிந்து
கொள்ளவில்லை என்று "இந்தியன் பிரஸ்"
இதழில் திரு. பி. கே. ராய் தலையங்கம்
எழுதியுள்ளார். திரு. பி. கே. ராய் இந்திய
நாசிகம்மை சர்க்கரின் தலைவர்.

உண்மையில் அதிலும் கமிட்டி பத்திரிகைத் தயாரிப்புக்கான தாளின் விலையைப் பக்கத் துக்கு ஒரு ரூபாய் என்று நிர்ணயித்துவிட்டது. அதுவும் அது உடல் ரூ. 1500க்குப் பத்திரிகைத் தாளின் கொடுத்தபோது இதைத் தீவிர இங்கு உடல் ரூ. 4500 வரை வந்திருந்தது. இதைப் போல் மெற்படி கமிட்டி பத்திரிகை அலுவலர் விலை 1.5 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்துவிட்டது. அதுவும் இதற்குப் பிறகு மையின் விலை முத்துரூ. 200-க்கு வந்திருக்கிறது.

இவ்வளவுதான், இதற்கு அநியாய ஏதும் உதி உயர்வையும் எய்வனோடு சேர்த்து தக்கம்

படர் சொல்வதில்லை. மாறாக லீஸ் உயர்ந்ததாலும் பத்திரிகையில் படித்துப் பவன்பெறவும் மதிமுகவும் புதிய புதிய அம்சங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற அளவில் சந்தோஷப்படுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதில் புதிய அம்சங்கள் பற்றிச் சொன்ன இதழில் அதிர்ஷ்டக்கிரைப் பார்த்தீர்கள். இந்த இதழில் அவற்றைப் படித்து எடை போடவும் செய்கிறீர்கள். கல்வி துறையிலே மிக அமைதியுடையோடு தரக் குறைவாக ஆகி விடாமலும் சிறிதும் மகிழ் விஷயங்களைத் தரும்போதே பயன்பெறக் கருத்துக்களைக் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும். இது போன்றெல்லா சமீபத்தையும் கல்வியின் மூலப் பதார்த்தமாகத் தீர்த்த நாளில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

கயிலியின் கடைசிப் பக்கத்தை தேவகியைப் போற்றுவதை மூதல் பக்கமாக மாற்றி வருகிற திரு கண்ணதாசன் அண்மையில் தெரிச் சத்திக்கு கயிலி காவகாசியை ஒரு சரித் திரக் கதை என்று மிதமிதக் பேசும்படி என்று சொட்டுக் கொண்டுபோய்.

அவர் உடனே அதற்கு முழு மனத்துடன் ஓடிப்புக அளித்ததுடன் திட்டமிடவும் ஆரம்பித்துவிட்டார். கனடாவின் சரித்திர நிலைகளை என்ன என்பதைப் பற்றி திரைப்படத்துக்கு முன் அவர் டெலிப்போனில் விவரித்தபோதே மெய்மெய்ந்நித்தது. சரித்திரமே சொர்க்கம் செய்ந்ததென்னும் சரித்திரக் கதை நம்மை என்னதான் செய்யாது!

— **THE**

என்ன சேகரி?

ஆய்வி எண்: 1121/1975
பேர்டி. = 1975

மேற்படி போட்டிக்கு மொத்தம் 3752
 கைதகள் வந்தன. முடிவு தேதிக்குப் பின்னர்
 வந்த கைதகளைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்
 கொள்ளவில்லை. இந்தக் கைதகளை ஆசிரியர்
 குமாத்தியுள்ள அறுவர் பங்கு பரிசீலனை
 கொண்டு முதல் பரிசீலனை செய்தோம். 138
 கைதகள் இரண்டாவது பரிசீலனைக்கென கங்கி
 ஆசிரியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இவ்
 வற்றைப் படித்து விவாதத்துக்கென்று 32 கைத
 களை ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுத்தார்.

தூய்மை மாதம் 27, 28 தேதிகளில் கல்வி இலாகா குழாம் கூடி மேற்படி 38 சாத்தகங்களை படித்தது. அன்றிலிருந்து பிரசாரத்துக்குரியவர்கள் என்று 27 சாத்தகங்களைத் தொடங்கினார்கள். இந்த 27 சாத்தகம் மேதும் அயலிருந்தும், இரண்டாய்வு, மூன்றாவது பரிசுக்குரிய சாத்தகம் தொடங்குகப்பட்டன.

பலிக் பெற்ற கதாரிஷர்கள் குறித்த விவரங்களை இவ்விதத்தில் வேண்டுமென்ற பக்கத்தில் காணலாம். பலிக் பெற்றவர்களுக்குக் கெட்டு நெயர்க்கலின் வாரியம் இதயதர்வமான தம்

வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளியேன்.
பங்கு பெற்றவர்களுக்கும் நலவாழ்த்துக்கள்!

அதன் கமிஷன் பெயரால் நடத்தும் இந்தப் போட்டியில் அதிகமான எழுத்தாளர்கள் கலந்து களத்தையும் பிரசுரத்துக்கு ஏதும் பட்டுள்ளன என்பது மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்தி. அவர்களுக்குக் கமிஷ் அட்வர்டைசிங் லிபரேட்டரி அளவாட்டுகளைக் கூலியும்.

Dr. Gopalakrishna, et al

திரு பி. கோதண்ட ராய் துரைக்க
தமது சீர்திரு கயத்தில் காலமாகுள் என்ற
செய்தி பெரும் துறம் தருவதாகும்.
என்பத்காறு கயத்தில் இருவர் காலமாகும் -
அதாவது ஒரு காழ்க்கை நடத்திக் கால-
மாகும் - அதில் துறப்படுகாதற்கு என்ன
நிலுவதென்று என்று கேட்கலாம். அவ்வரப்-
பொன்றவர்களில் என்னவினை நாட்டும்
குறைந்த வருகிறதே! பாற நாட்டு மக்க-
ளின் தங்கியே தான் சரிவாளனும் நிதித்-
துத் தமது குரல் என்னிடப் பிரதி பிரவே-
ஷனமும் குறாமல் எழுப்பி வந்த உத்தமர்
திரு பி. கோதண்ட ராய். இத்தலை ஆட்சி
மொழியாகத் தனித்த முதியப்பட்டோர்

பெரும் குரல் எழுப்பி, தென்னாற்கு மக்களின் - உத்திப் போத மக்களின் - உரிமை எழுப்புக அவர் "கோதண்டம்" ஏற்றிப் போராடிய விஷயம் தமிழ்நாட்டில் வாரும் அதற்குள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

பெங்களூர் கன்னடாவில் தாயர் இயல் போராளியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய கோதண்டராய் அவர்கள், ஆறு ஆண்டுகள் அப்பணி புரிந்து விட்டு ஸர்வஸ்டிக் ஆய் இந்தியா கொண்கட்டியில் சேர்ந்து பணி வந்ததினார். காத்தி மகாவலின் பேரம்புக்குப் பாதிரமாயார், மகாவலம் சீலியாக சாய் திரியாரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு பொதுப் பணி புரிந்தார். குருதாதலின் வாழ்க்கை சரித்தரம் அரிய ஆய்விதத்தில் எழுதி அதிலுள்ள பாராட்டுக்களைப் பெற்றார். அவரது மனைவியார் அமெரிக்க மாதரமேரி அவருக்கு தமது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பது.

அனு அரக்கன்

அனுதாபங்கள் வெடிக்கும்போது பரவும் உத்திர்ப்புத்திறம் மூலம் தன் மனவாசனத்தை குறித்து ராஜாஜி எவ்வளவோ எழுதினார். கடையோ ஆகாயத்திலோ பூமி மட்டத்திலோ அதற்குக் கீழோ எங்கு வேடிக்காடும் சரி தமது பூமண்டலத்தில் அந்த அளவுக்குக் கடுத வாகையோ குறைவாகவோ கொடிய தீவிரம் பரவுகிறது. இந்த தீவிர இயங்குமையினால் பாதிப்பதைவிட, எதிராகவாய் பிரதானமாக அதிகம் பாதிக்கிறது. எதிராளியைப் பிரதானமாகப் பார் அங்குதிரினர்களால் பிறப்பதற்கு இந்த அனுக் உத்திரவக்கம் காரணமாகிறது.

உத்திரவக்கத்திலும் உணவுப் பொருள்களை நீண்ட நாட்கள் கெடாமல் பாதுகாக்கவாய் என்று விஞ்ஞானிகள் கோதண்டிகள் நடத்தி லார்கள். தமது மத்திய அரசு இந்தப் கோதண்டிகளுக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுக் கோதண்டிகளுக்குப் பிறகு கண்ட முடிவு : உத்திரவக்கத்திலும் உணவுப் பொருள்கள் கெடாமல் காக்க முடியும் : ஆனால் இதை உண்மையானது உயர்ந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று உறுதியாகக் கூறுவதற்கில்லை ! அவர்கள் அங்குதிரினர்களால் பிறப்பதற்குச் சாத்தியக் கூறாக உள்ளது !

இப்படி ஒரு விஷயம் பரிட்சை நடத்தவா நான் ? விஷயத்தையான முடிவுக்கு வருவா

நான் ? நடந்து முடிந்தது என்பதுபோல போகட்டும். இனிமேலும் ஸ்ரீமான் அனு சத்தியிடம் எச்சரிக்கையாக இருப்போம். அனவொரு பலப்படுத்திதும் அவன் அடிமை. அனவுக்கு மீதிதும் அவன் அரசகன்.

ஜேபியர் கைது !

மீதா சட்டத்தின் கீழ் தென் சென்னை அ.தி.மு.க. அமைப்பாளர் திரு ஜேபியர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார், கன்னச் சாராய விவாபாரத்தில் ஈடுபட்டதற்காக !

அ.தி.மு.க. அமைத்தபோது அதன் தலைவர் மது அரசகன், கஞ்சா கழல் பேய் ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் போராடப் போவதாக அறிவித்தார். மதுவிவக்குக்காகப் போராட வேண்டிய அவசியம் இன்று இல்வாததாய் திரு ஜேபியர் மது விவாபாரத்தில் இறங்கினார் போதும் !

தொண்டர்கள் செல்லும் தகாத காரியங்கள் தவிரவாதுதான் என்பதுத் தனித்தனிமை ஏற்படுத்தி வருகிறது பாருங்கள் !

தலைவர்களின் துய்மை தொண்டர்களிடம் ஒப்புயர்வற்ற ஒழுக்கத்தை வளரித்த காலம் ஒன்று இந்தியாவில் இருந்தது என்பதைத் தம்புமேதே கடினமாகி விட்டது !

இளவதுக்கு வழுத்த

"தமிழ் முரசு" பத்திரிகையில் துணை ஆசிரியராய் பணிபாற்றி வந்த திரு கு. அருண்விநாயகன், மதுரை ஆதீனம், திருஞான சம்பந்தர் மடாபயத்தின் இளவரசராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

முப்பது வயது இளவரான திரு அருண்விநாயகன் ஆய்வித்திலும், தமிழ்நாட்டில் பேச்சாற்றலும், எழுத்தாற்றலும் மிக்கவர்.

அத்துடன், எம்ஸோரிட்டும் மனம் விட்டுப் பழகும் பண்டமும், எதிலும் ஒரு துடிதடிப்பும், தனித்தனியும் எமலம், இலக்கியம், தத்துவம் ஆகிய துறைகளில் ஆழ்ந்த கடுபாடும் கொண்டவர், கிறித்தவம் போராட்ட வீரர் திரு ஆர். எம். குமாரசாமிப் பிள்ளையின் குரேபுதகர்.

திரு அருண்விநாயகனுக்கு இப்போது இருக்கும் மதுரை ஆதீனம் 381வது குருமகா சத்திரமான ஸ்ரீமதி சோமகந்தர ஸ்ரீ லாச சம்பந்த தெனிக பரமச்சாரிய கவாயின் திரிபாண தீட்சையும் ஆச்சாரிய அபிஷேகமும் செலவித்து, இளவரைப் பட்டமணிப்பு விழாவைச் செப்பி நடத்தி வைத்தார்கள்.

வாழ்க்கை நெறி :

உத்திரவாக இயங்க வேண்டும் என்ற தர்ம நிபாயமான கோரிக்கை சமூக நீதிக்குரிய சில உடமைகளையும் கமத்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனுடைய உள் மனத்திலும் மனச்சாட்சியிலும் இந்தக் உடமைகள் பதிய வேண்டும். கடவுள் கிருபையாகத் தன் பங்குக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கு ஒரு தர்மகர்த்தாவாகத் தன்னை ஒவ்வொரு மனிதனும் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். தன்னைச் சற்றி உண்மையாகக் கருத்து அவன் தர்மகர்த்தாவாக விளங்கி அதற்குரிய உடமைகளை நிறையேற்றும் போது அவன் ஆன்மிக மிழ்ச்சியை அடைகிறான். எனவே, இது ஒரு சுாழ்க்கை முறை. சமையதிலும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு என்பது அடிமை மாரக்கம் எனில் தர்மகர்த்தாகக் கொண்டெப்படி நடப்பது உத்திர சுாழ்க்கைப் பாதை. அசோபநிபுத்தகமும் வாழ்க்கை நெறி இது. மிழ்ச்சிக்குரிய வழியும் இதுவே.

-சுயராஜ்யா, ஜூலை 27, 1943

முருகப்பெருமான்

சீவகம் கதைக்காவியம்
சுருதிபுராணசாஸ்திரம்

670 வகுமாரருக்குத் தாம் பாரியதெய்வ நீட்சிப் பரமேசுவரனுக்கு மட்டும் பிள்ளையாகப் பிறப்பதற்குச் சொல்லுதலும் ஒரு தீயாயம் தெளிந்தது. அவருக்கு எவரிடமும் தீர்ப்பயம் தான். அதன்கு அந்த சீவையத்தையெனப்படை யாகவே சொல்லார்.

"சேட்டகாதுக்கு ஒருவரைத் தந்த கட்டாது என்று சொல்லும். அந்த தீயாயப்படி தீதான் என்னிடம் தீயாயம் சேட்டாயே தவிர. பார்வதி சேட்டானினை. அப்பே, உனக்கு மட்டுமே பிள்ளையாகப் பிறப்பேன். நீ மட்டுமான் என்கை எப்படி உத்பயிக்குச் சொல்லாயோ, அப்படிச் செய்து கொள்" என்று கவசாசிரிசும் சொல்லார்.

இதைச் சேட்டையும் அப்பாளுக்கு ரொம்ப ஏமாற்றமாக, பரம துக்கமாக ஆகிவிட்டது. யோகத்திலுள்ள சமந்த நிலையிலேயும் அவன் குழந்தைகள்தாம் வந்துதாம், இது அந்த லாளுப்பாளுக்கு தெரியும் வந்துதாம், இப் படிப்பட்ட ஒரு பிரயம் லாநி மறுபடியும் பிறக்கிற போது அவன் தோராக் தனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று அவ லுக்கும் ஆசைபிறந்தது.

இவர் எவ்வாறு தந்திரிக்குத் தீயாயம் கட்டினபாதிர் அவனும் கட்டித் தர்க்கம் பண்ணினான். "எவ்வாறுதான் பதினாறாம் பத்தினியையும் ஒன்றுக்கொன்று சொல்லிப் பிடுக்கித் தை. பதி ரோர்த்தியெதென்னாம் பத்தினி யையும் உத்தெரித்துத்தான். ஆகவே நான் தனியாக வரம் சேட்ட வேண்டும் என்றுகூட. அவர் சேட்டதாயேயே நீ எனக்கும் பத்திர லாக வந்ததான் வேண்டும்" என்று "கரட்" சேட்டான்.

வகுமாரர் யோசித்தார். "அப்பே, நீ சொல்வது தீயாயம்தான். இருந்தாலும் நான் கவசாசிரிசுக்கு மட்டும் உத்பயிப்பது இன்னொரு திணியில் எனக்குத் திருப்பித் தருவ தாக இருக்கிறது. என்மாம் பிரயமம் என்று எனக்குத் தெரிந்தாலும், அந்தபே நீங்கள் இன்னொரு பெரும் பணக்கு இத்தனை "கட்டி" கொடுக்காது. ஒரு விஷயத்தின் எனக்குப் பக்குவம் வரவில்லை. அகாவது. கந்தி புருஷ சம்பந்தத்தின் தாம் பிறப்பதாவது, கட்டி யாரம் செய்த சீமேஷமாக லாநிப்பதாவது என்று இன்னமும் எனக்கு அருவருப்பாகத் தான் இருக்கிறது. பிரயம் லாநிக்கு இப்படி இருக்கக் கூடாததான். ஆனால் ஏனே இருக் கிறதே. அதனால் இதைச் சொல்லித் தான். ஆகவே, நீ பொய் மனம் பண்ணி உன் பதி மட்டுமே என்று லாநிக்குச் செய்வதற்கு அதுமட்டு தர வேண்டும்" என்று.

ஆனால் அப்பாளுக்கு மனம் வரவில்லை. யோசித்துப் பார்த்துக் கூடவியில் ஒரு "சாதி"க்கு - "காப்பிரமணா"க்கு - வந்த தர்க்கம்.

ஆகவே பரமேசுவரன் பண்ணாதுவருகிற வரம் தந்திருந்தார். வர பந்ததான், அவன்

மார் தனியாக என் செய்வதாலும் அவர் பங்கு மாடுகிறார். வரம் பங்கிடுவதா என்று பரமேசுவரனிடமே பரிட்சை பார்த்து வந்த தான் அவரன். உடனே அவர் அந்தந்தான மாடுகிட்டார்.

அந்தச் செய்த்தில் அப்பான் ஏதோ சிலா தீபித்தம் தன்னுடைய ஸர்வக்ருத்தவந்தை மறைத்துக் கொண்டு சாதாரண கந்தி மாநிலி இருந்தான். எனவே, திடீரென்று பரமேசுவர னின் சரீரம் மறைத்ததைப் பார்த்ததும் அவ லுக்குப் "பலிர்" வந்தது. பதினாறு ரத்தின மான அவனாக் கவசாசிரிசு பிணவத் தாங்க முடிவானினை. அப்போதே அப்படியே உருகி விட்டான். வதார்த்தத்திலேயே அவனுடைய சரீரம் உருகி ஒரு லாபையமாக (தீர்தீயியாக) ஆகிவிட்டது. அந்தநாள் சரவணம் பொய்மை.

பிறகு பங்காரன் மறைத்து, கவசாசிரிசு ரீர்த்தடல் வந்ததும், அப்பாலும் தன் திணிய தெருவாக் கருத்துக் கொண்டான். இருந்தாலும் அவனுடைய பதினாறு ரத்தின தர்க்கம் பிரேமமக்கும் அடையாளமாக, சரவணம் பொய்மைகையடி ஆயிராமலிருக் கும்படியாக அங்கிதிரித்தான். சரவணம் சேட்டான் இவன் சரீரத்தான். அது இப் போது தீயாய்க்கு வந்தது.

அதற்கு, வந்ததுமார் அடுத்த லாபமா சில பரமேசுவர தெருவாக் லாநித்துவிருவ தென்றும், பிறகு அந்த அப்பான் சரவணம் வந்த தன் சரீரத்தின் தாங்கி கப்பரமணய கங்குபமாக்கித் தருவதென்றும் முடிவுசெய்து கொண்டார்வன்.

இதன்படியே பிற்பாடு கவசரன் தன் தெறி திக் கவசாசிரிசுக்கு பொதியனை வெளியிட்டார். வகுமாரர்தான் இப்படி ஆகிர் பங்கித்தார். அந்தத் தெருவாக் உக்கிரத்தை கவசாசிரிசு தாங்க முடிவானினை, லாநித் கவசம் தாங்கப் பார்த்தான். முடிவானினை, அப்போது பிரயமா அவனிடம், "இதைக் கொண்டு போய் சரவணத்தின் சரீரத்திலிரு" என்று. "ஆளுகப்பட்ட என்னுடையே தாங்க முடிவாக உக்கிர லாபாணய அந்தத் திணை பொய்மை எப்படித் தாங்கும்?" என்று கவசம் அவரைக் கேட்டான். அவர், "சரவணம் வந்தது சேட்டாத் பரமேசுவரனின் சரீரமாகும். அது ஒன்றுமேயே கவசர தெருவாகத் தாங்க முடியும்" என்று.

இதன்படியே கவசம் செய்வு, சரவண பங்கு ஒருவன் அந்தரித்தான். பிறகு, வகுமாரர் கடை கோப்பசாப்படி தெவர் கருக்கென்னாம் சோதாதிப்பியாதி, அவரனின் சலுகம் இருந்த இடம் தெரியாமல் சம் தாரம் செய்த சரவணாகவியையும் ரட்சித் தான் இந்த சரவணபங்கு. அவருக்கு எத் தனை பெயர்கள் இருந்தாலும் இதனே ஷடகர். ஆதெழுத்து என்று மகாபத்திர மாக இருக்கிறது. சரவணமாக இருக்கும் அப்பானின் மனமே ! (தொடரும்)

1932ம் வகுமாரத்திலிருந்து பெரியவர்கள் வகுமாரி உவரகம், பிழைக்கக் கூட்டுவாசனிலிருந்து தொகுத்தது.

திருவள்ளுவரும் நம்மாழ்வாரும்

தொட்டில் அடியில் பொருகாதாரப் பொக்குகண்டு தாய்பெற் றன்பத்தையப்
பிறகுடன் கட்டுகரையக் குலம் பகிர்ந்த பொண்டு பரிசாரமும் உதி வந்த
ராஜாஜி, அநேசமயம் தாய் பகத்த தயிற், ஆகியவ, சபய்கிறத இலக்கியம்
கொல் பெற்ற இன்பத்தையும் இய்வவகம் பெற எழுதினார்." அப்பிதம்
ஆதரத்தையப் பகிர்ந்துகொண்ட எழுதிய ஒரு கட்டுரை தயம்பர் 3, 1943
"வசத்தம்" இதழில் பிரசுரமாயிற்று. ராஜாஜியின் ஆசிரியருடன் 35-ம் ஆண்டில்
அடிபெடுத்த வயக்கும் கல்விக்கே இந்தச் செழிப்பில் மேற்படி கட்டுகரைய
பின்பும் பிரசுரித்து பதிவுகிறோம்.

- ஆசிரியர்

திருவள்ளுவர் தாமதுருகண்ட பொக்கை
களைத் திருக்குறளிலிருந்து ஆராய்த்தறிவக்
கூடும். ஆனால் அவர் எச்சமயத்தவர் என்
புறத்தி டிட்டமர் கல் சொல்ல முடி
வாது. அவர் மனம் மத்தத்தத் தோத்தவர்
என்று எந்நேர் சொல்லவதற்கு. உண்மையில்
இதற்கும் அதிக ஆகரவு சொல்லாது.
திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியேதான் இந்தக்
கொட்டாட்டுக்கு புரளவு வது எல்லா முக்கு
கிறது. வள்ளுவர் எச்சமயத்தினராவியும்
அச்சமயக் கொள்ளுகளை அவர் நானில்
புகுத்தவில்லை என்பது மட்டும் உறுதி.
செருநாட்டிலுக்கு லுத்தியே இவரும் புர
வர்கள் கண்டு புரத்திருக்கின்றனர்.

"எவ்வளவுக்கும் இவையில வள்ளுவனார்
ருவராக மொழிந்த மொழி"

என்று கங்காடர் பாடியுள்ளார்.

இந்தக் கட்டுரையில் தம்மாழ்வார் பாடிய
திருவாய் மொழிப் பாடல்களைக் காணும்
பின் மொழிவோரும் திருக்குறள் கட்டின்
வாழ்த்தில் காணும் சில மொழிவோரும் எடுத்த
துக் கட்டிய இரண்டுக்கும் உள்ள ஒப்புமை
களைப் பற்றி எழுதுவதில் நோக்கம் வள்ளுவ
ரும் எங்கியப் பொல் வவங்குவார் என்று
முடிவு செய்வதற்க்கம் ! திருவள்ளுவர் எழுதி

இருக்கும் மொழிகல் வவங்குவத்துக்கும் என்
வவவு இருவகாவய் பவப்படவாவிற்று என்று
காட்டியவர்கள் இதை எழுதப் புகுத்தினர்.
எச்சமயத்தவரும் இவ்விதமே பவப்படுத்தக்
கூடும்.

"கொண்ட நகத்தவன்
அத்தமில் அநீதம் பவன்"

என்று தம்மாழ்வார் பாடிய கங்கீர மொழி
வின் பதக்கும்போது வள்ளுவனாரின் முதல்
குறள்தான் "ஆடு பவன்" என்ற தொடர்
மொழி நினைவுக்கு வராமல் இருக்க முடியாது.

"மனமே மனமு மனமில்
எழுத்து மனதுகண் வவவின்"

என்று ஆழ்வார் ஆரம்பத்திற் பாடும்போது,

"உன் மிய வகிலுன்"

என்று வள்ளுவனார் பாடியதும் நினைவுக்கு
வருகிறது.

"கொண்ட கொள்கை இவ்வான்"

என்று ஆழ்வார் பாடுகிறார்.

"வெந்தை வெண்டமை இவான்"

என்பது திருவள்ளுவர் பாட்டி புறத்து மற்
குறள்தான் எந்நேரகி ம... வெ தொனிக்
கிறது.

சுக்கரவர்த்தி
ராஜகோப்பாலாச்சாரியார்

“அறவாழி அத்தனை நாள் மோத்தாரிக்கு”
என்று வயிற்றுக்குள் எட்டாவது குறையைப்
படிக்கும்போது,

“அறவாழி ஆழிப் படை அத்தனை”

என்ற நம்மாழ்வாரின் தேவமொழிப்போவியே
இருக்கிறது.

“பிறைப் பெருங்கடல் நீற்றுவர்”

என்று திருவள்ளுவர் மொழிகளுக்கும்,

“புனைவன் பிறைக் கடல் தீத்துவார்க்கே”

என்ற ஆழ்வார் பாடிய பாசரத்துக்கும் உள்ள
ஒப்பொப்பமும் ஆராய்க.

இன்னும் திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்தல்
பாட்டுகளில் உள்ள “இளைவன்” “தவக்
கொண்ட இல்லறதான்” என்ற பதிகங்களுக்கும்
பிரதி ஒப்பாக நம்மாழ்வார் திரு “மொழி
யில்” “தன் ஒப்பாரிலைப்பன்” “திருக்குறள்
என்ற எள்திணைவன்” என்றும் காண்க.

இரு புலவர்களின் மனப்பான்மையும்,
தேரும் பொருளும் ஒன்றேயாதலின் மொழி
களும் ஒரேவிதமாக இயைவது இயல்பையாவி
தலும் கொடர் மொழிகளும் செய்யுளோதா
யும் ஒன்றுதான். அது இடமாகாது.

நம்மாழ்வார் வள்ளுவரின் திருக்
குறளை நன்கு அனுபவித்தவர் என்பதில்
நாமிர இல்லை. இதுவேயன்றி புலவர்களுக்
குக் தெரிந்த பழைய விஷயங்கள். ஆயினும்
நாள் இரங்கிய சிறு குறையைப் போல தான்
கொடர் படித்துக் கொண்டு வருகிறேன். நான்
அவ்வாறு படிப்போம் பிறகுத் தான் சொல்
கிறேன். பார்த்தல்.

**கீதா தன் அன்பு
வரடிக்கையாளர்களை
இன்முகத்துடன்
வரவேற்கிறது!**

கீதாவின் புகழ்நாளை எல்லாக்க விற்பனையில்
கலந்து கொண்டு னாபத்தில் பங்கு கொள்ளுங்கள்.
எண்ணற்ற இதயம் கவரும் எழிலூட்டும் வண்ணப்பட்டு
ஐவுளி ரகங்களுக்கும், ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கும்.
கீதா வழங்கும் விசைச்சலுகை விபரம் பாகுங்கள்.

மட்டுப் பிரிவு ரூ. 20 முதல் 100 வரையான
விலை குறைப்பு

பட்டு தவிர அனைத்து ஐவுளி ரகங்களுக்கு
10% சலுகை உண்டு

தண்ணுழைக் கவுண்டர் 30% முதல் 50%
வரை தள்ளுபடி உண்டு

ரெடிமேட் ஆடைகள் 15% சலுகை உண்டு

குறிப்பு: பின்னி மற்றும் பாம்பே டைபிங் யில் ஐவுளி ரகங்
களுக்கு சலுகை வழங்க இயலாமைக்கு வருந்துகிறோம்.

கீதா
சிலிக் & சாரி பஜார்
31-32, M. S. B. Road, திருச்சி-620002

உங்கள் விருப்பப்பேசை
ஒதுக்கெடுக்க உங்கள்
கீதாவின் இதயம்
செய்யுங்கள்.

திருவாங்கியூரிலிருந்து சென்னை நகருக்கு குடிநீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. குழாயில் 'லீக்வேஜ்' ஏற்பட்டதாகவும் அந்தச் சிக்கல் காரணமாகக் குடிநீர் வரவது தடைப்பட்டதாகவும், தானியத்தினால் செல்திகை வெளிவரவில்லை. இதுபற்றிக் குடிநீர் வாரியம் 'எஞ்சினியரைக் கேட்டதற்கு, "அதெல்லாம் பழுது பார்த்துப் பிடிக்கிறீர்? பல நாட்களுக்கு முன்பே கவனித்துச் சீர்ப்படுத்தியாயிற்று?" என்றனர்.

நகராட்சி மன்ற விசேஷ அதிகாரி திரு. டி. வி. அத்தோனியிடம் விவரம் கேட்டதும் அவர் கூறுகிறார்: "சென்னை நகருக்கு இப்போது ஒரு தான் லிட்டர் ஒரு தான் குடிநீர் வழங்குகிறோம். இதற்கு ஒரு தானியத் தேவை முப்பது மில்லியன் காலன். இதில் ஒரு மில்லியன் காலன் மட்டுமே திருவாங்கியூரிலிருந்து வருகிறது. திருவாங்கியூர் நீரைக் கார்ப்பரேஷன் குழாய்களில்தான் கொண்டு செலுத்துகிறார்கள். தென்சென்னையில் அடையாறு, சைதாப்பிட்டு அடைய இடங்களுக்கு மட்டுந்தான் திருவாங்கியூர் தண்ணீர் வழங்கப்பெறுகிறது. இந்த இடங்களுக்குப் புழுவேரி நீர்தான் வழங்கப் பெறுகிறது."

"இப்போது புழுவேரியின் நிலைமை என்ன?" என்று கேட்டதும் அவர் ஒரு புகைப்படத்தை எடுத்துக் கொடுக்கிறார். பிரகலிதப்பட்டுள்ள படம் அவர் கொடுத்ததுதான்.

"ஏரியில் நீரையே காணாமே?"
 திரு. அத்தோனிய் தரும் விளக்கம்: "ஏரியில் அங்கங்கே சில இடங்களில் குட்டைகளாக நீர் தேங்கியுள்ளது. அதையும் பூமிக்கு கீழே அடி கீழே (Five feet below) உள்ளது. இந்த நீரைக் கீழேயிருந்து எடுத்து அடி கீழே மட்டத்தில் உள்ள கால்வாய்களுக்குச் செலுத்தி பம்புகளை உபயோகிக்க வேண்டியுள்ளது. புழுவேரிய் பழுதியில் மழை, பீக்கி, எப்படியும் இந்த நீரில் மாதம் முடிய ஒரு தான் லிட்டர் ஒரு தான் நீர் வழங்கும் முறை நீடிக்கும்."

"அப்படியும்?"
 "மழை பெய்தால் நிலைமையைச் சமாளித்து விடலாம். "மாத இறுதிகளுள் மழை பெய்யா விட்டால் ஆகஸ்ட் முதல் தேதிக்குப் பிறகு மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறைதான் நீர் வழங்க இயலும். மழை பெய்யாமல் வானம் பொய்த்து விட்டாலும், எப்படியும் அக்டோபர் வரை இந்த மூன்று நாட்களுக்கொரு முறை நீர் வழங்குவது தடைப்படாது" என்று தம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார்.

தனிக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க விசேஷ அதிகாரி செய் துள்ள விசேஷ எப்பாடுகள்:

- கிணறுகளுக்கும் பொருத்தப்பட்டவை
- உட்பட மொத்தம் இவற்றுள் பம்புகள் - 9590
- தனிக் தோண்டிப் பெற்றுள்ள கிணறுகள் - 788
- புதிதாக வெட்டப்பட்டு வரும் கிணறுகள் - 29
- அங்கங்கே பல்வேறு தெருக்களில்
- வைக்கப்பட்டுள்ள டாங்குகள் - 1088
- நீர் வழங்கப் பயன்படுத்தப்பெறும் காரிகள் - 68

- ஆர். பி.

இது தவிர 126. பெட்டி, இதன்மீது இவற்றை, சென்னை மழைகள் இவற்றை வறுமைகள் வெளிவருகின்றன.

சமையலுக்குப் பெருந்துணை

உயிலிற் தாய்மார்கள் கவையான சமைப்பில் செய்ய
கலப்பான வழி! இந்த 3 பெருந்துணைகளைப் பின்பற்றி, பல்வேறு
இன்பமூட்டும் தின்பண்டங்களைத் தயாரித்து மகிழுவீர்கள்!.....

பிரைட் & போல்ஸன்

பிரைட் & போல்ஸன்

காசின் பிளவர்
மயம், சிமோசர்,
மட்டம் ஆகியவற்றை
அறிமுகப்படுத்தவும்
மேலுமேற்பாக்கவும்
ஆகியவற்றை முதலாவது
கவையிலே சூப், கிரேவி
ஆகியவற்றைத்
தெட்டியாகத்
தயாரிக்க உதவுகிறது

லொவ்லிடி
கன்டென்ட் மவுடர்

இதுபோன்ற கவையிலே
கவையிலே குடிப்பதில்
தினம் மகிழ்க்கை
முதல், பாயர், சோப்
ஆகிய பனியை
இதற்குமுள்ள
மட்டத்தை தயாரிக்க
உதவி தருகிறது.

நெருண்

பேசிய் மவுடர்

இஃ, சிம்மோசர்,
யாகோசர், பூரி,
நுரைப் பூசில் ஆகிய
வற்றை கவையிலே
அறிமுகப்படுத்த
தயாரிக்க உதவுகிறது.
சித்திரங்களை சிறப்பாகச்
செய்து முடிக்கிறது.

உங்கள் சமைப்பில் உதவதற்காக இதுவும்
உபயோகப்படுகிறது உபயோகப்படுகிறது

பிரைட் & போல்ஸன் பற்றும் நெருண்

தாழ்வுகந்த தயாரிப்புகள்
அருமையான பொருள்களிலிருந்து சிறந்த கவையிலே
பக்குவப்படுத்தப்பட்டவை—தினம் பனியைத் தயாரிக்க உதவுகிறது.

காசின் பிரைட் & போல்ஸன் (இந்தியா)

லொவ்லிடி வி.

தூத்துக்குடி, கா. மேலாதி கார், மயம் 400 021.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம் மகேந்திரர் சொன்னார்!

சிவகாமி விட்டி ஒவ்வதற்குச் சிதிது நேரம் கொடுத்து விட்டுக் குண்டோதரம், "தாயே! தென் தமிழ்நாட்டில் 'ஆக்கப் பொறுத்தவருக்கு ஆரப் பொறுக்கவில்லையா?' என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. தாங்களும் ஒருவேளை கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். இத்தனை நாட்கள் பொறுத்திருந்த வர்க்கு, காரியசித்தி அடைவப்போகும் சாயத் தில் பொறுமை இழக்கவாமா?" என்றான்.

"குண்டோதரா! எவ்வகை நீ பொறுமை உபதேசம் செய்கிறாய்? ஒன்பது வருஷ காலம் பணகாரிகளின் நகரில் நீர்க்கதியாய் நிராதரவாய் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருந்தவனாகப் பொறுமையை உபதேசிக்கிறாய்?" என்று சிவகாமி தாங்காத மனக் கொதிப்புடன் கேட்டாள்.

"தாயே! தங்களுக்குப் பொறுமையை உபதேசிக்கவில்லை. என்னுடைய சக்தியின்மையையத்தான் அய்யிதர் வெளியிட்டேன். இராமாயணக் கதையின் இவ்வேழு கட்டத்தைத் தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அசோக வனத்தில் சிதைவாக் கண்ட அனுமார், பிராட்டியைத் தன்னுடன் புறப்பட்டு வந்துள்ளபடி கோரினார். இராமனிடம் பத்திரமாய்க் கொண்டுவரப் பீர்த்துவிடுவதாகச் சொன்னார். ஆனால், சிதாபேவி, அனுமாருடன் வந்த

அவரின் கபகம் சிவகாமிவின்

சிவகாமி

வதற்கு மறுத்துவிட்டார்....!" என்
ருள் துண்டோதரன்.

"துண்டோதரா! சீதாதேவியின்
உபமானத்தை எதற்காகச் சொல்
கிறாய்! நான் சீதாதேவி அல்ல;
மிதிநிலைய அண்ட லுவக மகாராஜா
வின் புத்திரி அல்ல. ஏழைச் சிறப்பின்
மகள்....."

"அம்மா! நானும் அறுமார் அல்ல.
உருவத்தில் ஏதோ அந்த இராம தாதிர
ஒத்திருக்கிறேன்! ஆனால், அவருடைய
சக்தியிலே வட்சத்தில் ஒரு பங்குடை
எனக்குக் கிடையாது. இந்த வாதாபி
தகரத்தைத் தவிர என் கொஞ்சந்
திரித்துவிட்டுத் தங்களை அழைத்
துப் போகும் சக்தி எனக்கு
இல்லையே! என் செய்வீர்கள்?"

"ஆ! மறுபடியும் என்
பாறும் சபதத்தைக் குறிப்பிடு
கிறாய். அதைத்தான் நான்
கவலிப்பேன்! என்னு
சொல்வீனவே? என்னை உன்
பெற்றோ அழைத்துப் போகும்
படிதானே சொல்
கிறேன்."

"அம்மா! இதே
வீட்டில் இதே இடத்
தில் நின்று, மாமல்லர்
தம்முடன் வந்துவிடும்
படி தங்களை வகுந்தி
வகுந்தி அழைத்தார்.
தாங்கள் பிழுவாதமாக
மறுத்து விட்டீர்கள்.
"என் சபதத்தை நிறை
வேற்றிவிட்டு என்னை
அழைத்துப் போங்கள்"
என்றீர்கள். அதை
பெல்லாம் நான் பாரீத்
துக் கொண்டும் கேட்

டுக் கொண்டும் இருந்தேன். இப்போது
மாமல்லர் சபதத்தை நிறைவேற்றுவ
தற்கு ஆயத்தமாய்ப் புறப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார். "அம்மா! நான்
வியுபதசயி அன்று கெம்புவதற்கு நான்
பாரீத்திருக்கிறது. எல்லாம் உத்தேசப்
படி நடந்தால் சரியாக இன்னும் ஒரு
மாதத்துக்குள் வாதாபி கோட்டை
வாய்ப் பல்லவ கைளியம் குற்றது முந்
றுகையிடும். தங்கள் கண் முன்னால்
தங்களுடைய சபதம் நிறைவேறுவ
தைப் பார்ப்பீர்கள். அதைரியத்துக்கு
இடம் கொடாமல் இன்னும் சிறிது
காலம் பொறுமையாயிருங்கள்."

"துண்டோதரா!
நான் சொல்வதை நீ
பரிந்துகொள்ளவில்லை.
என் மனத்தையும்
என்றாய் அறிந்து
கொள்ளவில்லை. அதை
ரியத்திலோ அவ்வது

பொறுமை இழந்தோ நான் பேச வில்லை. எனக்காக இவ்ளொரு பயங்கர வுத்தம் நடப்பதைத் தடுக்க விரும்புகிறேன். என் வாழ்க்கையில் நான் அனுபவித்ததெல்லாம் போதாதா? அந்தச் சமயம் ஏதோ ஆத்திரமாய் இருந்தது; அதனால் அப்படிச் சபதம் செய்துவிட்டேன். இப்போது நினைத்துப் பார்த்தால் அது மூடத்தனம் என்று தோன்றுகிறது. வுத்தம் எங்கும் என்னைப் பயங்கரங்கள் நடக்கும்? எத்தனை பேர் சாவார்கள்? எத்தனை குற்றமற்ற ஜனங்கள் கஷ்டப்படுவார்க்கு உள்ளாவார்கள்? வெற்றி தொகையெய்தப் பதற்கு நான் நிச்சயம் என்ன சொல்ல முடியும்? இந்தத் துரதிர்ஷ்டக்காரியின் மூடப் பிடிவாதத்துக்காக அம்மாதிரிக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. அதற்குமேதான் என்னை உன் னோடு அழைத்துப் போகச் சொல்லுகிறேன்!" என்றான் சிவகாமி.

இவ்ளொரு என்ன மறுமொழி சொல்லுவது என்று தெரியாமல் குண்டொதரல் திகைத்து நின்றான். சிறிது நேரம் யோசித்து, "அம்மா! இனிமேல் தங்களுடைய சபதத்தைத் தாங்கள் மாற்றிக் கொண்ட போதிலும் மாமல்வார் வாதாபிப் படைவெடுப்பார்க்காகவிட முடியாது. மகேந்திர பல்லவா! மரணத் தறுவாயில் மாமலவர்க்கு இட்ட கட்டளை அவர் நிறைவேற்றியே திருவார்!" என்றதுப் சிவகாமி. "ஆ! மகேந்திரர் என்ன கட்டளை விட்டார்?" என்றான்.

"ஆயனச் சிற்பியின் மகள் செய்த சபதத்தை எப்படியாவது நிறைவேற்றியே திரவேண்டும் என்று கட்டளைவிட்டார்! வாதாபியைக் கட்டு எரித்துச்

சிவகாமி அம்மைமையக் கொண்டு வந்தால் தாங்கள் பல்லவ குலத்துக்கு தேர்ந்த அவமானம் திரும்பும் என்று வற்புறுத்திக் கூறினார். அதற்காக இடைவிடாத பிரயத்தனம் செய்யும்படி மாமல்வனாரையும் மத்திரிமார்க்களையும் கேட்டுக் கொண்டார்!" என்று குண்டோதரன் கூறியதும், "ஆகா! சக்கரவர்த்திக்கு என் பேரில் அவ்வளவு கருணை இருந்தது? அவரைப் பற்றி என்னவெல்லாம் நான் தவறாக எண்ணினேன்?" என்று கூதிச் சிவகாமி மறுபடியும் கண்கலவென்று கண்ணீர் விட்டாள்.

பிறகு மகிசுந்திர பல்லவரின் மரணத்தைப் பற்றியும் இன்னும் காஞ்சியில் சென்ற ஒன்பது வருஷமாக நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றியும் விவரமாகச் சொல்லும்படி கேட்டாள்.

குண்டோதரன் எல்லாச் சம்பவங்களையும் பற்றிக் கூறினான். ஆனால், ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி மட்டும் அவன் பிரஸ்தாபிக்கவே இல்லை. அந்தச் சொல்லு அவனுக்குத் துணிக்கச் ஏற்படவில்லை.

குண்டோதரன் விடைபெற்றுக் கிளம்ப வேண்டிய சமயம் வந்தபோது, சிவகாமி ஏக்கம் நிறைந்த குரலில், "அப்பேன! மாமல்வர் திச்சயம் வருவாரா? அவ்வது எனக்கு வீண் ஆகக் காட்டுகிறாயா?" என்று கேட்டாள்.

"திச்சயமாக வருவார். அம்மா! பல்லவ குலத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவசியம் வந்தே இருவார்!" என்றான் குண்டோதரன்.

"உண்மையான! பல்லவ குலத்தின் கௌரவம்தான் அவருக்குப் பெரிது. அதற்காகத்தான் இவ்வளவு காலம் கழித்து வருகிறார். என் பேரில் உன் அன்புக்காக வருவதாயிருந்தால், முன்

வமே வந்து என்னை அழைத்துப் போயிருக்க மாட்டாரா?" என்றான்.

குண்டோதரன் தன் மனத்துக்குள், "ஆ! ஸ்திரீகளைத் திருப்பிச் செல்வது மிகவும் கடினமான காரியம். இப்படித் திருப்பிச் செல்வ முடியாத ஸ்திரீகளுக்குக் காசு சிவா இத்தனை சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு இப்படி உயிரை விடுகிறார்களே? என்ன கைத்தியக்காரர்களாம்?" என்று எண்ணினான்.

பிறகு, "அம்மா! பல்லவ குலத்தின் கௌரவத்தைக் காட்டிலும் தங்களுடைய அன்பே பெரிதென்று கருதி மாமல்வர் இங்கு ஒருநாள் மாறுவேடத்தில் வரவில்லையா? அவருடன் புறப்பட்டு வந்து விடும்படி தங்களை எவ்வளவு மன்றாடி வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று வெளிப்படையாகக் கேட்டான்.

"ஆம், குண்டோதரா! அப்போது நான் செய்தது பெரிய தவறுதான். அந்தத் தவறுக்காக ஒன்பது வருஷம் என்னைத் தண்டிக்கப்பட்டோமோ என்று மாமல்வரிடம் சொல்லு! அவரை என்னும் ஒருமுறை பார்த்து அவரிடம் பண்ணிப் புகு கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான் இத்தனை நாள் நான் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லு!" என்றான் சிவகாமி.

தல்லியலையாக, அந்தப் பேதை தனக்கு இன்னும் எவ்வளவு கடுமையான தண்டனைகள் வந்திருக்கின்றன என்றதை அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்திருந்தால், எந்தக் காரணத்துக்காகவெனும் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க உடல் பட்டிருக்கக் கூடுமா?

குண்டோதரன் கடைசியாகப் புறப்பட வேண்டிய சமயத்தில் தயங்கித் தயங்கி நின்றான். அவனைப் பார்த்தால் ஏதோ சொல்ல விரும்பியவன் போலவும், அதற்குத் துணிச்சல் வராமல் சங்கடப்படுவதாகவும் தோன்றியது.

சிவகாமி அவனைத் தைரியப்படுத்தி, "இன்னும் ஏதாவது சொல்வதற்கு இருக்கிறதா? தயங்காமல் சொல்லு!" என்றான்.

"தேவீ! வேறு ஒன்றுமில்லை. 'ஸ்திரீ' களிடம் ரகசியம் தங்காது' என்பதாக ஒரு வழக்கு உண்டு. மகா பாரதத்திலேகூட அந்த மாதிரி ஒரு கதை இருக்கிறது. அம்மா! கொடுத்தக் கொள்ளாதீர்கள். நான் வந்து போன விஷயமோ, மாமல்வர் படைவெடுத்துவரும் விஷயமோ இங்கு பிரஸ்தாபம் ஆகக் கூடாது!"

செழுமையான நீண்ட கேசம்-சின்னஞ்சிறு
வாதுமை வழங்கிய சீதனம் என்கிறார் எக்ஸ்-
போர்ட் ஹவுஸ் நர்வாகி அனிடா ராபின்ஸ்

Exhibition Unit A 1996

அதனுல்தான், பழங்கால
விஜய நகர சாம்ராஜ்யத்து
ராணிகளின் கருதல்
கண்கொல் வரை நீண்ட
ருந்ததாம். தேய்காய்,
நிலக்கடலை, ஆமணக்கு
ஆகியவற்றைவிட வாது-
மைவின் ஊட்ட குணங்-
கள் மிக மேம்பட்டதென
அவர்கள் அறிந்திருந்-
தார்கள்.
இன்று ரோமம் உதிர்-
வதைத் தடுத்து உங்கள்
கேசத்தை பளபளக்கும்.
ஆரோக்கியமூடன்

வைத்திருக்க வாதுமைவின்
அதே ஊட்டகுணங்களை
நீங்கள் பலப்படுத்த
முடியும். இரவிலும் காலை
விலும் லியூர் ஆம்மன்ட்
ஹோர் ஆயிலைத் தலையில்
தேய்த்து உள்விறக்குங்-
கள். இரவிலே அதுமயிர்க்-
கால்சுக்கு ஊட்ட-
மளித்து ஊக்குவிக்கும்.
பகலிலே உங்கள்
கேசத்தைப் படிமான்-
மூடன் பளபளக்க வைத்தி-
ருக்கும். உல வளப்புத்
தோற்றத்தையும், ஆரோக்

கியமான கேசத்தையும்
விரும்பும் ஆண் பெண்கள்
யாவருக்கும் அத்தியாவ-
சிபமானது இனிய மண-
மூட்டப்பட்ட லியூர்
ஆம்மன்ட் ஹோர் ஆயில்.
எம் உத்தமருக்குக்
கொச்சியூட்டுகிறது லியூர்-
ஆரோக்கிய மேருமணி. அதன்
வைத்திருப்பது லியூர்
ஆம்மன்ட் ஹோர் ஆயில்.

லியூர்

சிலகாமியின் முகத்தில் சோகம் கலந்த புன்னகை அரும்பியது.

"குண்டோதரா! மாமல்லருக்கு இத்தனை நாளும் என்னால் ஏற்பட்ட சங்கடமெல்லாம் போதாதா? இந்த வஞ்சகப் பாதகர்களிடம் இன்னளும் அவரை நாள் காட்டிக் கொடுப்பா? இங்கே எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் நாக பிஷாசுவத் தவிர யாரும் இல்லை. அவரும் அதுநதாவுக்குப் போகிறார். ஆகையால், நீ கலையில்லாமல் நிரும்பிச் செல்!" என்று சிலகாமி,

பிறகு, "குண்டோதரா! நீ உன்னை அதுமார் என்று சொல்லிக் கொண்டாய். இந்தப் பெயருக்குத் தகுதியாக நடந்து கொள். மாமல்லரை விட்டு ஒரு கூணமும் பிரியாமல் இருந்து அவரைக் காப்பாற்று! இந்தப் பாலிகள் நெஞ்சிலே விஷம் உள்ளவர்கள்; விஷம் தோய்ந்த கத்தி எறிந்து கொல்விறவர்கள். துயோ! என்னுடைய மூடப் பிடிவாதத்தினால் அவருக்கு நடுபடியும் ஆபத்து வரவேண்டுமா?" என்றாள்.

சிலகாமி ஏன் புத்தகத்தை வீசும்பவிலை என்பது அப்போதுதான்

குண்டோதரனுக்குத் தெனியாயிற்று. மாமல்லருக்கும் போர்க்களத்தில் ஏதாவது அபாயம் வரப் போகிறதே என்று அவள் கவலைப்பட்டதுதான் காரணம் என்று தெரிந்து கொண்டான். சிலகாமி தெனியிடம் அவனுடைய பத்தியும் அபிமானமும் முன்னிதிப் பன்மடங்கு அதிகமாக வளர்ந்தன. (தொடரும்)

புதன்! புதன்! புதன்!

- ☐ ஏறும்பின் வாயை விட, சிறியது எது?
- ☐ ஒரு குழந்தையை விட அதிகமாகச் சப்தம் போடுவது எது?
- ☐ எப்பொழுதுமே தப்பாக உச்சரிக்கும்படும் வார்த்தை எது?
- ☐ படை வீரர்களுக்குப் பிடிக்காத மாதம் எது?
- ☐ ஒரு வயதான பிறகு குழந்தை என்ன ஆகிறது?
- ☐ 'ஆமாம்' என்று பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வி எது?
- ☐ உலகம் எதில் மூடிக்கிறது?
- ☐ பந்து ரூபாய் நோட்டை இரட்டிப்பாக்கக் கலையா? வரி என்ன?
- ☐ ஒரு மூடியும், ஆனால் தடக்க மூடியாது, அது என்ன?

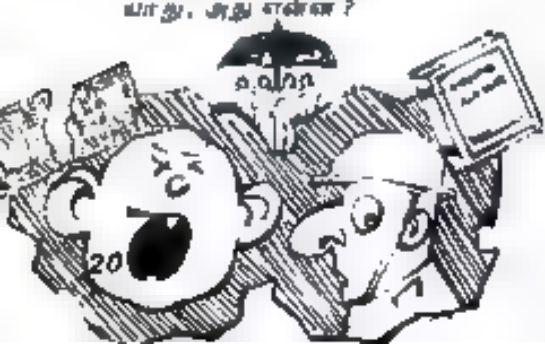
☐ எந்த இடத்தில் தேடினால் நிச்சயமாகப் 'பணம்' கிடைக்கும்?

☐ ஒரு குடைையைப் பிடித்துக் கொண்டு நான்கு பேர் போனார்கள். யாரும் தலையலில்லை எப்படி?

- எறும்பு சாப்பிடும் ஆகாரம்!
- இரண்டு குழந்தைகள்!
- 'தம்பு'
- 'மார்ச்'
- இரண்டு வயதில் குழந்தை ஆகிறது!
- 'சீ' தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம்?
- 'ம்'—ல்!
- கொட்டை இரண்டாக மடிப்பது!
- தன்னை!
- அகராதியில்!
- அப்பொழுது மழை பெய்யவில்லை!

நகரா ஜோஷி வீதம் எழுதின தூதர் தலைவர் பாஸி

புதன்! புதன்! புதன்!

வட்ட மேஜை

இவ்வாரம் நேயர்கள் கவனத்துக்கு எங்கள் தாங்கள் கவிதின் பதினாறு காக்க விடுவோம். தந்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கவிதையின் தொன்மையையும் பழம் சிறப்பையும் பண்ட பாட்டு மென்மையையும் என்னும்போதும் அன்றைய மூன்று அணுவுக்குச் சமமே இவ்வாய 75 காக. இவ்வொன்றும் உன்னைமனை இவ்வகிய ரசிகனுக்கு அதிகமல்ல! கண்ண தரணிக் கட்டுளையும், இத்திரா பார்த்த சாரதியின் தொடரும், பொன்னியின் புதல்வரின் வரலாற்றுத் தொடரும் அச்சரடைகள் பெறுமே! தவிர்க்க முடியாத நிலையில் விட உயரும் காரணத்தால் ஒவ்வொரு கட்டு வாகையும் ஒருதலையாக இருப்பர்! இன்னும் ஸியாபார நோக்கின் தரம் தாழாத கவிதையாக எங்கள் உதவி என்னும் நிச்சயம் உண்டு. தமிழ்நாட்டுக் கவிதையின் பணி தொடரட்டும்! காட்பாடி 24-7-75 கோவி. பரஞ்சோதி.

கவிதை 20-7-75 இதழில் வெளிவரவில்லை என்பதை - 'கேள் கேள் மே' என்னும் இத்திப் படத்தின் விமரிசனத்தில் பெச்சு குறைந்த போலீஸ்காரர் "சத்யேன் கப்பு" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. பெச்சு குறைந்த போலீஸ்காரர் சத்யேன் கப்பு அல்ல. தேவ குமார். சத்யேன் கப்பு கவிதையில் பேராசிரியராக வருகிறார். காட்பாடி 18-7-75 கே. சூனிவாசன்

27-7-75 இதழில் கருத்துப் படம் கண்டேன். வன்முறையாளர் என்பதில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.தரம் சேர்த்திருந்தது வருத்தத்தோடு. ஆராயாமல் செய்த முடிவாகப்படுகிறது. எங்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டதெல்லாம் (இப்பொழுதுதான் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்நாள் போதிக்கப்படுவதெல்லாம் என்று எழுதவில்லை) நாடு, நாடு, நாடுதான். இப்படி முதல் குமரி வரை ஒன்று-போன்ற கருத்துக்கள்தான். திருப்பூர் 24-7-75 சி. நாகரத்தினம்

"திருச்சு" தொடர்கதையில் ஒவ்வொரு வாரமும் ஒரு புனைப்படத்தை பிரகரித்து வருகிறார்கள். அப்புனைபடத்துக்குச் சொந்தமான ஊரின் பெயரையும், நாட்டின் பெயரையும் வெளியிட்டால் புகழுள்ளதால் இருக்கும். கேள்வி 13-7-75 என்.வி.சுவாமி

இதற்கு முதலில் தங்களுடைய புகழையும் இதற்குக் காட்டுகிற சிலவே காரணமாக இவ்வுத்தரங்கள். ஆய்வு அதிகமாகவும் இவ்வுத்தரம் வெளியாகிறது. - 27.

RAMAYANA

from the pen of

R.K.NARAYAN

Ramayana is the one epic that never becomes stale even after the millionth reading.

R. K. Narayan, the master of mellifluous English prose, presents Ramayana in his own inimitable style, based on the monumental version of the great Kamban, who is to Tamil what Kalidasa is to Sanskrit.

Narayan transmits the highlights of the story in an enchanting manner and transports the readers of 'Swarajya' to the age of the Threta Yuga from the issue of 2-8-1975.

Please ensure regular supply of 'Swarajya' from now on with your local agent for Swarajya or enrol yourself as a regular subscriber to

SWARAJYA

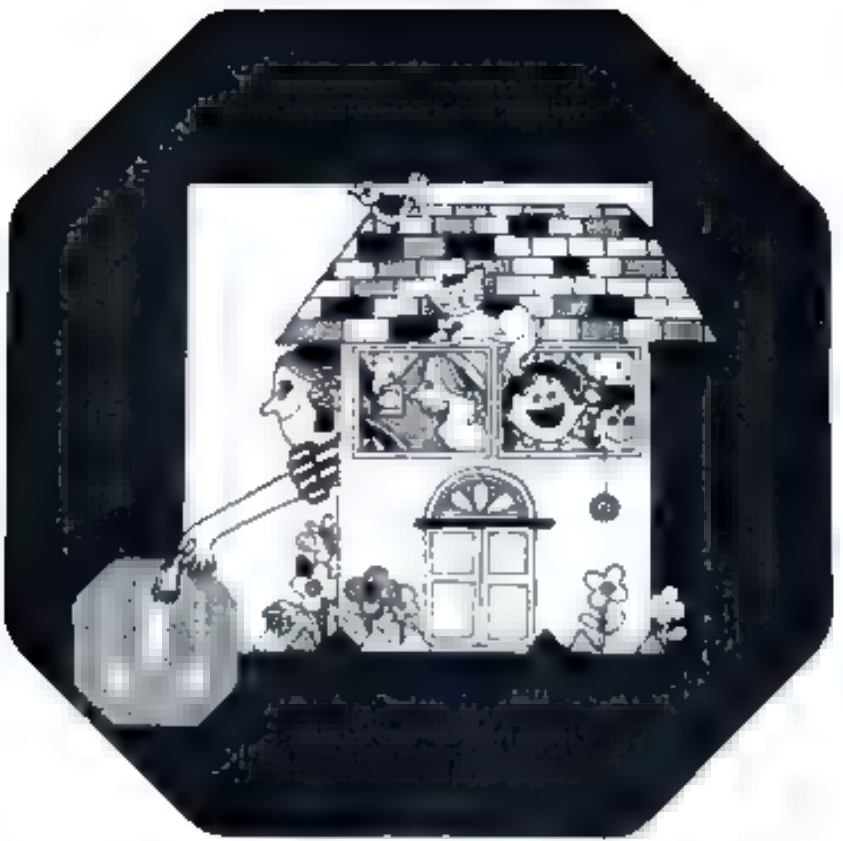
Annual subscription:

India Rs.20, Foreign (by Sea) Rs.50

Manager, SWARAJYA
Kalki Buildings, Madras-800031

சேமிப்பதற்கு யூகோ பாங்க் அருகாமையில் உள்ள வசதியான பாங்க்

நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும் அங்கே உங்களருகில் ஒரு வசதியான யூகோ பாங்க் உள்ளது. சேமிப்பை எளிதாக்குவதற்காகவே. உங்களை வரவேற்கவும், உங்கள் சேமிப்பை வளரச் செய்யவும் நாடு முழுவதும் எங்கள் கிளைகள் பரந்து இருக்கின்றன.

விவரங்களுக்கு உங்கள் அருகில்
உள்ள யூகோ பாங்க் கிளைவை
அணுகவும்

யுனியன் கமர்ஷியல் பாங்க்

தென்னாங்கூர்

திரைப்படமென்றால் பாட்டு, டான்ஸ், காதல், நகைச்சுவை, சோகம், கதைவிறல் சில எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் எல்லாம் தேவை என்று ஒரு குத்திரக்கதா ஏற்படுத்தியிருக்கிறது தமிழ்த் திரை உலகு.

இந்த சீமார்முலா தயாரிப்பிலிருந்து விடுபட்டு ஒரு படமானது அருமா என்று ஏகவிவகாரம் உண்டாகிய பல்.

அனாதா,
விஜயகுமார்.

அப்படி ஒரு படம் எந்திருக்கிறது. அது தான் தென்னாங்கூர். ஆனால் என்ன ஏமாற்றம்! அது ஒரு தங்க கலியப் படைப்பாக அமைவதில்லை, இதற்கு முக்கிய காரணம் அடிப்படைத் தேவையான கதை சரிவாக இல்லாததுதான்.

“தென்னாங்கூர்” பருவமடைந்தும் பக்குவம் அடைவதாக ஒரு கண்ணிப் பெண்ணின் கண்ணீரில் கதை, உண்மை தெரிந்தும் அவளை ஏற்க முன்வருகிறான் ஒரு காவியன்; எந்தச் சித்திரவிலிருந்தும் குணப்படுத்த முடியாமல் போகவே அதிர்ச்சி வைத்தியத்தில் மூலம் சிகிச்சைக்கு முடிவெடுக்கிறது. ஆனால் விதி வேறு தீர்மானம் விடுகிறது. ஒரு சிறு காமழைப் பழத் தோடில் அவன் காற வறிய வருத்துத் தந்தனிலிருந்து, வருக்கி விழுந்த அவன் அந்த அதிர்ச்சியைப் பக்குவம் அடைந்துவிடுகிறான். குடும்பமே மகிழ்ச்சிக் கடலில் திணைக்கிறது. ஆனால் அந்த சமயம், அவன் கண்கள் ஏதிக் சென்ற ரயில் விபத்துக்குள்ளாகி, பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகிறது. இளைஞர் பார்த்த கதாநாயகி அதிர்ச்சியில் இறந்து விடுகிறான். படத்தில் அதிர்ச்சி தரும் முடிவு என்னவென்றால், விபத்தில் தென்னாங்கூர்மாதத் தம்பிப் பிழைத்த காவியன் ஒடுபாடியும் வருகிறான்— “பெரியவா” கானியிட்ட. மனைவியின் பிரேதத் தைத்தால் காண்கிறான். பிரேத அவதூறுப் மலை முகட்டில் ஏதிக் தன் உயிரை முடித்துக் கொள்ளுகிறான்.

இந்தக் கதையில் எத்தனை நம்ப முடியாத நிகழ்வுகள் பாருங்கள். ஏதோ காமழைப் பழத் தோளில் வருக்கி விழுந்து அந்த அதிர்ச்சியைக் குணமடைத்தான் என்று சொன்ன முடிவடைத்தான் சரி என்று

ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆனால் கதாநாயகி அத்துடன் விடவில்லை. ஒரு ரயில் விபத்து; சென்றி போட்டுக் காதலியை அதிர்ச்சி; மரணம்; விபத்தில் காதலன் தம்பிப் பிழைத்த தன்; காதலியின் மரணத்தைப் பார்த்த இவனுக்கு அதிர்ச்சி— தற்செலாம்!

பொதுமா? பாருக்கு ஸார் நம்பிக்கை ஏற்படும்? கதாநாயகியின் கண்கள் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகள் விடக்கூடும். மனைவியை எப்படி ஒரு கதையை எழுதினார், அதாவது பெரிய அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது தமக்கு! இந்தப் படத்தில் தமக்கு மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் தரும் அம்சம் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவர் திரைஉலகில் புதுத்து டைரக்டராக விளங்கிப் படமும் எடுத்துவிட்டார் என்பது தான். இவர்களுடைய மாறிய எழுத்தாளர் புதிய பொதுப்பை தன்னுடைய திரைவெற்றிய சமயம் பழைய தொழிவித் தொழில் விட்டு விட்டாரே!

— எந்தன்

**அமரர் கல்கி
நினைவுச்
சிறுகதைப்
போட்டி**

நாளை மாலை
தாமோதரன் தாய்
நாடு திரும்பி விடு
வான்.
"நாளைக் காலை
போடு என் வாழ்க்
கையின் ஓர் அத்தி
யா யம் பூர்வா
அடைத்து விடும்!"
என்று நினைத்துக்
கொண்டான்

மாவதி அழுக்குப்பொகை துடைத்து மெல்லெரிட்ட
மாதிரி மனம் திம்மதிவாக, தீர்மலமாக இருந்தது.
எட்டு அருடங்கள், எழுதிப் படித்துப் பார்த்த
தாய் குறுகிய காலம்தான். ஆனால் இந்த எட்டு
அருடங்கள் மாவதி அனுபவித்திருந்த துயரமும்,
"என் கணவனை என்னிடம் திறுத்தி வைத்துக்
கொள்ளும் கவர்ச்சி என்னிடம் இல்லைவே!"
என்ற மனக் குதறையும், "என் அன்புக்குக்கடவா
அவரை நேரப்பாவையில் அழைத்துக் கொள்ளும்
சக்தி இல்லை!" என்ற ஆரத மனப் புணர்றும்—
இவை அவன் இதயத்தில் பகைமயமாகத்தான்
இருந்தன, இந்த எட்டு அருடங்களுக்குப் பிறகும்.
அப்படி அவனிடமிருந்து மனத்தாறும் உடனா
தும் பிரித்து சென்ற தாமோதரன்தான் நாளை
மாலை திரும்புகிறான் - மனம் மாறிய புது மனித
னாக. எவ்வுடைய சேவத் திறத்திலும் உடல்
கவர்ச்சிலிலும் தன்னை இழந்து மயங்கிக் கிடத்
தானே, அவன் அவனை எதிரிட்டான் - செல்
வத்தன் ஒருவரினா தன் வாழ்வை இழந்து
கொண்ட. இந்த அநிச்சிக்குப் பிறகுதான் மாவதி
யின் உணர்மயமாக கவரவு அவளுக்கு உணர்
வாகி விடுகக் வேண்டும். "மாவதியை மறந்து
நியமிட்ட என்னை இழந்து படுத்திருக்கத் துறத்
திருத்த எனக்கு ஆண்டவன் வழிகாட்டினிட்டான்,
அப்பா! இத்திரவாலேயே வேலை தேடித் கொண்டு
விட்டேன். இனி மாவதியின் மனம் கொழுமல்
இருப்பேன். அவன் சேய் ச புறா
பனாளு அல்லாக்குத் திரும்பவும்
வாழ்வு கிடைக்கப் போகிறது!"
என்று அவன் தன் தந்தைக்குக்
கடிதம் எழுதி விருந்தான்.

மகள் மாலதி

ஆயிரம்
ரூபாய்
முதல்பரிசுக்
கதை

ருக்மிணி பார்த்தசாரதி

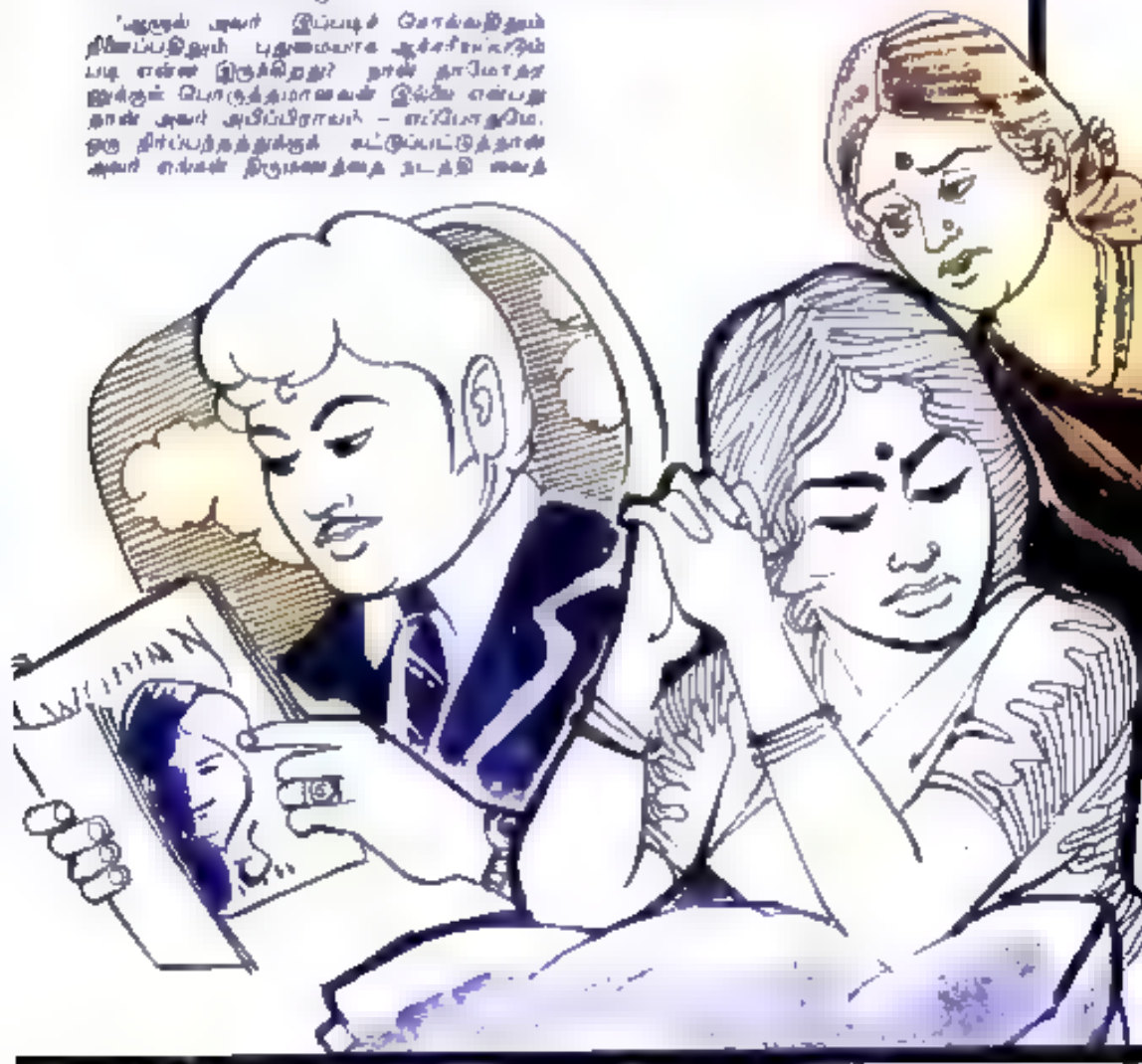

அந்தக் கடிதத்தைச் சாமிநாதன் மனைவி கைக்குக்கும் மருமகன் மாலதிகுக்கும் உரக்கப் படித்துக் காண்பித்தார். பின் மாலதிகுடம். "அவன் நல்ல புத்தியோடு திரும்பி வருகிறான். அவனை மறுபடியும் அவ்வ விடாமல் தடுப்பது உன் சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்தது. மறுபடியும் எவருக்காவது அவனைப் பறி கொடுத்துவிட்டுக் கைகவப் பிரசுத்து கொண்டு திரவோடு!" என்றார்.

மாலதி பதில் சொல்லவில்லை. மாமனாகிய வார்த்தைகள் தன்னை, தன் பெண்மைமை, தன் கவனமெனவந்தது. ஏன், தன் மனிதத் தன்மைமையிலே அவமானப்படுத்துவதாக அவன் தீர்மானம். "என் பிள்ளை உனக்குத் துரோகம் இழைத்தால் அதில் ஆச்சரியம் பட என்ன இருக்கிறது? அவன் அழகும் எம் பிரமும் எங்கே? உன் சாதாரணத் தோற்றம் எங்கே? அவன் செய்த குற்றத்துக்கு சிறுமகன போறுப்பாளி நீதான்!" என்றுதானே அவர் சொல்லாமல் சொல்கிறார்?

'ஆனால் அவர் இப்படிச் சொல்வதிலும் திண்ப்பதிலும் புதுமையாக ஆச்சரியமும் படி என்ன இருக்கிறது? நான் தாமிதர ஐக்கும் பொருத்தமானவன் இவ்வ என்பது நான் அவர் அபிப்பிராயம் - எப்போதும். ஒரு திர்ப்பந்தத்துக்குச் சுட்டுப்பட்டுத்தான் அவர் எங்கள் திரும்பவைத்தது நடத்தி வைத்தார்' என்று தனக்குத் தானே ஆறுதல் கூறிக்கொண்டான் மாலதி.

கமலத்துக்கு என்னவோ தன் பிள்ளை திருட்டு வருவது பற்றி எல்லாவற்றையுஞ்சி. "உனக்குக் கவர்த்தி எவ்வளவு வகப்படுகலாம் வெறும் கண் துடைப்பு மாலதி. தெர்மையாக வாழ தீர்மானம் முடிவாதா என்ன? அவன் புத்தி செட்டு அடைத்ததற்கு உன்னைப் பொறுப்பாளி வாக்குவது அநியாயம். எப்படியோ, அவனுக்கு தெர் வழி தெரித்ததே, அது வரை என்னுள் சத்தொஷம்தான், உன் வேதனைமை என்னுள் புரிந்துகொள்ள முடிவாதாம்மா! பெண்ணுக்குப் பெண்ணுக்கு முடிக்க என்னுள் முடிவிறது. அதனும் உன் வேதனை முடியும் காலம் வந்து விட்டது என்ற திண்ப்பில் உனக்கு மேல் அதிகமாகச் சத்தொஷப்பட என்னுள் முடிவிறது மாலதி! தன் எண்ணம் கொடியவன் என்ற எண்ணத்தை தீர்

எப்போது கூட ஒரு பெண்ணுக்கு அத்தனை கஷ்டமில்லை. நான் கண்டுபிடித்து வந்தேன். அந்தவங்களைப் கொட்டி ஆண்களின் கைத்தல் நேர்மைவந்தவன் என்று எண்ணத்தக்க ஒரு எப்போது மிக மிகக் கடினமானது!"

"எத்தனை பரிமோடு, அப்போடு பெருகு மாயி!" என்று விவந்து போனான் மாவதி. எமலம் மாயி. "அந்தை பாவையு மில்லை, மாயி உறையுமில்லை!" என்பார்கள். ஆனால் இப்போ, சொந்த மாயாவான மாயி தாவினாவிட மாயி எமலம்தான் பாதகத்தைக் கொட்டுகிறான். இவ்வொன்றை நன்றி எதை யோ வந்துவந்த தெரியாத உத்தமியா விடுகிறான்.

பொருது சாய்ந்து விட்டது.

நாளை மாலை தாமோதரன் வந்துவிடுவான். "அவர் வந்துவிட்டான் என்பது இருக்கும்!" என்று நினைத்தவாறு உறையைப் பிடிக்காமல் உறையிலே அப்போது போனான் மாவதி. மாயா சாயிதான் தான் மறந்திருக்கிற மாயை விட்டுவரும் என்றொன்றாகும். மாயியோ தன் பழித்தெய்வத் தன் கைமலம் திறந்து கொட்டி விட முயன்றுவான். நெய் மணக்கும், கிருந்தல் சாய்ப்பாட்டின் கவிதும் உண்ணும் தீவரத்து விடுகிறது.

"நான்? நான்?" - மாவதியைக் கெட்டு விடுகிற மூலகமில்லை. அவளுக்குத் திருமண மானபொது வயது பத்தொன்பது. தாமோதரன் அப்போது இருபத்தாறு வயது இவனுடன். ஓராண்டு காலம் இவர்களுக்கு இவ்வறம் நடந்தியிற்று தாமோதரன், அமெரிக்கா சென்றான் - தந்தை வகுட வானம் வேறியே அமர்ந்தவாறு மெய் படிப்பும் படித்துக்கொண்ட. அக்குதான் ரூபி அவன் வாழ்வின் புகழ்தான். இப்படி அப்படி விஷயம் இத்தியாவை எட்டிற்று. சாயிதான் உலகக்கூட இவன். "ஆன்மகம் அப்படித் தான் இருப்பான். இதில் அநிர்வையுடைய என்ன இருக்கிறது?" என்று விஷயத்தை அநோடு மறந்து விட்டார். எமலம் மாயி தான் சேமம் பிடித்தவன் போல் காணப் பட்டான் வெகு நேரம்வரை. அதன் பிறகு, இப்போது முறை விசாரணைகளைப் பதி நிறுது தாண்டி தாய்நாடு திரும்பினான் தாமோதரன். அதன் பிறகு தாண்டி

வந்தது வலி என்று கருவோடு படுத்த மாவதி அவன் அமெரிக்கா திரும்பிய பிறகுதான் பழையபடி நடமாடினான். பிறகு, "பொருது போகவில்லை!" என்று அரசாங்கம் கொட்டிய பரிசை எழுதினான். வெற்றியும் பெற்றான். "அந்த இவ்வியை நன்றி மாவதிக்கு ஆண்ட, வன் தீவரம் பதினொன்றாவதுதான் கொடுத்திருக்கிறான்!" என்று தம் பாராட்டைத் தெரிவித்தார் சாயிதான் மாயா. மாயி யட்டும், "உன்னையும் பின்னாலும் நினைத்துக் கொண்டு கொடுக்கிறாயா?" என்று மனத் தாங்கினோடு கொட்டான்.

தந்தை வகுட வானத்தின் அமெரிக்கா சென்ற தாமோதரன் எட்டு வருடங்கள் தங்கினான். ரூபியைப் பற்றித் தன் தந்தைக்கு எழுதினான். அவன் இத்தியா வர மறுப்பதான வும் அவனைப் பிரித்து தனக்கு வரமு முடிவாக என்னும் எழுதினான்.

மாவதி? அவனத்தான் அவன் எத்தனை கைமலம் மறந்து விட்டான்?

"அவன் இவ் தாய்நாடு திரும்புவானே என்று..." என்று அவ்வாறும் ஆரம்பித்தார் சாயிதான். அந்தக் கைமலம் மாவதி பின்னாலும் போய் கொடுத்தது. "உன்னிடம் அழகு இருந்தால் அந்த அழகைக் கையாவது அவன் வந்திருப்பான். நான் பின்னாலும் விட்டே விட்டாயே! அவனைக் காலமும் தான் என்ன செய்யுங்கள்!" என்று அவர் புகழ்வினார்.

"இப்படி அநியாயம் மாவதியை ஏன் தீர்த்து?" என்று எமலம் மாயி சொன்னதும் பின்னாலும் பிரித்து விடுவோமோ என்ற அச்சத்தில் அவரும் புகழ்ந்ததான் செய் தான். ஆனால் அவன் கோபம் மாவதியின் பிதவ; ரூபியின் பிறதான் கொடுத்தது.

"நாளை மாலை அவர் திரும்புவார்" என்று நினைத்துக் கொண்டான் மாவதி. 'மாயி' என்ற ஒன்பது மணிக்கு ஏதோ கடைக்குப் போக வேண்டும் என்றான். தானும் ஏதக் குறைவ அந்த நேரத்துக்குத்தான் அதுவரையில் சிவம் கொண்டும்....

எட்டென்று மாவதிக்குச் சிறிது வந்தது. எழுத்து சென்று மின்னிக்கைப் போகுத்தி விட்டுத் தன் பிரிப்பிப்பத்தைக் கண்ணாடிக் கொடுத்தது. 'மாயா' சொல் வது உண்மையாக. தாமோதரன் மாயி

அருந்த இரண்டாம்

செய்து காணும் அருந்திக்குள்ளே

மிகவும் அருந்திக்குள்ளே

வாக்கிற்கு அருந்திக்குள்ளே

தெரிந்த தெரிந்த தெரிந்த தெரிந்த

அருந்த இரண்டாம்

செய்து காணும் அருந்திக்குள்ளே

மிகவும் அருந்திக்குள்ளே

வாக்கிற்கு அருந்திக்குள்ளே

தெரிந்த தெரிந்த தெரிந்த தெரிந்த

புதிய அனுபவம், பேராணந்தம்

**செஞ்சாரி
பாருத்தித் துணிகள்**

செஞ்சாரி - 100% பாருத்தித் துணிகள்

© செஞ்சாரி ஸ்பின், அண்டு யான்ஸ்,
கல், கிளிநொச்சி, பம்பாய்-400 025

ராஜேஷ் கன்னா

மற்றுமேவர்
விருதுக்குத் தகுதியான
தோற்றத்தில்

காங்கு முகை விருது பெற்ற ராஜேஷ் கன்னா புதியதோர் பாத்திரத்தில், பாஷன் உலகை மீண்டும் கொண்டு கொள்ளும் பலனி, பாம்பே டைசியிலின் ஷர்ட்டும் மற்றும் ஸூட்டிங்குகளில்—அன்றாடம் ஒரு புது டிஸைன், செயற்கை இழை ஷர்ட்டிங்குகள் 50/50, 67/33, 80/20 மற்றும் 100% பாலியெஸ்டர் சீரின்டிகள், பாலியெஸ்டர் டெனீம்ஸ் மற்றும் டெக்ஸ்டைரன்ட் ஸூட்டிங்குகளின் எண்ணற்ற, எண்ணங்கள் திறுக்கள் மூலம்!

ஆயிரமாயிரம் வகைகள்— அன்றாடம் புதுப்புது டிஸைன்கள்!

கபித்தான் பாலியெஸ்டர் ஷர்ட்டிங்குகள்
வாட்ரீன் பாலியெஸ்டர் ஷர்ட்டிங்குகள்

U-80H-26 TAM

**பாம்பே
டையிங்**

சுவர்ல்

ரேகா சந்திரநாத்

1. வீமலா எங்கே?

அத்தப் பெண் நிதிரிட்டு அவளை
கத்தம் அவர்கள் இருவருக்குமே தள்ளுகக்
கட்டடது.

"ரமேஷ்! நிறுத்துங்கள் வண்டியை" என்று பரபரப்புடன்
கத்திக் கொண்டே எழுந்தான் மாவதி.

"எடக்" என்று பிரக்னை அழுத்தினான் ரமேஷ். தீப் ஒரு குதவங்குக்
குதவங்கு விட்டு நின்றது.

"எங்கிலை ஆய் செத்துவிடுங்கள். என்னமோ அசாதாரணமாக நடந்து
கொண்டிருக்கிறது இங்கே. யாரோ பெண் ஆபத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கி
றாள்" என்றான் மாவதி.

"கொஞ்சேன்று ஒரு குயிலை இழுத்து என்னை அடக்கினான் ரமேஷ்.

"ஒரு பெண் அவளை மாநிரி இறந்ததே-உரிசனருக்குக் கேட்கலா, ரமேஷ்?"

"ஆமா. ஆனால் இப்பே ஒன்றையும் காணாமோ? இரண்டு பக்கமும் ஒரே சவுக்குத்
தொப்பாகத்தானே இருக்கிறது?" என்றான் ரமேஷ்.

மாவதி ஈட்டிலிருந்து சற்று எம்பி நின்று பதைபதைப்போடு சுற்றுமுற்றும் பார்த்
தான். சுத்தப் பறக்காமல் இருக்க மப்ளர் மாநிரி கட்டிலிருந்த ரோல் நிறக் கைக்
குட்டிடலின் பின்னணியில், மின்னி தகர்ந்த அவளுடைய கருவிழிகளில் கொய்கி
முடிவாத பீதி தெரிந்தது.

சாலைகள் இருபுறமும் எண்ணுக்கெட்டிய வளரலில் மரங்கள், மரங்கள், மரங்கள்
தான். அனாமி அனாமி அனாமிதான். ஒரு சிலவே இவை தகர்ந்த ஒள்கூடக் கேட்கலிலா.
முழுக்க இரண்டு நிமிஷ நேரம் ஒடி மறைந்தது.

பாவதி ரமேஷைப் பார்த்தாள்; ரமேஷ் மாவதியைப் பார்த்தான்.

"ஒருமேகை நம்புகடைய பிரமைபாக இருக்குமோ?" என்றான் ரமேஷ்.

"இவ்வீ ரமேஷ்... ஐ யாம் க்யூப்...ஐ நேர்ட் இட்...நோ டவுட்" என்றான் மாவதி.
ரமேஷ் முகவாஸைய யோசனைபுடன் தடலிக் கொண்டு நின்றான்.

“நீச்சியமாத் அது ஒரு பெண்ணின் குரல் தான். பெண்களையே சோகையோ பார்க்குதா அல்லவாக்கனோ, அந்தமாதிரிக் கத்தினான். இதோ, இத்தப் பக்கமாத் இருந்து தான் சத்தம் வந்தது” என்று மாதவி உடல் பக்கமாத் இருந்த சவுக்குத்தோப்பைக் காட்டினாள்.

ரமேஷ் ‘டாஷ்’ போர்வைத் திறந்து தன்னைத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டான்.

“நீ இங்கேயே இரு. நான் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன்” என்று வண்டியிலிருந்து இறங்கினான்.

“ரமேஷ்! ஆபத்திலே பேத்தியை போய் மாட்டிக்கிடாதிங்க... எங்குப் பயமாக இருக்கு... நான் தனியாக இங்கே இருக்க

“இது அந்தப் பெண்ணுடையதுதான்... யாரோ அவளைப் பறாக்காரம் பண்ணியிருக்காங்க... பிராணைப் பிரிச்சி எறியுறிருக்காங்க... இதோ பாருங்க ரமேஷ், அவளைத் தரத்தெவந்து இருக்கும் போது கைமேலே... ஓ, அந்தப் புதரோட அதுவும் முடிஞ்சு போச்சு... ஒருவேளை அந்தப் புதருக்குள் அவளை...” என்று நடுக்கத்துடன் கூறினாள் மாதவி.

ரமேஷ் புதர் அருகில் செல்ல ஓடி எடுத்து வைத்தான். “வேண்டாம், போகாதிங்க... யாராவது அந்தப் புதரோடு மனதாலுக்கிட்டிருக்காதாம் இருக்கலாம். நீங்க போகக் கூடாது; நான் விடமாட்டேன்” என்று அவளைப் பிடித்துப் பிள்ளை இருந்தான் மாதவி.

இரு விழ்க்கள்

மாட்டென்... தானும் கூடுகள்” என்று வண்டியிலிருந்து இறங்கினான் மாதவி.

அப்போது-

தாரத்தில் ஒரு நாய் குரைத்தது.

“பார்த்திரேனா! பார்த்திரேனா!” நாய் குரைக்கிறது. - யாரோ அங்கே இருக்காங்க” என்று ரமேஷின் கைவைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்ட மாதவி புதர்தாள் அங்குடன் ஒட்டிக் கொண்டாள்.

“எனக்கு... ஆனால் உங்க அண்ணா பெரிய ஸ்ரீ.டி. ஆபீஸர்... அவன் தங்கை நீ இப்படிப் பயத்து நடுங்குகிறதுதான் விஷயமாக இருக்கு. உதாரணமாக என் பிள்ளையோடா... நீ சொல்றமாதிரி அங்கே ஒரு பெண் ஆபத்திலே மாட்டிக்கிட்டிருந்தா தான் உட்டாயும் அவளுக்கு உதவி பண்ணியாகலாம், அது தப்பி உடனும்... எமாம்... ஹேய்...”

இருவரும் நாய் குரைத்த திசையை நோக்கி ஓடினார்கள். தொப்புக்குள் போக ஒத்தையடிப் பாதைகட இங்கே. வழி தெஞ் டுட்ட புதர் மண்டிக் கிடந்தது. “பார்த்து வர- டுன்னியே ஃபிபாங் கிக்கிங்குப் போகிறது” என்னுள் ரமேஷ்.

குறு கதும் ஓடி, ஒரு சிறு மணல் மேட்டை கடந்து அப்பாய் இறங்கும்போது. “ரமேஷ்! இதோ பாருக்கன்!” என்று கூறினாள் மாதவி.

ரமேஷ் திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே, தரையில்-

பெண்கள் அடையம் ஒரு பிரா கிடந்தது.

ரமேஷ் துப்பாக்கி முகையாக் அந்த எடுத்தே கத்திப் பார்த்தான். இரண்டு “கொக்கிசன்” அடித்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“என்ன மாதா-பக்கை குழந்தை மாதிரி? எங்குத் தெரியாதா? அந்தப் புதர் பிள்ளை எங்கும் இங்கே. நீ வேண்டு பார்த்துக்கோ” என்று ரமேஷ் ஒரு கல்லி எடுத்துப் புதர் மீது எறித்தான். புதர் இவ்வளவு அரித்துவிட்டு அடங்கிற்று. யாரும் உதவிக் கொண்டு வரவில்லை. எழுந்து ஓடவோ இல்லை.

“பார்த்தாவா? நோபடி தெரீ... எம் வித்தீ” என்று புதர் அருகில் ஓடி அப்பாய் எம்மிப் பார்த்தான் ரமேஷ்.

புதருக்கு அப்பாய் ஒரு பெரிய மைதானம் விசித்து கிடந்தது. பச்சைப் பச்சை என்று ஃபுளாங் குடியும் மைதானம், மைதானத்தின் கோடியில் ஒரு பாழடைந்த மண்டபம்.

“புக்கிசை எந்தத் தடயத்தையும் காணாமே... ஒருவேளை அந்த மண்டபத்துக்கு அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுப் பார்த்தீனா?” என்று புதுவத்தையோசனை வுடன் உலர்த்தினாள் ரமேஷ்.

“எங்கே வேண்டுமானாலும் இருந்துக் கிட்டும் போகட்டும். இனிமே நான் போக வேண்டாம். இப்போ ரொம்ப தூரம் வந்து விட்டோம். இருட்ட வேறே ஆரம்பித்து விட்டது. வாங்க போகலாம்” என்னுள் மாதவி.

தாரத்தில் திழை போக தெரிந்த மண்டபத்தையே பார்த்துக் கொண்டு திண்ணுள் ரமேஷ். எழுந்த வந்த இருவரும் ஓடுகள் சிறுக் குழங்கிக் கொண்டிருந்தது அந்த மண்டபம். அதன் பிள்ளைப் பெரிய மணல் சரையும், சரையின் கிளியில்க் கருத்தையாவி கிட்ட உடல் அந்நகரம் தெரிந்தன.

“அங்கே யாருமே இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை ரமேஷ்!” என்னுள் மாதவி.

இந்த மீட்டர் தானியம்
தங்கள் படித்து எஞ்சியோடு
ரூபாய் 500/- பரிசு பெறும்
வாய்ப்பையும் அடைவீர்கள்!

இந்த தரவிலை பத்திரமெனக்கு கருத்
பெரித கு. 1047. மீத பெரும் வரவிலை
உடையதே இவ்விலை.

[illegible]

தமிழகத்தில் சமீப காலமாக நிலம் வளர்ந்து வருவதால் பல்வேறு தொண்டுகள் தேவைப்படுகின்றன. அதற்காக அரசு பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. அவற்றுள் ஒன்றாக கட்டிடக்கலைத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கும் திட்டம் உள்ளது. இதன் கீழ் கட்டிடக்கலைத் தொழிலாளர்களுக்கு சிறப்பு வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன.

குட்டை தப்பதன்: இரேயோட்டின் மகன்
கொந்தலையன் ரேய் ஒத்திருப்பதில் நான்
யொன்றளவும், உறுதிமொழியில், என்
கொந்தலையன் போன்றவர்களை, அவர்
கொள் உறுதிமொழியை எழுதித்தொடர்
கொண்ட ரேயர் மகன், குந்தலையன்
இவன் கிடந்தான்.

“கிங்கோ இதுவரையில் இழுத்து
கொண்டு வரப்பட்ட பொருளும் அப்போது
இழுத்து வந்ததொன்றும் கங்கோ பொருள் அன்று”
என்று கேட்டார் ரமேஸ்.

"பாவம், உங்களை இதுக்கிறுமோ?
தொடர்வாட்டிப் பார்ப்போமா?" என்றுக் கேள்வி.

“உயிரோடுதான் இருப்பதில் எந்த
தொன்றுமில்லை. துப்பாக்கியாக உட்பதற்கு
எனது செட்டிலிங்கியே?” என்றார் ரமேஷ்.

“சத்த சாறாகக் கழிவெடுப்பீர் யாருக்கு
நமோ?”

* கழுத்தை நெறித்துக் கொள்வதுதான்? *
என்று கேட்டால் மரணி. அங்கு உடல்

நடுமருத்து நகருக்கு தெரிந்தது. "ஐயோ! எதைச் சொன்னாயோ அப்படித்தான் நடந்திருக்கும் என்று சொன்னேன். ஏதோ நோக்கத்தில் தவறு தாக்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது பார்த்தார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் உம் மறியவில்லை, உதவிக்கொடுக்கிறார். உடனே அந்தத் தெரிந்தது."

“சரி, கேட்க - உன் மகனா?” என்று கேட்டான் ரமேஷ்.

“உடனடி” என்று சொல்லப்பட்ட வேட்டுவொன்றைப் பார்த்துத் திரைப்படத்தைப் பார்த்த மாதிரி, “ரமேஷ்! ரமேஷ்! திரைப்படத்தை!” என்று ஸரஸ்யத்தைக் கூப்பிட்டு, ரமேஷ் திரைப்பீப் பார்த்தான். இப்போது இரட்டையே ஆரம்பித்து விட்டது. அதன் மூலக்கி, தரத்திலே—

— **On Duty & Off** —

ஒரு படகில் காரோ இரண்டு பேர் சென்ற
கால காலதலோ கொண்டு போய் ஏற்றி
கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

“அவன் அப்பாவித்தான்... மாறுதல் இல்லை”
அவன் பிடித்து திறந்தான் மாலதி சொல்
லாக: “பிரயோகமெய்தியது, ஏமென்! நாம்
அங்கே போய் கோயிலுக்குள் புகுந்து வேறு
தரம் போய்விடும... அது விசுவம் புகுது.”
அவன் சொன்ன மாதிரியேதான் நடந்தது.
அவர் திறந்ததற்குள் புகுந்து விளம்பி பின்
இருந்து திறந்ததற்குள் இருளில் மறைந்த
து. இனி பிங்கடோத்தம் பழங்கிணர்...

தேவநாபுரி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கைது செய்யப்பட்ட பி.கே.செல்வம், மாராஜ் கிருஷ்ணன்.

“தான் மாது! என்ன இருக்கிறது பிச்சி?” என்று கேட்டுக் கொண்டே, வந்தான் மாயாநிலை அங்காள் கேள்வி.

“கனக குகை” கெட்டுப் போய் சாந்து மாஸ்தி ஆரம்பித்ததாக.

*இதோ ஸார், மரது. அதை பெண்ணை
சாவுகாசமாக விட்டுத்தேடிப்போய் உங்க அம்மா

கிட்டே சொத்து... முதல்பை எங்கே 'சுப
சுப' சொல்லி அனுப்பினா. விமலா சமைத்து
வைத்துக் காத்திருப்பாள்!" - ரமேஷ்.

"தஞ்சை சாமையல் ஞாபகம் வந்துவிட்டதாயும்" என்ற சிவசுந்தரிமாள் மாதிரி.

“ஏன் கேட்கிறீர்? நீதான் காப்பீட்டுப் பாரிசு
கொண்டிருப்பீர்? உன் அருங்காட்சி பூசாமல்போய்!”

செய்யும் மரபு!" என்று கவலிவர் மூலியடி விட்டு ஓர் ஆட்டோவைக் காதலித்த கப் பீட்டாக் ரமேஸ்.

“பிரமாதமாக இருக்கும். நானோக்கு விம
லாவுக்கு விஷதானோ? வந்து பார்க்கிறேன்
வந்து சொன்னு. ரமேஷ்!” என்று சொகர்.

“தமிழகம் தீ வரமுடியாது. ஏன் தெரியுமா? மாவட்ட உணர்வுகள் அமைக்க வேண்டும்”

சத்திக்குக்கா... ஒரு பெண்மே... 'பீர'...
மேல... சிறுக்கு... அவள் வாரோ கடத்தி
கொண்டு கொண்டுவிட்டாள்... நீ நான்தான்
குழந்தை மகேந்திர மகாபுத்திரசெய்ய
முதல் மோட்டு, மோதல் தாமத சுவர்துத்
கொண்டு மாறடிக்க மோதல் சிறுத்துத்-வரட்
டுமா, மோர், வரட்டுமா மாந்தி வரட்?"
...கட்டு பதக்க

இதற்காக, சமீபத்தில் நான் எழுதின

படுகொட்டாய் தயார் செய்து காசலில்
கூட்டுவது சிறந்தது. இரங்குப்போதே ஏனோ
கூட்டித் தாக்கி காசப் போட்டது.

தொகுக்கப்பட்டிருந்தது. விமான அபிவிருத்தியை அங்கீகரிக்காத மட்டும், பரந்தரங்கள் தவிர்த்த தரல்கள்.

உயர்ப்படிவா நடுத்தரது.
வட்டியுப் பார்த்ததாம், கீழ்ப்பா நினைவு

தற்போதுள்ள நிலைமையைக் கருவி
கொண்டு பரிசீலனை செய்து பரிசீலனை செய்து
தற்போதுள்ள நிலைமையைக் கருவி
கொண்டு பரிசீலனை செய்து பரிசீலனை செய்து

தேவதாஸ் எப்போது இருந்தது. நிம்மா?

மாந்தரம் ஒரு வயது திரிபு தேரம் கூடவெறு.

وَقَالَ الْإِسْلَامِيُّ (ص ١٠٠)

திருத்தல் : ஸ்ரீமங்கலம், ராமசுந்தரம், சித்தன் ஆரோச்சிதரம், முயலிசுந்தரம், சித்தமுதரமோத்தரம் உட்பதாரம்

நிறைமயக்க நிலைகளில் .. வி. அனாதியாபாய்.

விசாகப்பட்டி
ர. வி. அனாதியாபாய்
விசாகப்பட்டிப் பத்திரிகையாளர்

வி. அனாதியாபாய்

சில வருடங்களுக்கு முன்பே நமஸி அனாதியாபாயின் திறமைகள், அவருக்கு விளையாட்டுத் துறையில் இருந்த ஆர்வத்தைக் கவனிக்க எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்போது சர்வகலாசாலை விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒரு பருவியல் நாம் கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தேன். சற்றுத் தள்ளி, அப்போது கல்லூரி மாணவியாக இருந்த அனாதியாபாய் 'தட்டு எதிலும்' (Distrust) பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

'இவருக்கு ஒரு தகவல் எதிர்பாராமல் இருக்கிறது' என்று தான் அப்போதே கவனித்தேன். அது பவித்தரதோடல் காமம், அவர் எங்கெங்கே ரயிடுவோ இவர்களுக்கே புணர் புரியவும் வந்து சேர்ந்தார். சில அகில இந்திய 'ரிக்ஸர்சு' களை ஏற்படுத்தியவர் என்ற முறையில் ரயிடுவோ இவர்களைப் பெருமைப்படுகிறது.

இவருடைய விளையாட்டுத் துறை வளர்ச்சிக்கு அம்பத்தூரில் இவர் நடத்திய உயர்நிலைப்பள்ளி, ஐரம்ப நாட்டினரின் நேரடியாக உதவாத போதிலும் மனதுமுகமாக திறமையாக உதவியிருக்கிறது. அதாவது இவர் வீட்டுக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்குமிடையே இரண்டு கைல் தூரம், தொழிற்சாலை சேர்ந்து சீக்கிரம் பள்ளிக்கூடம் போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதற்காக இவர் வேகமான தடையில் ஓடும்பித்து ஒட்டத்தில் முடிப

வாராம். அந்த மோல் மோல் சேரையில் இருட்டுவதற்கு முன் வீடு திரும்ப தடையில் ஒட்டத்தைக் கவப்பாராம். இந்தப் பயிற்சி அவருக்கு நல்ல தோல்பியாசத்தை அளித்ததோடு, ஒட்டப் பந்த வந்துக்கொள் பழக்கத்தையும் கொடுத்தது.

ஆனால் எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கும்போதுதான் முதல் தடவைமாக இவர் பள்ளிக் கூட விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டார். முதல் தடவையிலேயே முழு வெற்றி, முதல் பரிசுடன், பள்ளிக்கூடம் அதன் பிறகு தன் கவனத்தை இவர் பக்கம் திரும்பி, பல பள்ளிக்கூடங்கள் கலந்து கொள்ளும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் இவரைப் பங்குபெறச் செய்தது. இவருக்கு வெற்றி, பள்ளிக் கூடத்துக்குப் பெருமை.

ஆனால் இவர் கல்லூரியில் பட்டப் படிப்புக்குச் சேர்ந்த போது, இவரின் மனநிலை திருந்த முழுத் திறமைகளையும் காணமுடிவதில்லை, மெருகேற்றிப்

நேரளிக்க வைத்தது. 1973ம் ஆண்டு நியூலா மோல்ஸ் என்பவரையே சேரும். அவர் மாவட்ட மாதிரி அபிவிருத்திக் குழுவைச் சேர்ந்தவர். இவரை ஸ்ரீமதி மேனாஸ், தானாது விட்டார் ஒட்டப் பந்தவத்திலும் 'டிஸ்கம் திரோ' என்னும் தட்டு எதிலும் பந்தவத்திலும் பழக்க ஆரம்பித்தார். ஒரு கிரோ கிராமப் பந்த உள்ள உயோகத் தட்டைச் சுழற்றி எவ்வளவு அதிக தூரம் எறியது என்பது தான் தட்டெறிதல்.

அனாதியாபாய் அப்போது ஒட்டப் பந்தவங்களைவிட, தட்டெறியும் அப்பியாசத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டியதாகும். இந்திய சர்வகலாசாலை மாணவர் குழுவில் ஒருவராக 1973ம் ஆண்டு, மால்லோவுக்கு அகில உலக மாணவர்கள் விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளச்சேன்றார். அங்கே பரிசுடன் பெற வாய்ப்பு இல்லாதபோதிலும் மறந்த தெர இளைஞர்களின் அப்பியாசங்களைக் கவனித்து நல்ல அனுபவம் பெற முடிந்தது. வெளிந் உடயத்தைப் பார்த்து ஏற்பட்ட விவப்பு இன்னும் இவர் மனத்தை விட்டு அகலியவில்லை!

இதே 1973ம் ஆண்டில் விளையாட்டுக்கள் மணிலாவில் நடத்தப்போது அங்கு பங்கேற்கச் சென்றவர் அங்கே 'தட்டு எதிலும்' போட்டியில் நாலாவது இடத்தைப் பெற்றதும், அவர் எறிந்த தூரம் நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு 'தேசிய ரிக்கார்டு' ஆகிறது.

நி. ஏ. இ. அனாதியாபாய்

நீங்கள் வணங்கும் மனித தெய்வம், ஸ்ரீ பகவான் சத்ய சாஸி பாபா அவர்களே. நான் அவரிடம் கடுபாடு கொண்ட முதுவ காரணம் அவர் கடைப்பிடிக்கச் சொல்லும் சத்யம் — தர்மம் — சாந்தி — பிரேமை ஆகியன. ஆரம்பத்தில் நமக்கு அசாத்தியமாகத் தொன்றிருந்தும், போகப் போகச் சிந்தனையா வது நம் மனத்தில் படிபட ஆரம்பித்துவிடுகிறது.

அவர் இருக்கும் இடத்துக்கு நாம் செல்லும்போது ஆயிரக் கணக்கான துணிகள் அவரிடம் கடி இருந்தாலும் ஒரு சிறிய நுழைந்த கூட அழாமல் வெகு அமைதியுடன் பழைய செய்து கொண்டு தங்களை மறந்து தியானத்தில் இருக்கிறார்கள். அங் கெடத்தில் ஏழை, பணக்காரர்கள், ஸாதி, மதம் என்ற வித்தியா சங்களை கிடையாது. வியா தியஸ்தர்களிடமும், கணமுற்ற பெரிய வர்களிடமும், சிதிலவர்களிடம் அவர் தாமே வந்து கையில் விழுதி வரவழைத்துக் கொடுத்து விமாடுகிறார் தீர்த்து வைக்கிறார்.

என் தகப்பனார் பத்து நாள் துரத்தாக்குப் பிறகு வந்து வால் சற்று இருந்தாற்போல் ஆகி நாட்ப்பது மிகவும் கிரமமாகிவிட்டது. அப்படி மீதி நடத்தால் வலி உயிர் போவது போல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். எக்சுரே எடுத்தும் பமனித மருந்துகள் சாப் பீட்டும், தாட்டு வைத்தியங்கள், உதவிகள், வேதியம் எல்லாம் சாப்பிட்டும், பயனில்லை. என்ன வியாதி என்று கண்டுபிடிக்கலை முடியாமல் இருந்தது. அந்தச் சமயம் பெருங்குரில் ஒயிட் லி?ல்ட் என்ற இடத்தில் ஸ்ரீ பாபா இருந்தார். மிகவும் கிரமப்பட்டு என் தகப்பனாரை அங்கு அழைத்துச் சென்றோம். என் தகப்பனார் அது

வரையில் ஸ்ரீ பாபா அவர்களைத் தரிசனம் செய்தது மூலம், இருந்தாவனம் என்ற பெயர் கொண்ட அந்த இடத்தில் தங்கள் யாவரும் அமர்ந்து கொண்டோம். சரியாக மாலா நாவரை மணிக்கு ஸ்ரீ பாபா வந்தார். அவருக்கும் தரிச னம் கொடுத்துக் கொண்டே வந்தவர், என் தகப்பனாரிடம் வந்தபோது 'டக்' என்று நின்று விட்டார். என் தகப்பனாரை

நான் வணங்கும் மனித தெய்வம்

“டக்” என்று விழுதி வரவழைத்து நெற்றியிலும், உடம்பிலும் பூசித் தட்டிக் கொடுத்துவிட்டும் போனார். அவ்வளவுதான்; ஒரு காரத்தில் வால் படிப்படியாகக் குணமாகி முற்றிலும் சரியாகி விட்டது. டாக்டர்களே ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மற்றொரு மூக்கியானை விஷயம். பாபா ஸ்டீப் போலும்போது நமக்கு எத்தனிதமான பணச் செலவும் கிடையாது. உண்டாகையோ, சிதி திரட்டுவதோ எதுவும் கிடையாது. அவருக்குப் பிடிக்கவும் பிடிக்காது. அவர் பேசுநர் சொல்லிக் கொண்டு யாராவது வந்தாய்கூட எதுவும் தரவேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை விடுக் கிறார். அவருக்குப் பிடித்தமான, அமைதியான பழக்கங்கள் செய்து வருகிறேன். பழகியில் தியானம் முக்கியம்.

மிகவும் கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்குப் பழைய துணிமணிகள் எல்லாம் கீட்டினும் சேகரித்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவச் சொல்கிறார். ஏழைகளுக்கு இவ்வாறு வைத்திய உதவி கிடையக்க உதவச் சொல்கிறார். குற்றம் செய்துவிட்டு தெய்வியம் மனம் காறும் கைதிகளுக்கு வாரம் ஒரு முறை ஜெஸ்தோக்குச் சென்று பழிசைச் செய்யச் சொல்கிறார். ஆல்பத்திற்குக்குப் போய் வியாதிக்காரக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விழுதிப் போட்டவங்கள் கொடுத்துத் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட உதவச் சொல்கிறார். அவர் பக்தர்களுக்கு இடும் அன்புக் கட்டள்கள் இவையே. இவை ஒவ்வொரு ஊரிதும் நடந்து வருகின்றன. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள்கூட அவரிடம் போய் வந்தபிறகு நிரை பக்தர்களாக மாறி வருவதைப் பாரத் திருக்கிறேன். “சத்யம் — தர்மம் — சாந்தி — பிரேமை” என்ற பாபாவின் ஆக்களுவைச் சிரமேற் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் நடத்தால் வேகக் கேடும் ஏற்படும்.

— சாகஸவ்யம்

பிபாக்கிரியின்

53. புது மலர்கள்

வொக்ஸிற் மலர்கள் பூத்துக் குளம்பிப்
புன்னைகெ செய்தன புதுமலர் விசை

“இதுவகவயோ கவசரிதம்!” என்று கவி விவத்தார். “தீயோவு அலகன்” என்ற டாக்டர் டி. எம். எஸ். ராஜாநிள் புத்தகத்துக்கான முன் ளுரையில். 1947ல் வெளியான நூல் அது.

அதே முன்னுரையில் கவி மேலும் சொக்கியிருர்:

தமிழில் எழுதத் தக்கதற்கு நல்லுய் வராதது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த சில பெரி யோர்களையும் தமிழில் எழுதுவதற்கு ஆர் வமோ தூண்டாதமோ இல்லாமலிருந்த இங் னும் சில பெரியோர்களையும் தமிழில் எழுதும் படி செய்த பாக்கியர் எனக்குக் கிடைத் திருக்கிறது. இவர்களில் ராஜாஜி, எம்.வி.வி, மகாசுமம் சாந்திரி ஆவியவர்களோடு டாக்டர் ராஜன் அவர்களையும் சேர்க்க வேண்டும்.

1934ல் எந்தி மகாத்மா தமிழ் தாட்டில் உற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, டாக்டர் ராஜன் மகாத்மாவின் மொழிபெயர்ப்பாள ராகப் பிரயாணம் செய்து வந்தார். அந்தப் பிரயாண அனுபவங்களைக் கட்டுரைகளாக எழுதும்படி டாக்டர் அவர்களைக் கேட்டுக்

கொண்டேன். டாக்டரும் மனமுவந்து எழுதினார். அந்தக் கட்டுரைகள் தமிழ்நாட் டுக் உருவத்தாகக் கொண்டே கொண்டன.

தாரீரான ஆய்வுப் பிரவேசப் பிர ளாரத்துக்காகக் காத்திஜி மேற்கொண்ட அந்தப் பயணத்தில், டாக்டர் ராஜ னின் உதவனத்திற் கவி இருத்திருக்க வேண்டியது. அவரோதான் மகாத்மா னின் மொழிபெயர்ப்பாளராய்க் செல்வ தேன்று ஏற்பாடாவி. அதற்கென அவர் ரஜா எடுத்துக் கொண்டு, ஆவத்தமா யும், ஆவதுடனும் இருத்தார். ஆனால் கடைசி நேரத்தில் அந்த ஏற்பாட்டை டாக்டர் ராஜனே ரத்து செய்து, தாமே அண்ணலின் மொழிபெயர்ப்பாளராய் இருக்க நேர்ந்தது. இந்த விவரங்கள், ராஜாஜியின் குமாரர் ஸி. ஆர். நர சிம்மன் கொடுத்து உதவிய இரண்டு கடிதங்களிலிருந்து புலனாகின்றன. அப் போது கோவமுத்தூர் சிறையிலிருந்த ராஜாஜிக்கு எழுதப்பட்ட அக்கடிதங் களில் முதலாவது கவியின் கடிதம்.

(மாமல்சம், 7-1-34) ஒன்றரை மாத வரத்துக்கு விடெனிலிருந்து விடுதலி பெந்

1. வெளியர்.
2. டி. எம். எஸ். ராஜன்.
3. பி. ஜி.
4. பி. எம். ராமசுமம்.
5. எம்.என்.வி.
6. ஆர். ஏ. பத்மநாபன்.
7. ஆர். வெ. நாராயணன்.
8. தா.வே.டி.
9. (அஜி) செங்கட்டாமன்.
10. ஆர். பத்மர்.

புதுக்கனம்

சுந்தர்

திருச்செந்தூர். பிப்ரவரி 15த் தேதியுடன் விடி முடிந்தது.

காத்திலியின் தமிழ்நாட்டுக் கற்றுப் பிரயாணத்தில் அவருடன் செல்லுமாமைன்று எண்ணிவிடுகிறேன். ஆனால் அதிகமாய்ப் பயன்படுவேன் என்று தோன்றவில்லை. ஏன் என்று இடங்களிலும் கணக்கற்ற துணைகள் கூடப் போகிறார்கள். காத்திலியின் தரிசனம்தான் சாத்தியம். பிரசங்கம் என்று பெயருக்கு துணைதான் பெரிய வாரியம். மொழிபெயர்ப்பு சாத்தியமென்றே நினைக்கவில்லை. ஆகிலும் காத்திலியுடன் செல்வது ஒரு பெரிய அனுபவமாகவே இருக்கும்...

இரண்டாவது, வசூமி தேவதாஸ் காத்தி எழுதிய கடிதம்:

(சென்னை, 22-2-51) ஆனந்த விடை எல்லா விவரமாய் இருப்பவர்கள், ஆயத்த விடை போட்டிப் பந்தயம், பரிக் முறைய "நியாய விவரமாய்" காரியங்களில் ஒரு பட்டிக்குப்பதாய், அனாதை சேரித் துணைப் பாபுஜியுடன், அவர் பிரசங்கங்களை மொழி பெயர்க்கப் போகக் கூடாது என்று, பலமாகக் கிளர்ச்சி செய்ததன் பெரிய, டாக்டர் ராஜன், கிருஷ்ணமூர்த்தியை வரவேண்டாம் என்று தந்தி கொடுத்து விட்டார். ஆகையால்

கிருஷ்ணமூர்த்தி பாபுஜியுடன் தமிழ் நாட்டுப் பிரயாணத்தில் கூடப்போவது நின்றுவிட்டது.

விடைவின் போட்டிப் பந்தயங்கள் சம்பந்தமாய்க் கல்வியின் மனநிலை என்ன என்பதையும், எந்த நோக்கத்துடன் அவர் அப்பத்திரிகையில் வேலை பார்த்து வந்தார் என்பதையும், "இலக்கிய விவாகம்" என்ற அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். அவர் மகாத்மாவுடன் போகக்கூடாது என்பதாகக் "கிளர்ச்சி" செய்தவர்கள் யார் யாராய் இருந்த போதிலும், அவர்கள் நியாய உணர்ச்சியோடு தூண்டப்பட்டவர்கள் அல்லர். "விடச்சு கணக்கான மக்களின் மூன் லிலியில், இந்தக் கல்வி, மகாத்மாவின் பக்கத்தில் மேடைகளில் நிற்கவாவது. அவருடைய உரைகளைத் தமிழாக்கிச் செய்து பெருமை அடைவதாவது!" என்ற பொழுதுநாயக தூண்டப்பட்டவர்கள்தான். அவர்களுடைய அநியாயக் கோரிக்கையினால் டாக்டர் ராஜன் கலக்கமுற்றதற்கு கல்வியைத் தடை செய்தது, வழக்கமான அவருடைய எதிரியப் போக்குக்கு முரணாய் இருக்கிறது.

எவ்வளவு அரிதும் பெரிதுமான வாய்ப்பைக் கல்வி இழக்க நேர்ந்தது! அதனால் எவ்வளவு ஏமாற்றமும் வேத

11. பேபு. 12. குமாரிசெய். 13. துயிலன்.
14. குழந்தை. 15. த. த. குமாரசெய்.
16. (குழந்தை) ராமசிங்கம். (பெரிய கிடைக்க விடும்.) 17. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (மூலம்).
18. தேவன். 19. பாபு.

"பேய்! பேய்!" என்ற பாராட்டுக் கடிதம் அந்த விவரங்களைக் கேட்ட பின்னர், கல்வி, தமது பத்திரிகைக்கும் கதைகள் எழுதி அனுப்பும்படி அந்த இளஞ்சைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு இரண்ட, த. தா. குமாரசுவாமி அடுத்த தடுத்த அனுப்பிய "ராமராவன் கோட்டை", "ஸ்ரீகைலம்" முதலியன அந்த எடுப்பியேயே புதித புதிய கதைகளாயின. அவருடைய வங்கமொழித் தேர்ச்சியைக் கல்வி பலன் படுத்திக் கொண்டு, பங்கிம் சத்திர சாட்டரிஜிவின் (எட்டு அத்தியாயங்களுடன் நின்று போன) குறை நாவல் ஒன்றை நிறை செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படி, இருபத்து மூன்று அத்தியாயங்கள் சேர்த்துக் குமாரசுவாமி எழுதிக் கொடுத்த "மாதங்கினி" நாவலை விடையில் தொடராக வெளியிட்டார். அதற்குப் பிறகு தாகூரின் நாவல் ஒன்றைத் தழுவி எழுதிக் கொடுக்கச் சொன்னார் கல்வி. "பூத் தோட்டம்" என்ற அந்த நாவல் பல இதழ்களில் தொடர்ந்து வந்தது.

"குமுதினி" என்ற தாகூரின் இவ்வேரு நாவலின் தமிழாக்கத்தையும் அந்த நாட்களில் கல்வி வெளியிட்டார். அதை மொழிபெயர்த்தவரும் "குமுதினி" - அப்படியே புனைபெயர் கொண்ட ஸ்ரீரங்கம் ரங்கசாயி தாத்தம். தமிழுக்குப் புதிதான "எஸ்பெ" வடிவில் அவர் எழுதிய பல எட்டுரைகளையும் கல்வி பிரசுரித்தார். அந்தக் கட்டுரைகள் பின்னர் புத்தக வடிவில் வந்த பொது, அதன் மூன்றுகளில் கல்வி, "தமிழ் வளர்த்ததைக் கையாளும் வாகவம் ஒருபுறம் இருக்க, சாதாரண சிங்கள விஷயங்களையும் பற்றி, சிங்களரைச் சங்கதி களைப் பற்றி இங்லங்கு ரணமாக எப்படி எழுத முடிவிறது!" என்று விவரித்தார்.

கல்வி ஊக்கம் ஊட்டிய மற்வேரு இயல் எழுத்தாளர் ஆர். பத்மா. அவர் அனுப்பிய முதல் கட்டுரை தங்குயல் விஷயம் அமைந்ததாயும், ஆனால் எழுத்துப் பிழை மலிந்ததாயும் இருந்தது. அதைக் கல்வி திருத்தி வெளியிட்டிருவிட்டு "போய்

யின்றி எழுதப் பழகிக் கொண்டால் தாங்கள் சிறந்த கட்டுரைவாசர் ஆகக் கூடும்" என்று தம்பிக்கை தெரிவித்து அவருக்குக் கடிதம் எழுதினார். அந்த தம்பிக்கை விஸ் போகவில்லை. மேலும் மேலும் சிறந்த கதை கட்டுரைகளை ஆர். பத்மா எழுதி, 1937ம் ஆண்டில் பாரதி தங்கப் பதக்கப் பரிசுக்கு உரித்தானார்.

குமுதினியும் பத்மாவும் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட குசப்பிரைய, வேலிகா ஆகியோரும் கவிதை தமிழில் பின்னர் எழுதப்போகும் இலக்கியச் செவ்விரை வரவேற்கும் "ஆரத்திப் பெண்டுகள்" போல் அமைந்தார்கள்.

எழுத்தாளர்களின் கடிதம் மூலம் பாராட்டுகபொது, தமது "கபயகுசுலோபர்" பத்தியிலும் அங்கப்போது கல்வி பாராட்டி எழுதி, அதை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டவனாடு, 30-4-34 விடல் இதழில் அப்போது தம்முடன் இருந்த துணை ஆசிரியர்களைப் பற்றியே முதல் முதலாகப் பாராட்டுக் குறிப்புக்கள் எழுதினார்:

துமில் - நாம் எப்போதும் அந்நம் என்ற தன்னிலும் சிங்ஸு சிறு விஷயங்களிலிருந்து அவர் இங்லங்கு தகவர்களைவை எப்படித் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார் என்பது மிகக் ஆச்சரியமாகும். சிங்ஸு சிறு விஷயங்களில் உள்ள விசேஷ அம்சங்களைப் பிழித்தெடுத்து நாம் சற்றும் எதிர்பாராத முறையில் எடுத்துச் கூறி நம்மைத் திருக்கிடச் செய்வதுதான் அவர் கையாலும் வித்தை.

குவி - எங்லங்கு ஏனையாள் தலட்டி ஆனால் எங்லங்கு பொருள் பொதித்தது. அநாவசியமான ஒரு வார்த்தைகட "குவி"யின் எழுத்தில் பாரிக்க முடியாது.

[1935ம் விடல் முதலாவதாக நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் "மாணவர்க்காதல்" என்ற கதைக்கு முதல் பரிசு பெற்று, அதைத் தொடர்ந்து வேலைக்கு அளந்தவர் குவி-எம். ஜே. இராமலிங்கம். அதே போட்டியில் "மலரூபம் மாணவம்" என்ற கதைக்காக, பின்னர் பெரும் புதித கட்டிய பி. எஸ். ராமையாவுக்கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது. (என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.)

தேவன் - ஓரே மட்டுமேயில்லை, ஓரே நாளில், தமிழ் நாட்டுக்கும் பிரசித்தமாயிவிட்டார். அப்படி அங்குடைய மருமகன் "மாயன்" எனும் நானாமணி" அவரைப் பிரசித்தமாத்விட்டார் என்று சொல்லலாம். குறுந்தொண்டின் அப்ப சந்தோஷகவிதையும் துக்கவியையும் பற்றி மட்டுமேயல்ல; வயதான மனிதன் குறுந்தொண்டின் அப்ப சந்தோஷகவிதையும் பற்றிவும் அவ்வளவு குறுந்தொண்டின் எழுதக் கூடியவர் தான் என்று தேவன் காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்.

“தேவன்” என்ற புனைபெயரை ஆர். மகாதேவனுக்குக் கங்கியேதான் சூட்டினார். அத்தப் புனைபெயரின் புகழ்: “மாஸ்டர் ராஜாமணி” தொடர் கட்டுரைகளில் ஆரம்பமாகி, “தும்பரிலும் சாம்பு” கதைகளில் பரவிப் பிள்ளர், மேலும் மேலும் பெருகிறது. “பயத்த கபாலம்” என வர்ணிக்கும்படியான அடக்கமான குணம் கொண்டிருத்த தேவன் எவர்க்கு உதவி ஆசிரியராக மட்டுமின்றி, அலகுடைவ அலுவலகக் காரியங்களில் வெவ்வேறு பொதுப்புடன் சலனித்துக் கொள்ளும் செயலாளராகவும் நிகழ்தார்.

தேவனாகக் கல்வி கிடைக்கப் போகிறது. கொண்டு விடும், எப்படி அவர் திறமை சான்றாக வந்துகொண்டே தேடிச் கொள்வதுண்டு என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். தேவனின் மூலம் கட்டுவதையப் பிரகரிக்க ஏற்றுக் கொண்டதமே அவருக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் விதத்தில் கல்வி ஒரு எடிதம் எழுதினார். அதற்குச் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு பி. ஏ. பட்டமளிப்பு விழாவுக்காகச் சென்னைக்கு வந்த தேவன், கிடைக்க ஆவன செய்து கல்வியைக் கண்டார். மறுநாளை, அவருடைய சென்னை விளா உத்தேசக் கல்விகள் எடிதம் ஒன்று சென்றது - கிடைக்கப் பணியாத விருப்பமா எப்படிக்கிட்டு.

“ஒன்பது வருஷங்கள் தான் கவி ஆயானால் அந்தக் குத்து பனி செங்கும் பொருளைப் பெற்றதன்” என்று கவிக்கு அஞ்சல் செய்து எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தேவன் உணர்ச்சியுடன் கூறினார். அந்த கட்டுரையில், தாம் விடையில் கோத்த புதிதில் தாம் எழுதிய ஒன்றைக் கவி பாராட்டிய விதத்தையும் தேவன் சொக்ஸிடுக்கு வினா:

...கொண்டு வர பத்தி தரப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றியும் உங்களுக்கு, 'இந்தக் கொள்கை எழுந்திருக்கிறது' என்று, தான் எழுந்திருக்கிறது என்று பற்றி' என்று தான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தான்

எனவன் இப்படித்தான் பவத்தொண்டு
“என்னை ஊர் சென்றேன்” என்று ஒரு
வாழ்த்துரை வைத்தான். சிறு அச்சு
பிச்சுடன் அடைக்கலம் அளித்து கொண்டேன்.
சற்று நொதுங்கிக்கொண்டேன். கட்டு வாயிர்
டார், தொழுவம், என் கட்டுரைவை
வைப்பி கட்டி வைத்துத் தொண்டு, “இதை
நீயே எழுதினா” என்று. “ஆமாம்”
என்று சொன்னேன். “தீ தொண்டாம்!”
என்று.

சிறிது நேரத்துக்குமேலாம் கம்பி ஒரு உபயோகமோபரீ எழுதித் கொண்டிருந்தார். அப்போது அச்சத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. நான் படித்தப் பார்த்தேன். "இந்த இலியன் 'எங்கும் ஊர்ச் செல்'ன் என்றொரு புத்திர பிரதமராகியிருக்கிறது. நேரங்கள் அந்த மிகவும் ரசிப்பார்கள் என்று நான் அறிவேன். அந்த எழுதியவர் இருபது வயதில் மரம்பிற ஓர் இளைஞர் என்றுக் கத்தினார் ஆச்சரியப்படுவர்கள் என்றும் நான் அறிவேன்..."

இந்தப் படிதரப்போது நான் கணிதவியல்
மேட்டியிட்டேன். (மார்ச் 19-12-81)

இப்படி ஒரு சமயத்தின் தேவனை
ஆரத்தம் காணிக் கொட்டச் செய்த
கவி. இங்னெழு சமயத்தில் அவ
ருடைய காலம் ஒன்றை நிராகரித்து
வருத்தப்படச் செய்தாராம். இதைப்
பற்றித் தமிழகம், தமிழ் பத்திரிகை அ
பகாசனா வெளியீடும் கட்கு ஒரு நல்ல
சான்றுகொடுக்க.

ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரின் நினைவம். ஆங்கிலத்தில் சொல்வது போல் "பொருள்மாய்ப்புத் தக்கதல்ல". உள் எழுத்தாளர்களாகட்டும் வெளி எழுத்தாளர்களாகட்டும் அவர்களுடைய கதை எட்டுவதற்கு எல்லாவற்றையும் ஒத்த இயலாது. மொத்தத்தில் ஒரு பத்திரிகாசிரியர் எழுத்தாளர்களிடையே உண்டாகத்தான் மதிர்ச்சியை விட வலுத்தமே அதிகமாக வீடுக்கும். நிராகரிப்புக்கு உள்ளாகும் எழுத்தாளர்களில் சிலர் வலுத்தத்துடன் கோரலும், சொன்னு சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகாசிரியரைத் துறந்தும் போவதும் உண்டு.

வேறு சில எழுத்தாளர்கள் திரைக்கிராமம் அடையும் வசூத்தத்தை ஓர் ஆகக் கத்தியாய் மாற்றிக் கொள்வது உண்டு. இத்தகையவர்களாய் ஒருவர் பெரும் தொகையில் சிறைகளிலும், தாவங்களும், இசைக் கம்பளிகளில் வசராவதுண்டு. எழுதிப் புகழ் பெற்றுள்ள "எம்மாரம்" என்ற எம். ஆர். வீசை தாத சர்மா, கல்விக்கு அம்மாநிலி லுறை கொண்ட அவர் இளைஞராய் இருக்கையில் ஒரு கதை எழுதி கிட்ட ஆக்கி அனுப்பினார். அதைப் பீர கிள்குமாரா மேம்பட்ட கொண்டு

சென்னைக்குத் தஞ்சாவூர் நகரம் முற்றிலும், அங்கு சென்னைக்குச் செல்லுமாறு திட்டம் வரைந்து அந்த நகரத்தை, சென்னை நகரத்திலேயே அமைத்து முற்றிலும் மாற்றியமைப்பதற்குத் திட்டம் வரைந்துள்ளது.

“அன்புள்ள அத்தாணுக்கு அநேக நமஸ் காரம்” எனத் தொடங்கிய கடிதம் ஒன்றை அத்துடன் இணைத்திருந்தார். அதற்குப் பதில் வினாவிலேயே வந்தது: “உறவுக்கும் தொழிலுக்கும் ஒட்டுறவு வைக்காமல், நட்பையும் உறவையும் ஒதுக்கி வைத்து, தனி முயற்சியில் முன்னுக்கு வருவதுதான் மேல்”-என்பதாக.

வெகுவாக ரோசம் கொண்ட “எஸ் வார்னி” அந்த ரோசத்தை வைராக் கியமாக மாற்றிக் கொள்ள, அதிலிருந்து பற்பல கதை, கட்டுரைகள் தோன்றலாயின; பல்வேறு பத்திரிகைகளில் அவை வெளியாகவும் தொடங்கியன. கல்வியை அவருடைய கதைகள் சிலவற்றை “எஸ்வார்னி” என்ற புனைபெயருக்குள் மறைத்திருப்பவர் தமது அம்மாஞ்சி என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே, தமது பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். ரீரணுரிலிருந்து “எஸ்வார்னி” சென்னைக்குப் பெயர்ந்து வந்து, மேலும், மேலும் எழுதிப் பெயர் எடுத்தார். தாமதான் “எஸ்வார்னி” என்று கல்வியைப் பெருமைபடும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும் என ஆணைப்பட்டார். ஆனால் முதலில் சுச்சத்தினதும் பின்னர் சமயம் வாய்க்காததாலும் அந்த ஆணை ஸ்டெயிண்ட்.

கல்வியின் குணப்பாங்கு ஒன்றிலும் விளங்க இந்த அனுபவத்தைக் கவனித்த பிறகு அவருடைய “திருமை வேட்டை” சுப்பந்தியான இன்னும் ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்:

1933 மத்தி வாக்விம், “தேவ பாசு” பத்திரிகையில் வெளியாகிக் கொண்டிருந்த “துவையல் தொக்கு” என்ற பத்தி கல்வியின் கவனத்தைக் கவர்த்தது. காரமாய் தலைப்புக் கொண்ட அந்தப் பத்தியில் அவ்வளவு இனிப்பான தகவல்களை விருந்தை அளிப்பவர் யார் என்பதைத் துப்புத் துவக்கி விசாரித்தார். அவர்தான், முன்பு திருச்செங்கோடு ஆசிரமத்தில் தம்மாய் சந்தித்தவரும், அப்போது திருவல்லிக்கேணி கடற்க் கடைசியை நிர்வகித்து வருபவருமான ஆர். பார்த்தசாரதி என்று கண்டுபிடித்தார். உடனே கல்வி, யாசனுடன் சென்று பார்த்தசாரதியைப் பார்த்து, “என்ன கவாயி, ஆளுக்கும்பிளை ஆள் அம்மாப் பேட்டை ஆளாய் இருக்கிறீர்?” என்று கேட்டார். “இவ்வளவு உயர்ந்த எழுத்துத் திறமையை ஏன் இவ்வளவு ரகசியமாக ஒளித்து வைத்திருக்கிறீர்?”

அப்படி கேட்டதோடு நிலாமயல், அவரை ஆனந்த விடையில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

சர்வ தேசப் பெண்கள் ஆண்டில் மாநகரக் கௌரவிக் உகாண்டா அதிபர் இடி அமின் செவ்த காரியம்: தமது மெய்காப்பாளர்களாக நான்கு பெண்களை நியமித்திருக்கிறார்!

பெண்களை - 'பாவி'

...பிற காலத்துக்கெல்லாம் பூர், ஆர், பார்த்தசாரதிக்கு நான் உண்மையாகவே, “தம்ம வாட்டர்” ஆகிவிட்டேன், அவர் எனக்கு உதவி ஆகிவராஜார். அவரோடே, ஏ. பி. எம்., நானே பட்டத்தில் எதிர். ஆனாலும் அவர் எனக்கு உதவி ஆகிவராஜா இருந்த காலத்தில் திருநெல்வி பரிகாரத்துக்காக ஒரு நடவடிக்கை என்ன, பிடித்ததில்லை. என்ன பிடிக்கலாம் என்று மனத்தில் கூட அவர் நினைத்ததில்லை என்று சர்வ நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். மனத்துக்கு மனமே எட்டி அவ்வளவு? அவ்வளவு உத்தமமான குணம். குணத்தைப் போலவே வேலுத் திறமையும். பூர் ஆர், பார்த்தசாரதி அந்தக் காலத்தில் எழுதிய “அரவியல் திருப் சரகு” என அரவியல் இலக்கியம் என்ற சொல் வேண்டும். (பரதம், எழுத்துகள் என்ற புனைபெயர்களில் அவர் எழுதிய) மத்தக் கட்டுரைகளும் அப்படியே.

கல்வியின் இந்த வாக்கியங்கள், அவருடைய பத்திரிகையில் 18-6-47 இதழில், ஆர். பார்த்தசாரதியின் “தூராய் சுரங்கம்” என்ற புத்தகத்துக்கு வெளியிட்ட மதிப்புரைவில் உள்ளன. கல்விக்கே சமர்ப்பணமாகியிருந்த அந்தப் புத்தகம் ரேகரமான சமயத்தில், அதன் ஆசிரியர் திருச்சிவானுவிநாயக்தின் தலைமை அதிகாரியால் இருந்தார்.

அவரைப் போலவே ரேடியோவில் பணிபுரிந்தவர்களில் ரா. அ. பத்மநாபன், வி. கிருஷ்ணகவாயி ஆகிய இருவரும் முன்பு ஆனந்தலீகடலில் இருந்தவர்கள்.

அவர்களில் பத்மநாபன், அக்காலத்தில் அந்தப் பத்திரிகையில் இன்றி

...கொஞ்ச சமையல்களோ! தமது தலையர், காத்தியச் செம்மம்...."

- சிதா.

வனமயப் பகுதிகளாய் இருந்த "துக்கடா", "விடன் பேச்சு", "தேவர் விடம்" ஆகியவற்றைச் சுவனித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்துடன் ஆசிரியருக்கும் ஒலிவர் மாகிக்கும் இடையே மன மாறுபாடுகள் உண்டாகும் வேளையில், அவர்களிடையே "தூது" சென்று காவாலாவத்தில் படங்கள் தயாராகி அச்சுக்குப் போகும் படி செய்யும் சர்க்கடமான பணியும் அவரைச் சார்ந்திருந்ததாம்.

இதன் தொடர்பாக என். என். வாசன் ஒரு சமயம் சொன்னதைப் பார்க்கலாம்:

கல்வியை வவது கன் என்று சொன்னும், மானிய இடது கன் என்று சொன்னவென்றும். இருவரும் பேரறிவுகள். தங்கள் தங்கள் கவிதைத் தங்களுக்கு நிகரற்றவர்கள். ஆனந்தவிடனுக்கோ இருவர் கவிதையும் வேண்டும். அவர்களுக்குள் நெரிசு போராட்டங்கள் நெரிசு சமயங்களில் வருவதற்கு. ஆனால் இதன் பயிற்சி, மானிய அபிப்பாய்க்கிக் கொண்ட கல்வியின் நெத்த கட்டுரைகள். (சு. வி. 2-3-4)

வானொலிக்குச் செய்வதற்கு முன் விடனில் இருந்த மந்திரேசுவரான வி. கிருஷ்ணசுவாமி, "மதுரம்" என்ற புனைபெயரின் தரமான கதை, கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆர். கே. தாரா வண்ணின் "சுவாமியும் சித்திரிதர்களும்" நாவலில் தமிழாக்கி விடனில் வெளியிட்டவரும் அவரே.

எம். ஏ. பட்டதாரியான இவருடன் இன்னொரு அதே உயர் பட்டதாரியான எம். வேங்கடராமனையும் தமக்கு உதவியாகக் கவனி சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார். "யார் இந்த வேங்கடராமன்?" என்று கேட்கும்படியாகவும், அதுவே தெரியாமல் மறைத்து போகும்படியாகவும் செய்து விட்டது, அவருடைய புனைபெயரான "நாடோடி". கவிவீரம், கவிப் போலிப்பினும் கைதேர்ந்த நாடோடி, அடுத்த விட்டு அன்னாசாமியையும், அடுத்தடுத்து எத்தனையோ பிரதிநிதிகளையும் நடமாட்டிட்டு, விடன் வாசன்களின் குழங்கக் குழங்கச் சிர்க்கை வைத்தார். "நாடகம் உலகம்" என்ற அவருடைய நூலுக்கான முன்னுரையில் கவி சொன்னது போல், நினசரி வாழ்க்கைமய அவர் தனக்கெனக் கன்

கொண்டு பார்த்து, அதில் தாம் காணாத அதிசயங்களையும், ஹாஸ்யத்தையும் கண்டு களித்து தமக்குக் களிப்பிட்டு நிறுவர்.

இவருடைய இயற்பெயரையே கொண்ட இன்னொருவரும் கல்வியின் அக்காமக் குழுவின் சேர்த்து கொண்டார். ஆனால், தவறியேனா, அந்தப் பெயர் என்னோருக்கும் தெரியும்படியாய், அவருடைய புனைபெயருடன் சேர்த்தே வழங்கிற்று. - "கதிர்" வேங்கடராமன் என்பதாக. கதை, கட்டுரைகளுடன், கல்வியின் மேற்பார்வையில் அவர் அரசியல் குறிப்புகள் எழுதுவதில் அடைந்த அனுபவம், பின்னர் அதே பத்திரிகையில் தலையங்கங்கள் எழுதுவதற்கு உதவியாக இருந்தது.

கவி விடனை விட்டு விவகியதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எம். என். கோபாலகிருஷ்ணன் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டார். அரசியல் தீவிரச்சிகளை நையாண்டி செய்து எழுதுவதில் அவரிடம் இருந்த நிறமையைக் கவனி கண்டு, அந்தக்கு ஊக்கம் கொடுத்தும்பயன்படுத்திக் கொண்டார். கோபு, எம். எஸ். ஜி, சுரீ என்ற பெயர்களில் பொதுக் கட்டுரைகளையும், முத்து, வான்சு, அம்பி ஆகியவற்றில் குழந்தைக் கதைகளையும் கோபாலகிருஷ்ணன் எழுதினார்.

அவருக்கு அடுத்ததாற்போல் விந்தை யானதொரு விதத்தில் விடன் குழுவில் சேர்த்தவர் "சாவி". பல தடவை அங்கே வேலை தேடிப் போய்ப் பலன் இன்றாமற் போகவே, "கத்திரி விடன்" என்பதாக ஒரு பத்திரிகையைத் தாமே போடப் போவதாக அவர் விளம்பரம் செய்தாராம். அந்த விளம்பரமே அவருக்கு விளம்பரம் கொடுத்து ஆனந்த விடனில் இடம் தேடிக் கொடுத்ததாம்.

சாவிமும் அவருக்கு முத்திய விடன் குழுவினரில் சிலரும் பின்னர் கல்வியின் சொந்தப் பத்திரிகையில் சேர்ந்தார்கள். அவர்களையும், அவர்களுடைய சகாக்களையும், மற்றும் கவி பத்திரிகையில் இடம் பெற்ற வெளி எழுத்தாளர்களையும் பின்னர் காண்போம்.

இரண்டு பெரியோர்களின் பெயர்கள் இந்த அத்தியாயத்தில் வேண்டுமென்றே விட்டப்பட்டுள்ளன. ராஜாஜியும் டி.கே. சி.யுமாகிய அப்பெரியோர்களின் இவக் கியப் பொன் மனர்கள் தலையாக எடுத்து நுள்வதற்கு உரியன. (தொடரும்)

தீவகள்

இந்திரா பார்த்தசாரதி

17

அஞ்சலி எவ்வளவு சாலை காப்பி ஹவுஸில் உட்கார்த்திருத்தான். மணிஷயப் பார்த்தான். 12-30. பன்னிரண்டுக்கு வருவதாகச் சொன்ன ஷப்போய இன்னும் காணவில்லை. அவனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. எத்தனை நேரத்தான் ஷப்பி இருந்த பிரிட்டிஷ் இத்தியா? புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருப்பது? எங்கே போய்த் தொலைத்து விட்டான்? அவனிடம் முக்கியமாகப் பேச வேண்டுமென்று தான் ஸிபான் பண்ணிச் சொல்லியிருக்கும் போது, கருவிதேன் என்று சொல்லியிட்டு இப்படி ஏமாற்றுகிறேன்! அவன் மருத்து போய்விடுவதென்று தீர்மானித்தான். அப்போதும் 'இன்னும் சற்று நேரம்' என்று மலத்துக்குள் நுழைத்துக் கொண்டு ஒரு சிலரெட்டைப் பற்ற வைத்தான். கிளியம் கிளையாகப் புதை விட்டான். அவற்றைப் பார்த்த படிவே என்மனினுள்:

"பணக்காரன் குடும்பத்தில் பிறப்பது போன்ற கொடுமைகள் தான் என் எதிரி கருக்கும் விரும்ப மாட்டென். பணம் இருந்து விட்டால், அங்கு குடும்பம் இல்லை. குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனித்தீவு. ஒரு தீவுக்கும் இன்னொரு தீவுக்கும் இடைவெயுள் தாரம் ஆகிரக்கணக்கான எமைகள். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித் தனி பாலை. மற்றவர்களுக்குப் புரிலாது. இவ்விதம் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டு சாம்பலை 'கூடி-பிர'ஸிங் தட்டிலுள் அஞ்சலி.

செரெட் சிக்கிரமே தீர்த்து போயிற்று. துண்டைக் கீழே போட்டுவிட்டு அதைக் காவால் நெய்த்தான். மேனஜரின் இருந்த தம் ஈரை எடுத்துச் சிறிது தண்ணீர் குடித்தான். அப்பொழுது ஷப்பி அங்கு வந்தான்.

"ஸாரி... விதங்கு ஒரு சின்ன 'ஆக்ஸி' டெய்ன்ட். அவனைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். "வாட் தீயல், அஞ்சலி?"

அவன் ஒரு செரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டான்.

"ஏதாவது சாப்பிடுகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஒன்றும் வேண்டாம். எழுத்திரு போசுலாம்" என்று அஞ்சலி.

"எங்கே எனக்கும் பசிக்கிறது."

"அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலைவில்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டே அஞ்சலி எழுத்தான்.

"பீஸ்... வெட் மி தூங் என்மட்" என்று இதைத்திரும்பும் ஷப்பி.

"சரி. த் சாப்பிட்டுக் கொண்டிரு. நான் மெயிடேன்."

அவன் தொண்டைக் குறுக்கிக் கொண்டான். "ஹைட்-கோக்ஸ்!" என்று தலை வாட்டியவனாறே முணுமுணுத்தான். பிறகு. "சரிவா, போகலாம். உனக்காக ஒரு குடிப்பீசைக் கூட நான் தியாகம் பண்ணக் கூடாதா?" என்றான்.

காப்பி ஹவுஸை விட்டு இருவரும் கெனிவே வந்தார்கள்.

"உன் ஸ்கூட்டர் எங்கே ஷப்பி?"

"இப்போது காசனில் வைத்திருக்கிறேன்" என்று ஷப்பி.

"அங்கே வந்ததும் போனாய்? உனக்கு அங்கே என்ன வேலை?" என்று கேட்டான் அஞ்சலி.

அவன் சிரித்தான். "அஞ்சலி! ■ ஆர் எ டார்க்."

"நான் உன்னைப் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல வேண்டும். அதற்காகத்தான் உன்னைப் பன்னிரண்டு மணிக்கு வரச் சொன்னேன்."

"என்ன?"

அவர்கள் பக்கலைக் கழை அதுவரைக் கட்டிடங்களின் தாண்டி 'பாடலி' டிபார்ட்மென்ட் அங்கே போய்க் கொண்டிருந்தனர். எதிர்த்தாற்போல் ஒருவர் 'ஹைன்ஸ்' இல்லாத மோட்டார் கைக்களிக் தலை தெறிக்க வந்து கொண்டிருந்தான். எதிர்த்தாற்போல் நடந்து சென்ற கொண்டிருந்த கைக்களிக் எமாலிக்க அவன் மோட்டார் கைக்களிக் விடைத்து விடைத்து ஓட்டினான். அஞ்சலி மேல் உராய்வது போல் வந்துவிட்டு

ஒரு பெரிய அட்டகாசம் சிப்பியை விடச் சென்றது.

அஞ்சலி திட்டிஞன்.

"திருமாவிலை அங்குக்கு அவன் அப்பா வயல் தெரியாது. இது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்டான் அம்மி.

"சரியாகாவிட்டால் வரவர இந்த இடம் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது" என்றது அஞ்சலி.

"எங்களைக் கேட்டால் ஒருவனுக்கு அப்பா வயலும் தெரியக் கூடாது. அம்மாவயலும் தெரியக் கூடாது. அப்பொழுதுதான் அங்கு அடத்தையாமை உணர்ச்சிகள் இவ்வாறும் வர முடியும்" என்றான் அம்மி.

"ஏற்கனவே இவனுக்கு அப்பாவைத் தெரியவில்லை என்று சொபத்தித்தால் மோட்டார் எசுக்கின் எங்கேயோ போதுமே. அம்மாவயல் தெரியவில்லை என்றால் என்ன ஆகிறது?" என்றான் அஞ்சலி.

"அப்பா அம்மாவை எல்லோருக்கும் தெரித் திருக்கக்கூடிய ஒரு சமூகத்தில் அவனுக்குத் தன் அப்பாவைத் தெரியவில்லை என்பதுதான் அவன் கோபம். தான் சொல்வது என்ன வென்றால், சமூகத்தில் வாருக்குமே அப்பா அம்மா பாடுவது தெரியக் கூடாது. குழந்தைகளின் அமை பிறந்தவுடன் அரசாங்கம் வளர்க்க வேண்டும்."

"தான் அப்படித்தான் வளர்த்திருக்கிறேன்" என்றான் அஞ்சலி.

"எந்த அரசாங்கம் உன்னை வளர்த்தது?"

"எங்கள் வீட்டில் வாருக்குமே அப்பா அம்மா விடப்பாது. அவர்களுக்குள் இருந்த தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவே அவர்களுக்கு நேரம் போதவில்லை. இப்பொழுது அம்மா நீர்த்தரமாகப் போய்விட்டாள்."

"அம்மா போய்விட்டாளா?" என்று அஞ்சலிக்குத் தெரியவில்லை.

"ஆமாம்... வீட்டை விட்டுப் போய்விட்டான். மத்தியதர வர்க்க பள்ளியில் கொல்வப் போனால் 'ஒடி வீட்டாக!' அம்மா போய்விட்டது பற்றி வீட்டில் எவ்வாறும் எத்தொடரமாக இருக்கிறார்கள்... எனக்கும் ஓரளவு நிம்மதிதான் ஏற்பட்டது. இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும்... ஆனால் இதைப் பற்றி நினைக்க நினைக்க, அவன் அம்மா என்று ஒருதாமஸ். இத்தனை பேர்களால் வேறுபட்ட பட்டு வந்த ஒரு பெண் என்று நினைத்துப் பார்க்கும்போது, அவன் தனிமையில் காரணமாக அவனை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் தோன்றியது. ஆக, செய்தியைக் கேட்டதும், ஏற்பட்ட நிம்மதியை எதிர்த்துவிடாமல் ஓர் இதைத் தெரிவாத எரிச்சல் என்னை ஈட்டிக் கொண்டே இருக்கிறது..."

என்றான் அஞ்சலி.

"எங்கே போயிருக்கிறான் என்று தெரியும் அல்லவா?" என்று கேட்டான் அம்மி.

"அதுதான் தெரியவில்லை. அப்பாவைக் தெரிந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால்

அவர் இதைப் பற்றி ஒன்றும் கருமம் கொண்டவராக இருக்கிறார்."

"உங்களை வீட்டை விட்டுப் போவதற்கு என்ன காரணம்? நேற்று ஏதாவது பெரிய சண்டையா?"

"எனக்குத் தெரியாது. அம்மா வீட்டை விட்டுச் சாவுத்திரம் போனவன்தான். அப்பறம் வரவேண்டியது..."

"உன் அப்பாவோடு ஏதாவது மனம் தாபத்தில் காரணமாகப் போயிருக்கிறான் என்றால், இரண்டு மூன்று நாட்களில் திரும்பி வந்து விடுவான். உதாரணம் வீட்டுக்குப் போயிருக்கலாம்" என்றான் அம்மி.

"எனக்குத் தெரியுமா விருக்கிறது" என்றான் அஞ்சலி.

"என்ன எத்தென்? கொஞ்சம் இரு... பண்டித்தியில் சிகரெட் வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுகிறேன்..." என்று சொல்லிக் கொண்டே நேரு ஓரமாக இருந்த பெட்டிக் கடைவை நோக்கிச் சென்றான் அம்மி.

சிகரெட் வாடப் பற்ற வைத்துக் கொண்டே அம்மி அவனைக் கேட்டான்; "உனக்குச் சிகரெட்?"

"வேண்டாம்... ஸா. அந்த வீட்டத்தில் போய் உட்காருவோம். உன்னிடம் தான் பேச வேண்டும்."

"இப்பொழுதும் பெண் கொண்டுதான் இருக்கிறாள்?"

"போய்விட்டாள்..."

அவர்கள் இருவரும் நால் நினைத்துக் கு எதிர்த்தார்போலிருந்த வீட்டத்தில் போய் உட்கார்த்தார்கள். செவ்விய இடமாக இருந்தது. அஞ்சலி மேலே அணிந்திருந்த 'புய்-ஒவ்வா' கழறித் தோன்றிப் போட்டிக் கொண்டான்.

"நீ உன் அப்பாவிடம் சொல் விசாரிக்கக் கொடுக்கிறா?" என்று கேட்டான் அஞ்சலி.

"எனக்குப் பற்றி?"

“அம்மானைத் தேடிப் பிடித்தாக வேண்டும். போனில் உயர்தர அதிகாரியின் பிண்டியிடம், உத்தியோகப்பூர்வமற்ற முறையில், நான் முறையிடுகிறேன்” என்று அஞ்சலி.
 “உம் அம்மா வீட்டைவிட்டுப் போய் பிறகுதான் அவள் அருமை உனக்குத் தெளிந்ததா? அவள் வீட்டிலிருந்தபோது, தினமும் என்னிடம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாய்...” என்று ஷம்மி.

“அருமைக்கா நான் சொல்லவில்லை. அம்மா இனிமேல் எப்பொழுதும் திரும்பி வரமாட்டாள் என்பது போல், வீட்டிலுள்ள எல்லாகும் தடுத்து கொள்கிறார்கள். இது எதற்கு என்று எனக்குத் தெரிய வேண்டும், ஒரு நிகரெட் கொடு” என்று அஞ்சலி.

ஷம்மி அவன் சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்தாள்.

சிறிது நேரம் அங்கு மௌனம் நிலவியது.

“நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கிறேன்?” என்று கேட்டாள் ஷம்மி.

“உம் அப்பாவிடம் விஷயத்தைச் சொல். என் அம்மா எப்போது போயிருக்கிறாள் என்று கண்டு பிடித்துச் சொல்லைச் சொல். அவள் அநேகமாகப் பிளாஸ்டிக் ஸ்கூல் இடங்களை

கனம் பேரவை: இது என்ன இருந்தாலும்கூட வேண்டியதைத் தருவோம். எதைக்கு மிகவும் விரிவாகப் போவோம்! — தேவ

பெயர்வாய் நான் குறித்ததைத் தருகிறேன். போலீஸ் ஹோதாவில் இவ்வாய்வினை சாதாரணமாக, மற்றவர்களுடைய கவனத்தை அடைய சர்க்காரால் விசாரித்து அறிவு போன்றும் “என்று சொல்லிக் கொண்டு, பற்றை வைத்த சிவரெட்டைத் தூக்கி எறிந்தான் அஞ்சலி.”

“என் தூக்கி எறித்ததுவிட்டாய்?”
 “எனக்குப் பிடிக்கவில்லை....” என்று கூறினவாறு, அம்மியின் மடியிலிருந்து “தொட்பு”வை எடுத்து ஒரு காரித்தகைக் கிழித்து, எழுத ஆரம்பித்தான் அஞ்சலி.
 “என்ன எழுதுகிறாய்?”
 “இந்த முயற்சியில் விசாரிக்க வேண்டும்.”
 “நீயே வந்து என் அப்பாவிடம் சொல்வோம். நான் சொன்னால் அவர் கேட்டாரென்றால்.....”

“அப்பாவே! என்னுடைய பையன்?... உனக்கு வேட்கையாக இல்லை?”
 “பயம் இல்லை. ‘மற்றவர்களுடைய வீட்டு விவசாயங்களில் பற்றி உனக்கு என்ன அக்கறை?’ என்று என்னைக் கேட்டாரானால்? — அதுவும் பெரிய வீட்டு விவசாயம். அவர் தயக்கமற்றும் தயங்கலாம்.... உன் அம்மாவுக்கு இதைப் பற்றி ஆட்சேபம் இருந்தால்....”
 “என் அப்பா இவற்றைப் பற்றி வேண்டாம் நினைக்கிறார் அல்லவா? — வேலாதித்யப் பார்.”

“நானும் வருவேனாம் என்று சொல்லுமா?”
 “ஆமாம். வந்தால் நல்லது.”
 “சரி.... புறப்படு....”
 “இப்பொழுது போக வேண்டுமா?”
 “ஆமாம். நேரம் என் மனை மாதிரியும் மாறி விட்டனாம்.”

“உன் மனை மாறுகிறதா என்று வந்திருந்த பார்ப்போமே?” என்று நினைக்கக் கொண்டு சொன்னார் அம்மி.

“இவ்வளவு வேகமல்லா நீ? உன்னை மனிதன் என்று நான் நினைத்தே தவிர. இந்தக் காலத்து ஆண்கள் தங்கள் வேகத்தை மறைக்கத்தான், ‘வைக்கை’ போகுத்தப்பாது ‘கேட்டை’ போடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்!”

“பெண்கள் சிவரெட்டை குடிக்கிறார்கள்” என்று அம்மி.
 “சரி... நீ வரப் போகிறாயா, இல்லையா?”
 அம்மி மனதில் பார்த்தாள்.
 “மனித ஒன்றையாவது.... வீட்டுக்கு ‘வந்து’க்கு வந்திருப்பார்.... வீட்டுக்குப் போயோம்....” என்று அம்மி.

அவன் எழுந்து போய் நாகநீயை வாசலில் நிறுத்தி வைத்திருந்த ‘கேட்டை’ எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். அஞ்சலி பின்னால் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனபோது, அம்மியின் தந்தை ரமோஜா சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். வேலைக்காரன் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான். அம்மிக்கு அம்மா மிகுமையாக இருந்த போய்ப் பல வருஷங்கள் ஆகியதை.

“என்ன இரண்டு பேரும். இந்த நேரத்தில் வந்திருக்கிறீர்கள்?” என்று புன்னகை அடர்ந்த கேட்டார் ரமோஜா.

“அஞ்சலிக்கு உங்களுடன் போவென்று மாம்?” என்று அம்மி.

“எதைப் பற்றி?”
 அம்மி, தன் அப்பாவைக் கண்டு கொஞ்சம் பயப்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை என்று சொல்லிற்று அஞ்சலிக்கு. ஆரம்ப உயரம். உயர்த்துக்குத் தகுந்த உடல். மிகவும் அசைவாக நுடம். அடர்த்தியான மனம். தலையில் திரண்டிருந்த மயிர்போ அல்லது மிகையோ ஒன்றுகூட தரைகளில்லை. “கூட” செய்து கொண்டிருந்தோர் என்று அஞ்சலி அம்மியை ஒரு சமயம் கேட்டாள். அவள் “இல்லை” என்று அப்பொழுது சத்தியம் சொந்தாள்.

“எதைப் பற்றி....” சொல்வோம்!”
 என்ருர் ரமோஜா.

“நீங்கள் சாப்பிட்டுவிட்டு வாராங்கள்” என்று அஞ்சலி.

“இரண்டு பேரும் உட்காரங்கள்.... சாப்பிடலாம்.”

“எனக்கு வேண்டாம்.... இப்பொழுது நான் சாப்பிட்டேன். அம்மியின் சாப்பிடவில்லை.... உட்காரட்டுமே.”

“அது எல்லாம் அவன் சாப்பிடாமல் நீ சாப்பிட்டாய்? ஏதாவது சண்டையா?”

“இல்லை. நான் பக்கிரிசு மனசில் அவனை ‘சாப்பிட்டு வந்து’ சத்திப்பதாகச் சொன்னேன்.... நான் போகும்போது நேரமாகிவிட்டது. அவன் சாப்பிட்டுவிட்டான். நான் சாப்பிடும் வரை அவன் காத்திருக்கத் தவிராமல் இருக்கிறான்” என்று அம்மி.

“நேரத்தில் அருமை தெரிவதற்கு எழுந்து இருந்தால் சரியான பாதம். பட்டினி நான் கிடைக்கவேண்டும்” என்று ரமோஜா.

அம்மி சாப்பிட உட்கார்ந்தாள். வேலைக்காரனிடம் தனக்கும் சாப்பாடு கொண்டு வரும்படி கூறினாள்.

“உன் அப்பா அம்மா சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டார் ரமோஜா.

அஞ்சலி சொல்லில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதோ ஒரு பத்திரிகையைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அவன் படுக்கைக்கு வந்தான்.

“உன் கை செவிடாகி விட்டதா?” என்று கேட்டார் ரமோஜா அஞ்சலியிடம்.

“ஏன்?”
 “உன் அப்பா அம்மா சொல்கிறவர்கள் என்னுடைய கேட்டை, பத்திரிகைகளையும் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா?”

உடலுக்கழகு
உடைகள்—அவை
நாளெல்லாம்,
நாளுக்குநாள்
புதுமையுடன்
மிளிர்வது
அவசியம்.

அழகு?
யாருக்கு
வேண்டும்?

நீடித்து நிற்கும் அழகான துணிகளுக்கு-டெபிஸைஸ்ட் குறியைப் பார்த்து வாங்குங்கள்

'டெபிஸைஸ்ட்' துணிகள், கருக்கம் விழாதவை
என நிரூபணம் பெற்றவை. கசக்காது, எவ்வே
காலமெல்லாம் நீடித்த புதுமைத் தோற்றம்.
உடைவெங்கும் கம்பகம் பெற்ற 'டெபிஸைஸ்ட்'
சின்னம், நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் துணிகள் பிது
திருக்கிறது.

இந்தியாவின் முதன்மையில் நிற்கும் மில்கனாஸ்
ஆரணிக், பாம்பே டைபிங், சின்னி, டி.ஜி.எம்.,
கம்பதாஸ், ஸ்ரீ அம்பிகா, டாடா மற்றும்
தாக்கர்ஜே ஆகிய மில்கன் 'டெபிஸைஸ்ட்' குறியை
பெயரவைக்கின்றன. நீங்கள் வாங்கும் ஒவ்வொரு
பீட்டர் துணியிலும் 'TEBILIZED' சின்னம்
திருக்கிறது எனது பார்த்து வாங்குங்கள்.

TEBILIZED® துணிகள்
கருக்கம் விழாதவை என
நிரூபணம் பெற்றவை—
நீடித்த காலத் தோற்றத்திற்கு.

ஒரேடம்-13 உரிமையாளர்—
மெட்ரோ ரிபர்ட்ஸ் லீட்.
ப.மெ. எண் 7, சென்னை 600 001.

தொண்ட
வலி மற்றும்
இருமலிம்
இருந்து
உடனடி
நிவாரணம்

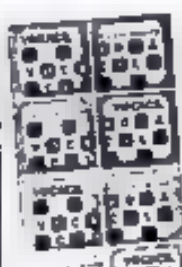
வொ

கா

ஸி

ஸ்

உதவியுடன்,
மலர் து
தீவிரம் எடுத்து

தருமத் தீவிரம் பரப்புவதில்
திருச்செங்கல்

4-1-1915 — 4-3-1908

"தெய்வத் தொழுகை தொழுகை
தொழுகை
மெய்யெனப் பெய்யும் மகிழ்"

1898

முகம் ரீதியாகப் பெற்றது

பண்டிதர் மகாபாண்டிசாரியார்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்கியத்திற்கும்
பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

கோவை, கி.கி. - 635 001

"அப்பா சொசைலியம், அம்மாணவப் பத்தித் தெரியாது."

"அப்படியெவ்வளவு?"

"இதைப் பற்றித்தான் நான் உங்களைப் போல வந்திருக்கிறேன்."

"உன் அம்மானின் உடம்புக்கு என்ன? நான் டாக்டர் என்று நினைத்தாலா?"

"என் அம்மாவை இரண்டு நாட்களாகக் காணவில்லை."

"என்னது?" ரயோஜா மிகவும் சாதித்து எழும்பிக் கத்திக் கொண்டிருந்தவர். "சட்டக் கொள் திரும்பி அவரைப் பார்த்தார்."

"ஆமாம்... அம்மாணவக் காணவில்லை.... நெற்று மாதம் விட்டால் விட்டுப் போனவன் தான், திரும்பி வரவில்லை. எங்கே போயிருக்கிறான் என்று விட்டியல் வாருக்கும் தெரியாது. விவாகரத்து கோரப் போவதாக அப்பா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் அம்மா எங்கே போயிருக்கிறான் என்று நீங்கள் உத்தியோகப் பூர்வமற்ற முறையில் விசாரித்து, என்ருத் சொல்ல வேண்டும்."

ரயோஜா ஒன்றும் பேசாமல் எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் சித்தனியின் ஆழ்த் திருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது. அஞ்சலி இதைச் சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் பத் திரிகையைப் புரட்டி ஆரம்பித்தாள்.

ரயோஜா எப்பிட்டுவிட்டுக் கடைமுறைய் தவிர எழுந்து சென்றார்.

"சொல்வதைக் கொஞ்சம் நாளுக்காகச் சொல்ல வேண்டாமா? இப்படினா சொல் வது?" என்னுள் ஒய்மி.

"அம்மாணவக் காணவில்லை, என்ரு யிடித்துச் சொல்லுங்கள்" என்பதிக் நாளுக்கு என்ன வேண்டியக் கிடக்கிறது?" என்னுள் அஞ்சலி.

"உன் அப்பா விவாகரத்து கோரப் போகிறாரா?"

"ஆமாம்... அப்படித்தான் தெரிகிறது."

"இட்டங் பெரியாட்டி" என்னுள் ஒய்மி.

"விவாகரத்து தற்பு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆரம்பத்திலேயே செப்திருக்க வாம். இரண்டு பேருக்கும் கொஞ்சம்மட்டப் போருத்தமில்லை.... நாங்கள் எத்தமதமான தாள் ருத்தியியல் வளர்த்திருக்கிறோம். தெரி யுமா உனக்கு?" என்னுள் அஞ்சலி.

ரயோஜா அஞ்சலியின் அருகில் வந்து உட் ளார்த்தார். வேலிக்காரன் அவர் எதிரே ஁ரு கருட்டுப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

அவர் ஒவ்வத எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டார்.

"எனக்குக் கருட்டு வாரண மிகவும் யிடித் திருக்கிறது. கருட்டுப் யிடிப்பதுதான் ஆக்ஷம்" என்னுள் அஞ்சலி.

"எங்கே போயிருப்பான் என்று நீ நினைக் கிறாய்?" என்று கேட்டார் ரயோஜா.

"தெரியாது. அம்மானின் சிதேவிர்த்வுக்கு செல்லாம் ரியோன் பண்ணிப் பார்த்தாவி் விட்டது அங்கே வெவ்வளவு வரவில்லை என்பி ருக்கன். இவர்களில் யார் போய் சொல்லு கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை...."

"விவாகரத்து கோரப் போவதாக உன் அப்பா சொல்வதற்கு என்ன காரணம்?"

"இதைமே" உன் படித்தீர் பத்துகளித் தத்து நம்ம மதுரையிலைக் கட்டினது!" -இரா

*****

நெற்று ஏதாவது பெரிய சண்டையா? கோரித்துக் கொண்டு போயிருக்கிறானா?"

"சண்டை இல்லாத நானே எங்கள் விட் டியல் கிடையாது. இத்தனை வருஷங்களாக அப்பா, அம்மா எதிர்த்து ஒன்றாகப் பேசமாட் டனர். இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் வதரி யம் வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கிறார்."

"இதுதான் உன் அம்மாவுக்குச் சிறிது அதிர்ச்சியைத் தந்திருக்கும். இதைப் புதிய ருத்தியில்கேளு. மனத்தைப் பக்குவம் செய்து கொண்டு, திரும்பி வந்து விடுவான்... அவப் பாடுதே."

"நான் அம்மா போய்விட்டது பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இனிமேல் அவன் திரும்பியே வரமாட்டான் என்பது பொல் விட்டியல் எங்காகும் நடந்து கொண்டிருக்கன். நெற்று மாதம் என்ன நடந்தது என்றும் எனக் குத் தெரியாது. இதற்கிடையால் எவ்வுக்கு காரணம் தெரிந்ததக் வேண்டும். அம்மா எங்கே இருக்கிறான் என்று தெரிந்ததாதான் எங்காம் ழியும்...." என்னுள் அஞ்சலி.

"உன் விட்டு விவாகரத்தின் தான் எப்படித் தனியே ழுடியும்?" என்னுள் ரயோஜா.

"உத்தியோகப் பூர்வமற்ற முறையில் நீங்கள் விசாரித்துச் சொல்லவான் அவ்வை? நான் சில முயற்சிகள் தருகிறேன். அங்கே அம்மா இருக்கிறானா என்று எங்கடியாவது என்ருத் செப்தி அதித்து சொல்ல வேண் டும்." என்னுள் அஞ்சலி.

"இனிமையிலிட்டே வேறு னாருக்கும் போயிருத்தாய்?" என்று கேட்டான் ஒய்மி.

"போயிருக்கமாட்டான். மேக் அப் சர்வ னுள், உடைப் பெட்டி இல்லாமலும், அம்மா எத்த வேலியிருக்கும் சொகமாட்டான்.... நெற்றுப் போய் போது, கைப் கையவத் தவிர வேறு எதுவுமே எடுத்துக் கொண்டு போக் கில்லை என்பிருன் மாண்கிள். இதுதான் என்ரு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அப்படிச் சிதேவிர்தர்கள் விட்டுக்குச் சென்றிருத்தாலும், அவர்கள் மிகவும் தெருங்கிய சிதேவிர்த் னாகத்தான் இருக்க வேண்டும். காலியில் எழுத்து மேக்-அப் போட்டுக் கொள்ள வேண் டும்... வேறு புடவை கட்டிக் கொள்ளவேண் டும். அவ்வளவு பழக்கம் இன்னாதவர்கள் விட்டியல் இதெக்காய் செவ்வதற்குக் கச்சி மாக இருக்கும்...."

"அப்படி மிகவும் தெருங்கிய சிதேவிர்தர்கள் முகவிரைய மட்டும்கொள... பாரிக்கலாம்."

"அதனே பெரிய 'விஸ்ட்'. நுன்று பகத் துக்கு எழுதித் தர வேண்டும்." என்னுள் அஞ்சலி. (தொடரும்)

மலரும் பூவணப் பிள்ளை வளர்ந்திடுப் பலமான துணை- இன்க்ரிமின்* டானிக்

இன்க்ரிம்ப் பருவம்—பூவாய் மலரும்
நாட்கள்—மலர்ந்து சிரித்து உங்கள்
மனத்தை அள்ளி வளரும்
பருவம்... இப் பருவத்தில்
அவளுக்குக் கட்டாயம்
தேவை—இன்க்ரிமின். பின்னர்
பாருங்களேன் அவள்
வளர்ச்சியை! பசித்துப்
புசிப்பாள்... உண்ணும்
உணவெல்லாம் ஒங்கிய வளர்
ச்சியாக மாறும். நலம் தரும்
வைட்டமின்கள், திரும்பச்
செத்து, இவற்றோடு உங்கள்
மகளின் வளர்ச்சிக்கு மிகமிக
அத்தியாவசியமான அமினோ
அமிலம், இலனின் வரவும்
நிறைந்தது இன்க்ரிமின்.

ஓடே!
எனது வளர்ச்சி!
உண்டு வளர்வாள்
கண்டு மகிழ்வீர்!

இன்க்ரிமின் டானிக்

உணவையெல்லாம் ஞங்கிய வளர்ச்சியாகத் தும்
உங்கள் பிள்ளை பூவாய் மலர்ந்து சிரிக்கும்!

டாக்டர்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான பெயர்—

இன்க்ரிம்ப் ஸயனமிட் இந்தியா லிமிடெடா ஒரு பிரிவு

*அமெரிக்கன் ஸயனமிட் கம்பெனின் ரெஜிஸ்டர்டு டிரேடு மார்க்

டோஸ்ப்: 2 மாதங்கள் முதல்
 2 வயது வரைநில்
 கிரீப்: 14 வயது வரைநில்

“வாய்மிக் ராய்யடி கொடுத்தோமா? விவாகத்தைக் கொடுத்தோமா? காவிரிசாறுக்குக் கொடுத்தோமா? அல்லது கம்பர்-துளசி தாசுக்குத்தான் கொடுத்தோமா? ஏதோ பெரிசா ராய்யடி கேட்க வந்தாட்டியே!” புத்தகப் பிரகடனத்திற் பிரின்ஸ் எதிர வர்மா ஓர் எழுத்தாளனிடம் எடுத்து விளக்கி கொண்டிருந்தார்.

“அப்போ நம் ஒப்பந்தம்?”

“தூக்கில் உடம்பிலே போடு!”

“நம்ம விஷயத்தை அப்படிப் போட முடியுமா?”

கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான் பேர்வா. பிரகடனத்தினுக்குப் பிற்பாறே போய்விடும் போலிருந்தது அவனைப் பார்த்ததும். கை கிரங்கத் தறி பேசின. “எழுத்தாளர் சார்! இப்போ தொத்தரவு பண்ணுங்க. பொய் வாய்க். இவருடிட்டக் கொஞ்சம் வேலை இருக்கு. அப்படிமா உங்க விஷயத்தைப் பேசி முடிவு செய்வோம்!”

எழுத்தாளரை ஒரு விதமாக அணுப்பி விட்டு, “இந்தாங்க, உங்க பணமின்னா ஆளை விடுங்க!” என்று தருங்கிய கைகளோடு பெருந்தொகையைப் போலானின் கையில் வைத்தார்.

திருப்தல்

என் தொழில்

சினிமாக்க் கதை-3

“அது சரிங்க. இப்போ என் னெலா “ராய்யடி, கையடி”ன்னு பேசி விடுவோ, அது என்னங்க!”

“புத்தகம் போட்டால் எழுத்தாளனுக்குக் கொடுக்கிற தொகை!”

“எத்தனை கொடுப்பீங்க?”

“அதெல்லாம் ஆளைப் பொறுத்தது.”

“நான் ஒரு புத்தகம் தந்தால் போடுவீங்களா?”

“எத்தக் கைநாட்டுப் பேர்வழி நீங்க. உங்களுக்கு என்ன எழுத வரும்?”

“அந்தப் பேச்சை விடுங்க கொடுத்தாய் போடுவீங்களா? கொல்லுங்க!”

“மாட்டேன்.”

“மாட்டீங்களா?”

போவா நம் கழுத்தைத் தடவிச் காட்டினான்.

“போட்டேன், போட்டேன்!”

பிரகடனத்திற் விழி பிதுங்கத் தம் கழுத்தை நீவிட்டுக் கொண்டே வந்தார்.

“சரி, என்ன பணம் தருவீங்க?”

“நீங்க என்ன கேட்கிறீங்களோ, அதைத் தரேன்!”

“சரி, ஒண்ணரை வட்சம் எடுங்க!”

“இப்போ, ஆத்தாடி! ரூக்கை நத்தாவுக்கே கிடைக்காத தொகையா விடுக்கிறீது!”

“வின பேச்சு. கேட்டதைக் கொடுக்கணும். இல்லாவிட்டால்...”

“உங்களுக்கும் வேண்டாம், எனக்கும் வேண்டாம். ஒரு வட்சத்தை நாத்தொன்பதாயிரம் தந்துட்டேன்!”

“சரி, எடுங்க!”

பிரகடனத்திற் பணம் எடுப்பதற்குள் போவா ஓடிப்போய் ஒரு கைபெழுத் தப் பிரதியை எடுத்து வந்தான். இந்தக் கையிலே காசு, அந்தக் கையிலே கைபெழுத்துப் பிரதி! புறப்பட்டு விட்டான் போவா.

“அப்பாடா!”

கவியு நெரித்தாற் போலிருந்த கழுத்தைத் தடவி விட்டுக் கொண்டு, பிரகரகரத்தின் எண்ணியே அந்தக் காட்சி தீன்றது. அவர் அவர் ஓட்டிக்கொண்டு போய்போனது. ஓர் இம்மங்கை அதன் அடியில் மாட்டிக் கொண்டு மயக்கமாகினாள். “அட! கொஞ்ஞு போட்டுட்டியேயே பாவி!” என்று உதறியவாறு ஓடி வந்தாள் போலா. “ஐயோ, ஐய்யீயி! என்ன இப்படித் தவி யாத் தவிச்சி விட்டுட்டு நீ போயிட்டியே! உனக்கே இது தவிர இருக்கா?” என்று துப்பாசி வைத்தாள்.

பிரகரகரத்தர் பிரயின் எத்தகுக்கும் கைகாச் செவ் வெவ் வந்துப் போய்விட்டது. கம்பி எண்ண நேர்த்து விடுமோ என்று பயம். அதைத் கண்ட போலாவே அவருக்கு ஆயுதம் கூறினாள். “இப்போ பார் தயா! போதல போயிட்டா, தயானா வரவானா. ஆத்தானா வரவானா? நான் கேட்டிரு பெருத்தொகையை என் விட்டத் தவ்விப்புகிற. காதும் காதும் வச்சாப்போனே. இவனைத் துடி தொண்டியப் புணத்தக்கோயாம்!” என்று வழியும் சொன்னாள்.

“அது சரி, இப்போ நீ கேட்டிரு தொகை எவ்வியே இக்கோயே!”

“அத்க்கென்ன! நீ எவ்வே போடு, தானும் தான் எவ்வே போடுன்ன! வீட்டிலே வந்து வாய்க்கிட்டுன்ன. இப்போ இருக்கிறதைப் போட்டு இவனை ஒப்பெத்தினிடு!”

அவன் போலாவின் பேரின் நடத்த அந்தக் காலத்திலுக்கும் பணம் பெற்றுப் போகத்தான் வந்திருந்தான். அப்போது திருட்டுப் பயல் ஒரு புல்தாத்தையையும் பிரகரகரத்துக்கு கூட! துலையில் கட்டி விட்ட வயலா போய் விட்டான்! “ஒன்றரை கட்டை கண்டே இத்தக் குப்பைக் கையெழுத்துப் பிரதிகு!” என்றவாறே பரட்டினார். “திருகுதல் என் தொழில்!” என்று தவிப்புச் சூட்டப் பட்டிருந்தது. “என் தொழிலா! அவன் தொழிலா!” என்று முறுமுறுத்தல்வாரப் பாய் பற்றிக் கொண்டது. “அவனுக்கும் வேண்டாம், எவர்க்கும் வேண்டாம். உம் தொழிலாக இருத்த வீட்டும் போகட்டுமா!” என்று தீர்மானித்து அதைப் பிரகரகர முடிவு செய்தார்.

“அடி என்னி! திரைகாவியே இப்போ நீ என் மனைகத் திருடிட்டே!” என்றான் போலா ஐய்யீயியைப் பார்த்து. “அவ்விக்கு ஓர் இரும்புப் பெட்டியைத் தேட்டை போட்ட போது, உருப்பலாத காலிதம் விடைக்கதே - உங்கடத் தலை வாய் கற்றித் துரக் கட்டாகவீனேன். அதென்னாம் முடியா துன்னு நீ பத்திரமாத் துக்கிட்டு வந்தியே-அது இன்னிக்கு உருப்பட்டுப் போச்சு! ஒண்ணரை வட்ட ரூபாய் சம்பாதிச் சுட்டேன், அதை வச்சுக்கிட்டு அன்னிக்கு இனிக்கவாயல் ஒருத்தன் அகப்பட்டான் பாரு. அவன் புத்தகம் போடுற வனாம், அவன் துலையிலே சுட்டிவிட்டேன். என் பேரேயெயே புத்தகமா வரப் போகிறது!”

“அப்போ நீ பெரிய என்னத்தான், யாரு எழுதின புத்த கமோ, உன் பேரிலே போட்டுக்கப் போடு?”

“உன் பேரையும் கோரித்துப் போடச் சொன்னாருமா?”

“தான் சொத்ததா தான் ஆய்ன தாடகம் அப்பாவாவி னிடும், மறுபடியும் கம்பி என்னுமப்பவாயில் போயினும்! உன் பேரிலேயே வரட்டும் புத்தகம். ஆனால் மாதத் தொகையை இப்படியப் பிரிக்கப் போடு!”

“ஒழுங்கு பவகாப் போடனும். அநிலை எவர்க்கும் ஒரு வீதம் உண்டு!” எங்கிருத்தோ வந்து முடிந்ததான் உங்கி.

“ஐயீ! தம்ம விட்ட வாலாட்டாதே, ஒட்ட அதுக்கியிடு வேன். இத்தத் தொகைக்கும் உனக்கும் என்ன சம்பாத்தம்?”

“என்ன சம்பந்தமா? இத்தப் புத்தகத்தை எழுதினவியே தான் தான், சொக்கெய்யாப் பருவாத்துக்கிட்டிருக்கேன். இரும் புப் பெட்டியிலே பூட்டி! நீ திருடிக்கிட்டு வந்தாட்டே! தான் பிரகரகரத்தரக்கிடம் கொண்டு போயிருந்தா இத்தகை பெரிய

ரா.ஷீருநாதன்

[illegible]

பிரதமரின் தலைமைத்துவத்தில் நடைபெற்று வரும் இந்தப் பணியைத் தாமதப்படுத்தாமல், அதை முடித்துக் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொண்டை வந்திருக்கிறது. திவானை மூலத் தொண்டையும் எண்ணத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும் ஒரு திவானைத்தான் உள்-
பிரிவுக்கு வேலைப் பார்க்கவேண்டிச் சொல்-
வேண்டும். அதற்குள் மூன்று பக்கர்ப் போட்டுரு!"
என்றான் சங்கர்.

“அடடடா! இது நீ எழுதிய புத்தகமா? அதற்கு என்ன அத்தாட்சி? அதெல்லாம் உனக்கு வீதம் தரமுடியாது, போ!”

“முதலாதி! அப்போ உன் குடும்ப உடைக்கிறது!”

“நாததர் ஸ்வப்பெட்டி ஒன்றாய் போதுமே”
 “சுந்தர் சுவப்பெட்டி ஒன்றாய் போதுமே”
 நீங்கள் ரெண்டு பேரும் ஆயுட்காலத்திலே
 தான் இந்தக் கண்ணிலே பாத்ததுக்குக்குத்
 தென்! இவனுக்குப் பதிலாகச் சுவப் பெட்டிக்கு
 ஸ்வபை சுந்தான் இருக்கும்கிறதும் எங்களுக்குத்
 தெரியும். குழியைத் தொண்டுகூட உண்
 ஸ்வப்பெட்டியும்...”

“அப்போ நிறுமாவை நீ பாத்திருக்கே. உன்னைடு வம்பு என்னத்தக்கு! உன் வீதத்தை வாங்கிட்டு அது கிட்டு!” என்றுங் போனா.

“திருநெல் என் தொழில்” என்னும் புத்தகத்துக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி. ரசிகர்களின் வற்புறுத்தலின் பேரில் பிரசுரரத்தர் அனாத் எழுதிய ஆசிரியர் போலாங்குதல் பேரில் பாராட்டு விழாவை நடத்துவதற்கு விட்டது. எத்திரத்த விருத்தினர்கள் மேல்க்கு மேல் மேல்க்கி மேலு போலாங்குத் திருமேனார் அவற்று விட்டனர். ‘தென்மேன், உண்மையின் புத்தகம்’ எழுதிய சங்கரம் கூட திருத்தாரோ, தோழத்தேயர் என்ற போலாங்கு பாராட்டி அனாத்ந் தங்கும இடமில் பற்றத்தபடுகொண்டது.

[illegible]

ஒரு நாள் பங்கத் போலீஸ் பதிவாளர் திடீர் விசயமாகத் தலைநகரில் இருந்து வந்தார். அவர் கிட்டப்பட்டுச் சென்றிருந்தார். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருந்து அந்த நகரம் வரும் வழியாகச் சென்று கிட்டப்பட்டு, 'ஓடி' என்ற இடத்தில்

படி விட்டுச் சென்றும். அவ்வந்த துரத்திய போலீஸ்களுக்கு ஒரே அதிர்ச்சி! அப்போது பார்த்தபோது கடையிலிருந்து வந்து பாளாட்டுப் பெற்ற போலீஸ் அதிகாரி குமாரசாஹ் நோக்கி வந்தார். 'வேலியே பிளரே மேய்லதா?' என்று போலீசு காய் இல்லை. 'குமார்! நீயே படிச் செல்லாரா? அது பாடலில் பிளரே துக்கி அம்ம சிவகாசு கையே மேய்வுமாடப் பிடித்துக் கொடுத்தாரே! அவன் ஒரு செல்வந்தரின் குழந்தையாகத் துக்கிச் சென்று துத்து விட்டதுக்கு 'போலீஸ்மேலிப்' சென்ற போலீஸுது. அவர் அவரை எப்படிச் சாதுரியமாக மடக்கினார்? எப்படியாவது அவரிடமிருந்து விடுவது வேண்டுமென்று அந்தநினைப்பைத் தவிர அவர் கையாடலில் கொட்டி அடைய, தொட்டாரா? 'தினமன்றத்தின் அமர சிங்கமாக' எட்டிக் கொடுத்தால் உன் குழந்தைகளைக்கு இவ்வீர்! அதன் உயிரற்ற சடயத்தைக் கூட உன்றால் பார்த்த முடியாது' என்ற எச்சரிக்கையோடு அவர் குழந்தையாகக் கடத்திச் சென்றார்களே அவ்வது ஆட்கள். அப்போதுமே அவர் பாசத்துக்கா முதலியும் கொடுத்தார்? கடையக்கு அவ்வளவு கொடுத்தார்! இன்று அந்தக் குழந்தை என்ன ஆவியே? அதனும் அவராக இருக்க முடியாது. இருக்கவும் கூடாது என்ற பேச்சு ஒருபுறம். அதற்கெதிர்த்துப்போல் அவர் தமது இரண்டாவது பிள்ளையே ஆளாக்கிப் போலீஸ் இலாகாவிலேயே வேலிக்கு பெற்று அமர்த்தி மயித்திருந்தார்!

11. பொருளியை உடையவர்களுடைய தந்தைத்திருநிலை தம் பிள்ளையாகப் பற்றுகொடுத்த தாயத்தின் அளர் மனம் ஏன் மாறிப் புகைக் கூடாது? சொத்துபொருள் உன்னம் இப்படிப் புரட்டிச் செல்லவும் வித்திட்டிருக்கலாமோ? இப்படி உன்னையே உன்னவருடைய பொருள் தன்னவருடைய குடைய உன்னவரும் உண்டு. தம்மையே பிடிக்க முயன்ற பொருள் அவரது மனம் பாச உணர்விலும் தம் தந்தையையும் பிடிக்க உதவும் மாட்டாறோ என்று ஐயத்தில் அலிங்க இடமாதல் செல்ல முயன்றது.

தந்தப்பாலதும் சூதறாணி யென்றும்
யீழதே தீருமென் னாது அண்ணன் டெய்க்
கொண்டு அவன் செபுநட்டதத் கண்டு
சூதாணி மனை பெருமிதமுற்றது. அவன்
தம் மனைகைய விசைந்து யூட்டியபொழுதோ,
அவரும் முழுவும் மகா மகிழ்ச்சி போனார்.

அவரது மகிழ்ச்சி இன்னொருவர் முகத்திலும்
நிகலாபயது. ஆம், அவரின் தாய் அவன்

"பாவி ஒழிந்தாமி!" என்று குமாரன் கங்கை நதிக்குக் கிடைத்துக் கப்பி எண்ணை வசூலித்த மகிழ்ச்சியில் அவன் இறுமாத்திடப் போனான். அதற்குத் தரப்படும் போடுவிரிந்த போல் நேரா என்னும் வீரன் அவனிடம் வந்து நேரவே, அவன் போட்டம் இரட்டிப்பானவது.

அவனது தம்பிக்கைக்குப் பாதிரமான் நேரா ஒரு நாள் தன் முடிமுடிவைப் பிழித் தெறித்தான். ஆம், அமரசெங்குக்கு எதிரே குமார் போலீஸ் அதிகாரிகளாக நின்றுள். "ஏன் தம்பர் ஏழு! உன் குமார் முடிமுடி எங்கே?" என்று குமார் கேட்டபோது அமரசின் அதிர்ச்சியுறியது.

"முத்த மகனே! எதி இரண்டாவது மகனுக்கும் நேர வேண்டாம் என்று மர்யானதவாக என்னைக் கட்டிக் கொடுக்காமல் இங்கிருந்து போய்க்!" என்று கூறித் திரையை விசைவிட்டான். இரண்டாவது மகன்-போலீஸ் துறையில் உத்தியோகம் பார்ப்பான் அவனிடம் சிதைப்பட்டிருந்தான்.

"அப்பா! பாசத்துக்கு இடம் கொடுத்தீர்கள், கடமைகள் புரியுமே. இந்தக் காலத்துக்குரிய தண்டனை கொடுத்தே ஆக வேண்டும்!" என்று மகன் கூறியபோது குமாரனக்கு உச்சி குனிந்து விட்டது.

"இவரது முத்த மகனின் உதி ஒன்றும் ஆகிவிடவில்லை. இதோ இவ்வாறு இவ் குடைய மூத்த மகன்!" என்று ஒருவரின் கொண்டு வந்து திறத்திலும் அமர சிங்கம் மறைவி. அவர் வேறு யாரும் இல்லை; போலா! "அப்பா! இந்த போலா, இவன் பெற்றோர் சிட்டுப் போத்தனிலேதான் உதி இந்த அம்மனிடம் தான் பெற்றுச் சென்ற தாயை! அந்தக் கொடியாரப் பயல் தான் என் பெயர் உன்ன ஆகித்தொடர்ந்த இந்தக் குழந்தையின் கட்டியிருப்போரு என்ருவகா தான் என்னினைன்? சொன்ன சொத்து நம்மால் இந்தக் குழந்தையைப் பெற்றோர்களிடம் கொண்டு போகக் முடியவில்லையே என்று என் மனம் என்னை தவிர்ந்த தனித்தது! ஆண்டவனே! நீ எப்படியெல்லாம் அப்பா கிளைப்பாடுவியு!" என்று மகிழ்ந்து போனான் கூடவே வந்த சங்கர். தொடர்ந்து. "ஆமாம்! இவர்களுக்கு இப்படி முடிமுடி அணிந்து கொண்டு ஒருவரை போருவர் ஏமாற்றலாம் என்று எப்படித் தெரிந்தது?" என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டது போல் உரக்கக் கேட்டுக் கொண்டான்.

"...மகன் வீதி!"

~ தொடர்

"எப்படித் தெரிந்தது? நீங்கள்தான் சொன்னவீர்கள்!" என்று ஈர்மினி.

"ஏன் தெரியாது? உத்த மகனாய் நான், 'நாற்காலப்பத்தொன்பதாவது பக்கத்திலே ஆளுவது பாறாவிலே திருடர்கள் 'மாம்க' அணிந்து கொண்டு போலீசாக ஏமாற்ற முடியும். அந்நேரம் போலீசாகும் 'மாம்க' அணிந்து கொண்டு திருடர்களின் பிடிக்க முடியும்" என்று எழுதினவனே நான்தானே! ஆமாம், இந்த மாம்க் பார்க்கப் பண்ணிக்கொடுத்திருப்பார்கள்! என்ருத் தெரிந்து ஏரே ஒருவர்தானே அத்தகைய கைகாரர்!"

"உத்த ஒருவர் என் அப்பாதானே!" என்று ஈர்மினி.

"அப்படிச் சொன்னு! நாம் எவ்விலாரும் ஏரே வட்டத்துக்கு வந்தவிட்டோம்!

...போலா!"

"என்ன?"

"நமது இந்தக் அதுபந்தையும் ஒரு புத்தகமாக எழுதி..."

"எனக்க, இப்போது பிரதீன் பாபு பிட்டுப் போலேன்!"

"முடியாத, முடியாத ஒரு முடியாத தான்!" பிரதீன் எத்த உத்திரர்

"முடியாதா? என்னைப் பாடு!" - எழுத்த எத்த தடவிலும் போலா.

"போடவேன், போட்டுட்டேன்!"

"ஏவாடி இரண்டரை ஸ்டீம் தரணும்!"

"அப்பாடியோய்! தரமுடியாது. தர முடியாத ஒரு தர முடியாததான்!"

"மது பேச்சில்கியோ! அப்போ நான் விரை!" போலா பிடீஸைப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டே திரும்பினான்.

"போலாதே, திம்! உனக்கும் வேண்டாம், எனக்கும் வேண்டாம். இரண்டு ஸ்டீம் தராததொன்பதாவதும் தந்தவிட்டேன், ஆகி விடு!" என்று பிரதீன் எத்த விரை.

எம். டி. ஆர். வெங்கட்

எங்கே எம். டி. வெங்கட் வசலின் (குழந்தை கொழு) MGR குழந்தைப் போடி வந்து கொண்டு விடுவான் தெரிவிக்க. அந்தப் போடிக்கொழுக்காரன் பந்தை. "நான் MGR குழந்தைரா?" என்று.

"அதிர்ச்சி. என்னை வெங்கட் Marum, Guran, Rul (என்னை குழந்தை குழந்தை)" என்று.

"வெங்கட் எப்படி குழந்தை முடியும்?" என்று கையாடும் விளக்கித்தான் அவர். "என்னை வசலிக்கும் போடிக்கொழுக்காரன் பந்தைக் கைத்துக் கொண்டு வந்தான் அல்லவா, அதற்குதான்" என்று.

தருவன். ஸ்ரீராம் என். வசலின்

“நீயே, நான் பத்திரம்!” என்று விதவா எச்சரித்திருக்கையில் எங்கும் ஜம்புநாதன் கருத்துக்கு மேல் பதிகொடுத்துவிட்டுத்தான் நின்றுவிட்டான். ஏனென்றால் வாசல் நிலைப்பு, ஐந்தடிக்கு மேல் இருக்கும் தூரத்தில் தன்னை ஒரு சைகை பார்த்துவிட்டுத்தான் உள்புற அலுவலகத்திற்கும் போகிறதது.

உள்புற அலுவலகத்தின் ஜம்புநாதன் “மின் விதவா, உங்கள் தகப்பனார் இந்த விட்டை விற்றுக் காரணம் அரை திரைப் பைகள் காரணம் பார்த்து விடக் கொல். அபிதாப் பச்சை மாநிலி ஆறுடி துபாசன் காரணம் வந்தால் இந்த நிலைப்படியை அவர்களைச் சேர் சொதம் செய்துவிடுமீ” என்று சொபத் துடன்.

ஜம்புநாதன்! என்று ஜம்பு தன்னைத் தடவித் கொண்டே.

“அதையும் தீர்வோ அப்பாவிடம் சொல்லி விடலாமே!” என்ற விதவாவிடம் சொல் லாவிப் பார்த்தான் ஜம்பு. “பேசு எதைத் தான் உங்கவிடம் சொல்ல வேண்டும்?”

“அதைக் கடைசியில் சொத்துநிறை!” என்ற விதவா. “தாண்டுகம்... தாண்டுக் குதியுங்கள்!” என்று உயிரைத் திடீரென்று ஜம்புநாதன் மறு விதாடியே எண்ணும்புநாத னை ஓர் எதிரெதிர்த் குதித்தான். அப்படியே

பாபாதிரு+சொ

“அப்பாவிடமே இதை நீங்கள் தெரிவித்து விடலாம் மிஸ்டர்! விட்டைக் காட்ட வேண்டியது மட்டும்தான் என் வேலை. மேலேண்டியதெல்லாம் என் அப்பாவிடம்.”

“ஹா!” என்று அவரின் ஜம்பு. விதவா அவரே பார்த்துக் கொண்டு, அவன் மேல் கையெழுத்தாகக் கொண்டு அடுத்த அரைக் குள் அலுவலகத்தின் தன்னை அந்த அலுவலின் நிலைப்பு நன்றாகப் பதம் பார்த்திருந்தது.

“இருங்கள். விளக்கைப் போடுவிறை” என்று என்விதவாத் தேடினான் விதவா.

“உங்கள் அப்பாவிடம் சொல்லி, இனி விட்டைப் பார்த்து மறுவிதவாக்காக ஒரு டாரித் விளக்கு காட்டு வைக்கச் சொல்

முதிருந்திப் பரணுக்காகப் போட்டிருந்த பைகள் அவன் தன்னை இரண்டாம் முறை யாகக் குறைத் திரைத் தது. (அவன் அப் படித் தாண்டுகுக்கில்லையானால் காலை அப்பேர் கை பதம் பார்த்திருக்கும்.)

விட்டைக் காண்பித்த பிறகு, ஜம்புநாத னைத் தன் தகப்பனார் ஆபத்தாகாவிட்டால் அரைத்துக் கொண்டு போனான் விதவா. “நீயே!” பெரியம் காலகாலம் பெரிக்கொள் ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்த விட்டான்.

ஆப: “யம் ஏன் அந்த விட்டை இப் படித் து. ஏன் என்று அவரைப் பார்த்த போதுதான்” ஜம்புநாதன் புரிந்தது. மனிதர்

தாஸி, உலரம் கூட இருக்க மனப்பாடு போகிறுத்தது.

"விட்டைப் பார்த்திருக்கா? பிடித்திருக்கிறதா? வாங்கப் போகிறீர்களா இங்கிலா? எத்தனை பேர் உங்கள் குடும்பத்துக்கு? இடம் போதுமா, போதாது?" என்று கேள்வி மேல் கேள்வியாக அடுக்கினார் அப்பத்காலம்.

"சரி, வீடுகளைச் சொல்லுங்கள். எனக்குத் தகவல் தந்தவர் நீங்கள் உடனே விதகப் போகதாகச் சொன்னார்..."

"பெஸ், ராடி கேஷ் இருக்கிறதா உம் மிடம்? முப்பதாவீரம் குமா?"

"இந்தக் குக்கர்கா முப்பதாவீரம்! அக் கிரமம், அதிலாவம்!"

"இந்த மலிகாப்பூரில் இது சொம்பக் குக்கர்கல், விளாசித்தப் பாராய்கள்."

பக்கத்து அறை வாகனிலிருந்து இப்போது விதயா-யின் தலை தெரிந்தது. அப்படித் தான் தன்னை மடக்குங்கள் அப்பாவை! விடாதிருங்கள்! எவ்வெ மாநில அபிதயம் பிடித் தான் அவன்.

அப்படிக்குக் குழப்பமாக விருத்தது. அப்பா அக்கு எதிராய் பெண்ணு?

"மீண்டும் என்ன? சிறிப விட்டும் மும். அனிலுண்டு காலமில் அறை. காலமே பெட் மும். இதற்கு தரட்டி தென்னாண்டு ரொம்ப அழகம்!"

"எனக்கு அத்தனை வேண்டும் மீட்டர்! இதற்கு தினதப டிமாண்டு இருக்கிறது தெரீயமா?"

"எத்தனும் யோசனை செய்த பாராய்கள். தானாகக் கருகிறேன்!" என்று விளம்பினான் அம்ம.

வாசலுக்கு வந்ததும் விதயா மறுபடியும் அவன் மூன் வந்து. "நீங்கள் நிச்சயமாக இந்த விட்டை வாங்கத்தான் போகிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்டதும் அப்படிக்கு மறுபடியும் அக்கி வாகிப் போட்டது.

"நீங்கள் இந்த விட்டை ஏதும் எக்ஸி பிஷன் மாநில வைத்து நடத்துகிறீர்களா என்ன கம்மா, வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகா து"ம் கோவீம் கு பை தின தவன்!"

சாருகேசி

“தரை பெயர்லாம் ஒன்றும் குழியோக இருக்கிறதே. பாரிக்கவியும்?”

“சென்னைப் போட்டுக் கசி செவ்வு விடலாம்!”

“மேலே பரண்; தகைய இடிக்கும்!”

“எடுத்துவிட்டால் போகிறது.”

“எவ்வாய் சின்னச் சின்ன மும்!”

“ஒரு வகை இடித்துப் பெரிதாக்கிவிடு சிறை!”

“எதற்குச் சுற்றி வளைக்க வேண்டும்? நேராகவே சொல்லி விடுகிறேன். இந்த வீட்டும் தான் தான் பிறந்து வளர்த்தேன். பன்னீர் படிப்பீஸ் பரிசுஷ்டம் பான் செவ்வுதன். கல்துறியிதான் முதல் வகுப்பு. வேலைகடக் கிடைத்துவிடுமேயோ இடுக்கிறது. இதை விட்டுவிட என்ரு மனசென. பன்னீர், இதெக் தயவுசெய்து வரக்கூடாது!”

“நான் இந்த வீட்டை வரக்கூடிய பெண்ணும் உங்கள் கண்ணாமே தடை பெற்று மின் விதயா!”

“தாய்! அந்தவும் உங்கலிடம் அப்பா சொல்லிவிட்டாரா! பரவாயிச்சே... வகை குக் கல்லாணமும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம். இந்த வீடு வகைப் வீட்டுப் போல மல் இருத்தாய் போதுமா!”

ஐம்படிக்குக் குழப்பமா வீடுத்தது.

2

“இதுதானே மின்டர் ஐம்புதாதன் வீடு” என்று விதயா விசாரித்துக் கொண்டு திரு வக்கிச்சென்னை பேரிய தெரு வீட்டு வகை ஒன்றில் நின்றுபோது. அப்போதுதான் ஆபீசு வீடுக்கு வக்கிட்டசீஸ் வந்து இறங்கிய ஐம்பு அவரையே பார்த்தான்.

விதயாவின் முகம் சற்று வாகுமிருந்தது. (வாடியிருந்தாலும் அந்தக் கவர்ச்சி போக வில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டான் ஐம்பு.)

“வாசலிவெயில திறக வைத்துப் பேசி அனுப்பி வைத்துவிடப் போகிறீர்களா?”

“மன்னிக்க வேண்டும். வார குக் கன் உங்கே!”

ஐம்புதாதன் விதயா பித்தொடர வீட்டுக்குள்ளே நுழைத்தபோது அவன் அப்பாவும் அம்மாவும் அவர்களை வியப்போடு பாரித் தார்கள்.

நேரத்ததை வினாக்காமல், “இவ்வதாய் மின் விதயா. மின்டர் ஆபத்தகாயத்தின் பெண்!” என்று அவர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்திவிட்டு, “உட்காருங்கள் மின்” என்றான் ஐம்பு.

“நீங்கள் வீட்டைப் பார்த்து விட்டுப் போக பிறகு அப்பா ரொம்பவும் தம்பிக்கையோடு காத்திருத்தார். அப்பறம் நீங்கள் வரவில்லையே என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டிருக் கொண்டிருக்கிறார்...”

“என்ன செய்வது! உங்களுக்குத்தான் அந்த ஆவெத்த வீட்டை விட்டுவிட மன சிங்கியை! அப்பறம் தான் ராவுணன் மாதிரி பெயர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு போக முடியுமா?” என்று ஐம்பு பதிலளித்தபோதுதான் அவன் அப்பா குகுருத்திக்கு. அவன் ஐம்பு

பார்த்துவிட்டு வந்த வீட்டுக்காரரின் பெண் என்று புரித்தது.

“அப்பா மிகவும் கவராமடைந்து போயிருக்கிறார். பெண்ணுக்குக் கல்லாணம் செய்வாறுவகைக்கிரிய என்று பேசிய கவலை.”

“அதாவது உங்களுக்கு?”

விதயா வேண்டித்துடன் தகையப் குவித்து கொண்டாள்.

“முதல் தடை நீங்கள் விதித்து விட்டார்கள் வரக்கூடாது என்று. இரண்டாவது விஷயம் மின். ஒரேவடியாக உங்கலிடம் கொய்சிக் போய் உட்கார்த்திருக்கிறார் உங்கன் அப்பா!”

“இப்போது அவர் தரையில் துவண்டு போய் விடக்கிறார்!” என்று விதயா.

“நீங்கள் மனசை வைத்தாய்தான் உண்டு.”

“ஐம்பு. இதென்னடா வம்பு!” என்று கேட்டார் குகுருத்தி.

இதற்குள் ஐம்புவின் அம்மா இருவருக்கும் காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு, விதயாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள். “எதற்கு இரண்டு பேரும் இப்படிக் குரங்கைப் பதிகொடுத்த ஆண்டி மாதிரி உட்கார்த்திருக்கிறார்கள்? என்ன விஷயம்!” என்று கேட்டாள்.

“அம்மா, உங்களுக்குப் புரியாது இந்த விஷயம்!”

“எதுடா எனக்குப் புரியாது என்கிறே? இவன் அப்பா வீட்டை விதகப் பார்த்திருர். அவளுக்கு அந்தவீட்டுமிட மனசில்லை. இதைத் தான் நீ பார்த்துவிட்டு வந்த அன்றைக்கே சொன்னாய். இப்போது என்ன புதுக் குழப்பம்?”

“அம்மா, விஷயம் ஒன்றும் பிரமாத மில்லை. விதயாவின் அப்பாவுக்கு உடம்பு கவலையிலும் மிக மோகமாய் விட்டது. வீட்டை விற்றுவிட்டுத்தான் பன்னீருக்குக் கல்லாணம் பண்ண வேண்டும். புரித்ததா?”

“நீங்கள் உடனடியாக அப்பாவிடம் வந்து, கவலைப்படாதீர்கள்; வீடு விற்றுப் போய்விடும் என்று சொல்ல வேண்டும்” என்றான் விதயா.

“அப்பறம்?”

“உங்கள் பெண்ணுக்குக் கல்லாணம் ஆகி விடும் என்று சொல்ல வேண்டும்!”

“மீன் விதயா! கருக்கமாக, நீங்கள் என் கவலை? ஓர் உடுக்கையைத் தந்து குகுருகுப் பாண்டி வேஷம் போட்டு உங்கள் வீட்டு வகைவிய் நின்று கொண்டு பேற்படி ஆருடங்கள் கொக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள், அப்படித்தானே?”

விதயா அந்தக் காட்சியை மனசுக்கும் பார்த்துவிட்டுச் சிங்கியை அடக்கிக்கொண்டாள்.

“சரி என்று சொல்லுடா ஐம்பு!” என்றான் அம்மா திடீரென்று.

ஐம்பு மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன் அவரையே பார்த்தான்.

3

மிதுதான் ஐம்புதாதன் ஆபத்தகாயத்தின் வீட்டுக்குப் போனபோது. அவர் மலிந்தி

அகம்: சௌர சூழக் கொண்டிருந்த கவுரங்கத் திறத்தி மாரிகுக்கி
வகை: திறவகைகை கொண்டு நேரத்தை விசாரித்தவனும்தான்.
அதனுததான் திறத்தியிருக்கை:
- என்வது பதன்

கந்தி காரியாலயத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ K. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் குமாரி சௌபாக்கியவதி சத்யபாமாவுக்கும், கும்பிகாணம் ஸ்ரீ A. ராஜகோபாலய்யர் அவர்களின் உதோதரர் சிரஞ்சிவி A. கல்யாணசுந்தரத்துக்கும் சென்னை யில் திருமணம் நிறப்பாக நடைபெற்றது.
வாழ்க மணமக்கள்

பெங்களூர் பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க் கிளாஸ்ச் ஸ்ரீ K. P. சுப்ரமணியன் அவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சிவி செல்வப்பாவுக்கும், திருச்சிற்றம்பலம் A. S. M. (S. Riva) ஸ்ரீ P. S. சுப்பிரமணிய அப்பர் அவர்கள் குமாரத்தி சௌ. விஜயாவுக்கும் திருச்சிகண்ணமங்கலில் திருமணம் நிறப்பாக நடைபெற்றது.
வாழ்க மணமக்கள்

வதா : அடாடா கைதவறி குங்குமமெல்லாம் கொட்டிப் போச்சே!

மஞ்சனா : ம்.....சுபகாரியம் நடக்கப் போகிறது. இத்தா ஸ்ரீகுங்குமம் வைச்சுக்கோ.

வதா : ஸ்ரீகுங்குமம்?

மஞ்சனா : ஆமா! ஸ்ரீகுங்குமம். வெளியே எடுக்கும்போது வைச்சுக்க வேண்டிய அளவு குங்குமம்தான் வருகிறது.

கைதவறி சாஞ்சட்டாலும்-கொட்டாமலிருக்கும். அதனால் கடைசியவரைக்கும் சிலிண்டர் சுத்தமாக இருக்கும்.

இதோட ரூபி பார்த்தியா.....பொட்டு வைச்சுக்க சலபமா புது டிசைன்லே இருக்கு.

ஸ்ரீகுங்குமம் வைச்சவுடனே மலர்ந்திடும். கதையும் ஏற்படறதில்லை.

வதா : அட. ஸ்ரீகுங்குமம் வைச்சவுடனே முகமே பளிச்சுங்னு சூயிடுச்சே.

மஞ்சனா : அழகுக்கு அழகுட்டுவது ஸ்ரீகுங்குமம்.

கல் கி

சந்தா விலைகள்

இந்தியா

ஒரு வருடம் ரூ. 38.00

ஆறு மாதம் ரூ. 19.00

இலங்கை

ஒரு வருடம் இலங்கை ரூ. 45.00

ஆறு மாதம் இலங்கை ரூ. 22.50

இதர வெளிநாடுகள்

ஒரு வருடம் ரூ. 75.00

ஆறு மாதம் ரூ. 37.50

மிக் துள்ளிக்கொண்டு ஓடிவந்து அவரைத் தடுமிகல் கைவலத்துக்கொண்டு கத்தாடலிலிங்கி. "நீங்கள் வரவே மாட்டீர்கள் என்றுதான் நினைத்தேன்!" என்றார் ஆபத்சகாயம் கிரகத்தி ராக.

"எங்கள்செய்வது தவிர்த்து மேலே செல்க!"

"ஏதானும் மரணியப் போல் விற்றிரு உம் பெணியில் வேலை பார்த்திருக்கிறேன்!" என்று ஆபத்சகாயம் கேட்டபோதுதான் அவர்கட ப்ஜோக் அடிக்கிறார் என்று புரித்தது ஜம்புக்கு.

அதற்குள் உங்கேயிருந்து வித்யா வந்து விட்டாள். "இலங்கைப் செல்பார்த்துவிட்டுப் போயிருக்கிறீர்கள். வித்யாவுக்கு அழகுக்கு என்ன குறைச்சல்? ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்களானால் பணம் உடனடியாகத் தெருவப்படும். உம்மீடம் இருக்கிறதா?" என்று ஆவதுடன் கேட்டார் ஆபத.

"அடுத்த வாரம் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன். பொதுமா?" என்று கேட்டான் ஜம்பு.

"இங்குமிருமை அவர்களுக்கு நான் பணத்தைக் கொடுத்துப் பதிலும் கொள்வியாக வேண்டும். அதற்குள் கொண்டு வந்து தந்து விட்டால் போதும். உங்களைத்தான் நான் மனப்போல் நிமிவிரக்டிறேன்!"

"என்னை மனப்போல் நம்ப, வேலம் என் பெயர்கட அன்னாமலை இங்கேயே!" என்று நினைத்துக் கொண்டான் ஜம்பு.

4

மிறு வாரம் ஜம்பு ஆபத்சகாயத்தைத் தேடிப் போனபோது வரவில்லையே எத் திருத்த வித்யா அவை எச்சரித்தான் அப்பா மிகவும் கோபமாக இருப்பதாக.

"இன்றைக்குத் திங்கட் பிறமை இங்கே; எங்கிருமோ என்று தெரியவில்லையே!" என்று கேட்டான்.

அவன் உங்கே தாமதத்தினாலு ஆபத்சகாயம் குகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு விட்டார்.

"என் பெண் கல்யாணம் நின்றுபோய் விட்டது ஐயா! நீர் பணத்தைக் கொண்டு வந்து, திங்கட்பிறமை தருகிறேன் என்நீர். இன்றைக்கு எங்கள் பிறமை!"

"எங்கே பிறமை... கொஞ்சம் உயர் கேட்டிருக்கலாமே தங்கள்..."

"உயமா? எங்கும் மோசமான உயம் எனக்கு. அங்குதற்கே நீர் அட்வான்ஸ் கொண்டு வந்து கொடுத்திருந்தால் கல்யாணம் நிச்சயம் பண்ணியிருப்பேன். நீர் வரவில்லை... திருப்திதானே உமக்கு? போய்ச் செருப்!"

"நீங்கள் வகுத்தப்பட்டு தொத்து போயிருக்கிறீர்கள்..."

"ஆமாம் ஐயா, என் பெண் கல்யாணம் தீவிரப்போய்விட்டதே!"

"உங்கள் பெண் கல்யாணம்தானே? தடத்துதும். தடத்தே கிறும், கவலைவை விடுங்கள்!"

"என்னை ஜோசியம் இது? பிள்ளை எங்கே?"

"பிள்ளையைத் தேடவே வேண்டாம். ஒரு பிழை உம்பெணியின் மானேஜர், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உம்பணம். சொந்த கைட்டர் சொந்த அம்மா, சொந்த அப்பா!" என்று திட்டிக் கொண்டே போன ஜம்புவை ஆச்சரி பத்தடவி எதிர்த்துப் பார்த்தார் ஆபத.

"எங்கே இருக்கிறீர்கள் பிள்ளை?"

"உங்கள் முன்னேயேயி!" என்று ஜம்பு சொன்னபோது, வித்யா அங்கிருந்து பளிச் சொன்று ஓடி மறைத்து விட்டாள்.

"ஐயா, என்ன தகவலான மனம் உங்களுக்கு! ஆனால்...ஆனால்... உம்மீட்டம் பணம் காப்பி இந்த விட்டை விற்று இந்தக் கல்யாணத்தைத் தடுத்த எனக்கு எப்படியோ இருக்கிறது..."

"அதைப் பற்றி நீங்கள் வகுத்தப்பட்டு வேண்டாம். உங்கள் பெண்ணுக்கு விட்டைக் கொடுங்கள். எனக்கு உங்கள் பெண்ணைக் கொடுங்கள்!" என்று ஜம்பு வேக எதிர்ப்புப் போராட்டம் நீர்த்து வைத்தபோது, "மாய் பிள்ளை, நீங்கள் அங்குதற்கே இதைச் சொல்வாங்க கொள்விட்டீர்களே!" என்று மகிழ்ச்சியில் கூவியார் ஆபத்சகாயம்.

ஜம்புதான் வித்யாவைத் தேடி வெளியே வந்தபோது, "நல்ல வேளை, உங்கள் அம்மா அங்குதற்கு இந்த போசனைவைச் சொல்லி விருக்கவில்லையானால் இந்த விரு வைவை விட்டுப் போயிருக்கும்!" என்னுள் வித்யா.

"நீயும் ஏதேனும் ஒரு கல்யாணி அவ்வை கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு போயிருப்பாய்!" என்னுள் ஜம்பு. தொடர்ந்து

"நான் உன் விட்டைப் பார்த்தே மாத்திரம் வரவில்லையே! உங்கலையும் கோர்த்துத்தானே பார்த்தே வந்தேன்!" என்று ஜம்பு சொன்ன போது, "கடைசியில் விடு கொடுக்காமலே விடு கிடைத்து விட்டது உங்களுக்கு!" என்னுள் வித்யா.

"இருந்தாலும் இது கொம்பக் குறைச்சல் வித்யா. முன்னெல்லாம் ராஜ குமாரியைத் தத்து பாத ராஜ்யம் தருவாராம் மகாராஜா, உன் அப்பா ஒரு சாதாரண விருதானே தந்திருக்கிறார் இந்த ராஜகுமாரிக்காக!" என்னுள் ஜம்பு.

நகர்வலம்:

அரசர்களின் அறிவும்

ஜெயப்பூர் கர்திப் பாரிக்குத் திட்டியில் ரயில் ஏறிவரபோது, ஊழலர் கூற்றிக் காட்டவும் பணச் சித்திரச் சம்பவங்களைச் சொந்தச் சரக்குடன் கூலித் தொடுக்கவும் ஒரு "சாகட்" கிடைப்பார் என்று எதிர்பார்த்தவையிலே.

விடிகாரை ஜெயப்பூர் ரயில் நிலையத்தின் ஒன்று கொண்டு பேத்தப் பேத்தப் பாரித்துக் கொண்டிருந்த போது, அது விடிகாரைப் பணையும் சொட்டாட்டிக் கண்ணாடியும், தீப்பாவும் பாண்டுமாகத் தோன்றிய ஒரு மயர், "ஊரைக் கத்திப் பாரிக்கணுமா?... நான் கம்பன்ட்ராகக் கற்றிக் காண்பிக்கிறேன். நீ... ஊர் ஆம் ஏரிடவர்ட் கொட்டிவார்த்" என்று.

கட்டைகளுக்கு அருகில் இருந்த வக்கடைவில் 'சாஹா' சாப்பிட்டிவிட்டுப் புறப்பட்டுவாம்.

ஜெயப்பூர் ஊரத்தின் பரத்த விதிகளும் நம் கவனத்தைக் கவரவில்லை.

பிரயிப்பூர்தும் அகர் அரண்மனையின் கண்ணாடி அகரயின் கொள்கிறார்.

பிரயிப்பூர் கட்டை அருகில் கட்டை கொள்கிறார்

"சார்.... 111 அடி ரோடுகன் இவை. கமார் 220 வருடங்களுக்கு முன்பு மன்னர் சவால் ஜெய்சிங் இந்த நகரை தீர்மானித்தார். முக்கியமான விடுகை மிக அகலமாக அமைத்தார். எல்லா விடுகளும் தெருக்களும் தேர் கொணத்தில் தான் குறுக்கிடும். ஒரு பிரம்மாண்ட நீண்ட சதுரம் ஜெயப்பூர்...இந்த மனிக் யாரும் தொழிந்து போக முடியாது. எந்தச் சந்தி அகப்பட்டும் கொண்டாலும் தேராக வந்தால் மேலின் ரோட்டுக்கு வந்துவிட்டார்" என்று உற்சாகமாக ஆரம்பித்தார் டீஸ்டர் தொட்டிவார்த்.

"தொட்டிவார்த் சார், முதலில் உங்கன் பெயரைச் சொல்றான்" என்று.

"தான் நாமார்.... என் பெயர் கிடக்கட்டும்; இந்த ஊரை தீர்மானித்தவர் பெயர் தெரியுமா? 'ஒண்டேகாஸ்' ஜெய்சிங்!"

"குயர்தி.... ஒண்டேகாஸ்!"

பட்டில் நகல்: 111-வது பக்கம்

பிரசியானி அழகும்!

"ஆயிரம்... 'சுவர்' பங்கும் ஒன்றே உடனாக...
வொருள் கூட போனது ஒரு இரவு மண்ணை சுமந்து...
கொண்ட திறகு ஒரு காணம் உண்டு. இவருடைய நாத்தா
தெய்வியம் திறக்க விரைவாக... ஆனால் போன் தெய்வியம் அகல
குரர் கணியம். காணமாகத் திரை. ஒத்த முறை. 207 நிமிஷம்
கூட ஆகியவையாக... உயராக திறமை மடைத்தவர். காரிதா
ஒரு மண்ணை... அகலிதா உயரோ-இவரைப் பார்த்து. 'தீ
ஒன்றை ஆள் இல்லை. ச.ச. நாத்தகாலையில் ஒன்றைச் சட்டி
திறைவராக ஆகலி' என்று பாரட்டினார். அந்தப்
பொருளையும் எடுத்து கொண்டு சுவர் தெய்வியம் ஆகலி!
தெய்வியத்திற்கு ராஜ்யம் சுவர்ப்புரர் என்று பெயர் வைக்க
விட்டதா ஒரு தகவல் உண்டு."

"அவ்வளவு பெரிய நெகலா அகலி" என்று கேட்
தார். குமாருக்கு உர்ப்பாந்து வந்தது "சார், நீங்கள்...
இந்த வளையர் அண்மையிலேயும், ஒத்தமித்தர். மியூசியம்.
ஆகியவையாகியவையாக... பார்த்துவிட்டு, பிறகு இந்தக் கேள்வி
கேளுங்கள், பார்த்துவிட்டு" என்று சொன்னார்.

குமார் பிறகு தொடர்ந்தார். "தெய்வியம் பற்றி பிறகு
என்ன சொல்லியிருக்கிறார் கேளுமா" "இவர் எந்த நாட்டி
தான் எந்தக் காலத்திலும் - இவ்வளவுதான் மனிதராகத் திரைக்
கூடியவர்" என்று பாரட்டியிருக்கிறார்."

"தெய்வியம் மொத்தம் ஒன்பது முக்கிய பகுதிகளாகப்
பிரித்துக் கட்டியிருக்கிறார். இது அவ்விடத்தில் குறிப்பிடுகிற
தாம். வளையர் கந்தி ஒரு பிரம்மாண்டமான 'வரம்' வரம்
போல் வந்தது வருகிறது.

"இந்த 'வரம்' (சுவர்) இருக்கிறது. இப்பது அடி உயரம்,
ஒன்பது அடி அகலம். எட்டு அடியை உன்னதம். இவ்வளவு
முடியிட்டால், தாருக்குள் உ, காக்கை துறைய முடியாது."

"கொள மட்டுமே துறையுமாகும்" என்று மனத்துக்குள்
சொல்லிக் கொண்டு. "அது இருக்கட்டும். தவறாமதன்
பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முதலில் வாங்கிக்
கேள்வி... " என்று கேட்கும்.

"பேராசிரியர் பதார் அழியாகப் போய் தடைபடப் போக
எனம். கடைசியில் மறைவு இருக்கிறது.... இதோ இங்கு

சுவர் தெய்வியம்

பதார்த்த கடைசியில் பிர
சித்திபெற்ற 'வட அண்ட
டை' புடவை வசனம்
பாருங்கள். இதற்கு 'பாட்
திரை' என்று பெயர். ஒரு
புடவையில் ஆயிரக்கணக்க
கால முடிக்ககள் போட்டுச்
சாயம் தொல்த்துப் பிறகு
முடிக்களை அணிந்ததுமிருந்
தார்கள்... பார்த்த எவ்வளவு
கவர்ச்சிதரமாக இருக்கித்
தன. அதே மாதிரி 'சாய்க்
கேள்' பிரிண்ட், புடவைக்
கூட இங்கு பிரசித்தம்.
(இவை கங்காடிப் புடவை
மாதிரி உங்களை.)

ஒரு கடைசியில், கண்
கிடை பற்றிக்கும் அழகிய

புத்திர பதார் (புத்திர இப்பது துறைய கந்திதம் -
கேள்வி உடனிடமிருந்து வந்தது
நெகலாக வந்தது)

புத்திர பதார் - 365 பக்கங்கள்.

50,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பரிசுகள் பெறுங்கள்

**பாரியின் "ஏற்றதருணம் எஞ்"
போட்டியில்**

பாரியின் 'ஸ்டீட் பாங்க்'
தாமரை முகி மிட்டாய்
கள் குட்டையியது.
கன்னைக்கவரும் ஆடு
குழியில் வண்ணம்
களில், 450 கிராம்
மிட்டாய்களுக்கு
விநியு 12 தாள்!

பாசீஸ்
கள் பெக்கனரி
விநியு, சென்னை

முழு வீலாக்கடைங்
கியதுமேலுததாட்
கள் உங்கள் அரு
காணமயிதுள்ள
பாசீஸ் விநியு
யாணிடம்
செட்டு
வாங்கு. உள்

முதல்கள்:
முதலு தேதி
15 ஆகஸ்டு,
1975 வரை
சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது

SAA/PRS/1769 TAM

அழுத பிள்ளையும் சிரிக்கும்!

குழந்தைகளுக்கு பயோ - ஸால்
உடனடிவாக அற்புத மாறுதல்
உண்டாகும்! இவ்வாறேதும்
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
நீரான சக்திவாய்வு அபயிபயான
விவாசரி, அங்கு சோதிக்கப்பட்டு,
பல்வாண்டுகளாக அபயமாளது
என்று யுகம் பெற்ற பயோ - ஸால்
செனா குழந்தைகளுக்கும் உதவுகிறது.

சுத்தமாய் அழகுபெற்று பரிசீலனை

பயோ-ஸால்®
கிரைப் மிச்சர்

ஜே. & ஜே. மனேஷன்
கேமோவிரட்டசன் மிதாசெட், விநியு
சென்னை

தேவையகளை சொந்தமாகப் பூர்த்தி
செய்வதை நாங்கள் வலியுறுத்துவது
என்குத் தயாரிப்புத் துறையுடன்
மட்டும் நிற்கவில்லை.

ஆதித்யபூரில் உள்ள எங்கனது
மாபெரும் பராமரிப்புத் தொழிற் கூடம்
ஒன்றிலேயே நாங்கள் சிக்கலான
மிஷின்களையும் துணை பாகங்களையும்
சொந்தமாக உருவாக்குவதன் மூலம்
இவற்றின் இறக்குமதியைத் தடுத்து
ஆண்டுதோறும் தேசத்திற்காகப்
பெருமதிப்புள்ள அன்னியச்
செலாவணியை மீதப்படுத்துகிறோம்

ஆண்டுகள் பல உருண்டோடினும்,
நாங்கள் இளமை குன்றாது திறம்படச்
செயல்படுவதற்கு இது ஓர் சரியான
எடுத்துக்காட்டாகும்

தேவையகளை சொந்தமாகப் பூர்த்தி
செய்யும் துறையில் நாங்கள்
வளருகிறோம்.

என்கினை யொத்த உறுதியான குறிக்கோள்

LTLA ஸ்டீல்

ஒப்புக் கொள்கிறோம்..... இன்னும் பல இடங்
களைப் பார்த்தாக வேண்டுமே!

இப்பருள் எல்லா மண்டபங்களும்
நிறைக் கவரின் மயோத்தத்ததை எடுத்துக்
காட்டுகிறது. ராணிகளின் ஆதர்ப்புரங்கள்,
அவர்கள் சத்தித்து அலகலாகும் - அன்னது
சக்களத்தில் சண்டை போடும் - பொது
மண்டபம், சான்றங்கள், பரந்த முற்றங்கள்,
அகற்ற தூக்கிவெய்வம் இந்த நாட்டின்
கலிப் பாரம்பரியத்தைப் பறைசாற்றுவின்
றன. அரண்மனைகளை இத்தனை அரசு
எல்லாம் அறிய வந்த அரகிகள் எத்தனை
எழிலுடன் விளங்கியிருப்பார்கள்!

“அரண்மனை மியுபிவத்தைப் பார்க்க
வேண்டுமா, என்ன.....?”

“ஆமாம்.”
“ஒன்றுமில்லை சார். புறங்காவல் போர்க்
கருவிகள், ஒலிச் கலகங்கள், கலசங்கள், புரா
தன உயிர்வர்கள், பாதுகாட்டிகள் போன்றவை
தாம் இருக்கின்றன. உங்களை போக தூறு
குபாய் பிடிக்கெட்ட..... அதற்கு ரொட்டி-தான்-
எப்பி வாய்க்கி சாப்பிடலாம்.” என்றார்
குமார்.

அவருக்குப் பரி. எனக்கும் பரி. சரி என்று
ஒத்துக் கொண்டேன். சாப்பிடும்போது
அவர் சொன்னார்: “மியுபிவத்தினை ராஜா
மாண்புமிகம் வான் ஒன்று இருக்கிறது.....
பதினாறு படிக்கெட்டும். எப்படித்தான் தூக்
கிப் போயிட்டாரோ, தெரியவில்லை.....அப்
புறம் ஒரு கிணறு. ஒரு தூங்கு இரு
நிலையச் சின்னம் எட்டியிருக்கிறார்கள். ரகசியச்
செய்திகளை அந்த நாய் மூலம் அரசருக்கு
அனுப்புவார்களாம்.”

“எந்த அரசர்? யார் செல்கிற அனுப்பு
வார்கள்?”

“சார்..... வேறுமே கேள்வி வேட்டுக்
கொண்டிருந்தாய், ரொட்டியை எப்போது
சாப்பிடுகிறார்கள்.....? சீக்கிரம் சாப்பிடுங்கள்.
இந்திர மத்தவரைப் பார்க்கலாம்.” என்றார்.

“சூரிய கபகாரம். சத்திர கபகாரம்.
வளர் கவி, தெய்விகர. துருவ நட்சத்திரத்

தின் திரை. பூமியின் சாய்வு, செகம் இவை
களைக் கண்டுபிடிக்கும் சாதகங்கள்-இப்படிப்
பலப் பல இத்திர மத்திரில் உள்ளன.

“சார்..... இதுதான் ‘சூரிய வத்திரம்’.
தொண்டாறு அடி உயரம் உள்ளது. சூரிய
கபகாரத்தில் சென்றால் வரை கலியாண மணி
வைப் பார்க்கலாம்..... மண்ணை ஜெல்சிக்
மாபோகும் காலிதமேனது. இத்து வளர்கையில்
இவன் இத்திர மத்திர கட்டி யிருக்கிறான்.
யிசு செரிய கணித மேதைகளும் வான
சாந்திரிகளும் தான் இத்தக் கட்டடங்களில்
உயிவாகவியையும் கட்டப்பட்டிருக்கும்
நிறமையையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.....
காலக் போகலாம்” என்றார் குமார்.

அவர் கூற்றில் உட்பொருளைப் புரிந்து
கொண்டு திரைவை ஆட்டினேன்.

“சார்! நான் திரைக் கொட்டத்தில்,
ஆல்பர்ட் ஹைன்ஸ்டீயம் இருக்கிறது. அதைக்
கட்டடவன் பார்க்க வேண்டும்.” என்றார்
குமார்.

அதற்கும் திரைவை ஆட்டினேன்.
“ஒரு மியுபிவச் சுவைப்பதற்காகவோ இது
கட்டப்பட்டது. 1887ம். இதைத் திறக்க
இயலாத்திவிடுகிறது இவரார் ஆல்பர்ட்
கத்திரர்.”

இத்த மியுபிவத்தின் கைக்காட்டிக்குத்தனை
அலைத்துமே மற்ற எல்லா மியுபிவங்களிலும்
உள்ளனவதாம். குறிப்பிடத்தக்கதொன்று
உள்ளது. ஓர் எவெர்லிஸ் ‘மம்மி’வை பாட்டம்
செய்யப்பட்ட கட்டக் இக்கு கைத்திருக்
கிறார்கள். பன்னாறு வருடங்களுக்கு முன்பு
மண்ட. ஒருவரின் கட்டகம் பார்க்கும்போது,
மெய்விழிப்பு ஏற்படுகிறது.

ஜெயப்புகை விட்டுப் புறப்பட்டு ரயில்
ஏறுகிறேன். என் திரைவில் எத்தனையோ விஷ
யங்கள். நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுவிட்
டவது கைக்குகிறேன் - அறிவ் நக்கிவையானது
‘கொண்டினார்க்’ குமாரின் ஆய்வினம்! சாகா
வரம் பெற்ற மொழி ஆல்பர்ட் என்பதில்
சத்தேகமில்லை. குமார் வேறுபுறம் கொடு
கல்குடிப் பிறரும் அது வார்த்து கொண்
படுக்கிறேன்! - நமது விசேஷ நிபுனர்

பேகம்
டென்னிஸ்
பந்து!

பேகம் டென்னிஸ் பந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
இன்னது! ஆம், டென்னிஸ் போட்டியினில்,
பந்து ‘அவுட்’ கொண்டது தான்வே கெனியே
கிழங்குதான். உங்களை கிழங்குதான் என்ற
பிரிவின எப்போதும் எல்லாம் இதைத் தவிர்க்க
இந்தப் ‘பேகம் பந்து’ உதவும்.

இதற்காக ‘அவுட்’ கொண்டவொட்டி ஒரு
விசேஷ ‘பேட்’ (தாட) பதிக்கப்படும். இதன்
மேல் பந்து படலன் ஓர் ஓர் மேடும். இந்த
மேலினை நதியர், பாண்டவாணி அளவையும்
கேட்க முடியும். இதனால், பந்து ‘அவுட்’ என்
றால் என்னவையும் சத்தியம் இன்றித் தெரிந்து
விடும். இதற்காக, பந்தின் நானு வது கிதம்
கட்டுவனவென்களால் கண்காண்படுகிறது! இது
என்னவின் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இன்னது!

கென்னிஸ் டென்னிஸ் - சம்பந்தமுதான்.

காதல் என்பது ....

கூர் தன் மனித ஆன்மாவைக் கவனி இழக்கிறது. சில நேரங்களில் கதை படிய வைக்கிறது.

நாகரிக உலகில் காதல் என்பது வேடிக்கையாகி விட்டது.

எட்டுகேரோ, எகெரோ ஒருத்தியைச் சந்திக்கிற ஒரு இளைஞன், அவளைப் பற்றிய எந்த விவரத்தையும் கௌரவம் காதலிக்கத் தொடங்குகிறான். அந்தக் காதலின் மூலம் மனித உலகிற்குப் போராட்டமும் போலீஸும்; படுபாதாளத்தில் மிதந்தாலும் விழுகிறான்.

அந்தச் சந்திராஸ்த்தித் திராசன் என்பது இவ்வாறே போய் விட்டது.

பழங்காலம் பண்டையோன், சம்பிரதாயங்கள் கிடங்கில் இருந்தெய்தி அம்மாதம் இருந்தது. எட்டம் வெறி அடங்கிக் கிடத்தது. ஆகவே அனாதாவாக இருந்தது. மாரிசை நாடகியை நாடகம் நடத்தது.

சிலம் போக்கிச் சிரிக்கின்ற சிபிப், காதலை நீடிக்கச் செய்தது. உணர்வுகள் ஒன்றி மீள்வது, எட்டம் வெறி இய்யாமனோடு இருந்தது. திருமணம் ஒரு புதிதான எட்டம்வாக்கி கருவியாகியது. காதல் என்பது கல்யாணம் முடிவுற்றவாறு. கல்யாணத்துக்குப் பின்னே அது வெறும் காதல் இல்லை; புனித வழிபாடு. பெண்ணிடம் தாய்மை தீரம்பிக் கிடத்தது. இவ்வெண்.....

எட்டம் இவ்வாறு காதலாகி விட்டது.

மேலும் நாட்டு நாகரிகத்தில் திருமணம் என்பது ஒரு நுகர்வனத்தான்; அதற்கொரு புனிதத் தன்மை கருவாக்கப்படவில்லை.

இத்து தீர்ப்பம் இவ்வருத்தக் கேலிக்குள் அடங்கிய பரிமாசு வளர்த்தது.

தாலிக்குள் அடங்கிய கோயிலே, தீர்ப்பு தேவையின் மணிபொலம் போட்டது.

முப்பது ஆண்டு காலத்துக்கு முன்புமேல் மந்திரவர்கள் முயல்வியில், கல்யாணம் மனித விஷம் போகிக் கொள்வது. இவ்வெண்.....

கை கோத்துக் கொண்டு கட்டைகளுக்குப் போனும் காதல் நாகரிகம், வெகு விசரவில் காதலிக் கல்யாணம் கிடுகிறது.

நாள் கூடும் பழங்காலத்துக்குத் திரும்பி வாக்கியெனும். திரும்பிட்ட கருவியும், தலைப் பட்ட காதலுமாகக் கல்யாணம், கல்யாணம் போராடும் இவ்வெண் கலைக்குத் திரும்பி வாக்கியெனும்.

காலம் முன்பும் தன்னை, தானம் பிழைக்க இழக்கும் நாடகமே காதலின் கலைமுட்டையது.

எட்டத்தே எட்டம், கோண்டிதே கோயல் என்பதும், காதலும் ஒரு கல்யாணம் போருளாகிவிடும்.

அது கிவிளாவுக்குப் போருத்தவா. தெய்விக இவ்வருத்துக்குப் போருத்தவா.

ராமனுக்குச் சேத காலத்ததுபோல், முருகனுக்குத் தெய்வானை வளர்த்ததுபோல்

காலத்தும் வளக்க வேண்டும் என்று கிரும்பும் இவ்வெண் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானமாகக் கை கொள்வதும்.

காதலும், இவ்வருத்தம் வளவனது உயர்ந்த தத்துவங்கள்! ஆனால், நாகரிகம் அதைப் போலியாகக் கிடத்தது. வெறும் சதைப் பரிவாகக் கிடத்தது.

ஆகவே காதலுக்கு ஏற்பட்ட ஆளாக்கும், இவ்வெண் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் காதலுக்கும் வேதமியங்காயம் போய்விட்டது.

தாம் கிராமம் குறிப்பிடும் வளர்த்தவன், தமது பண்டையோடிகில் புனிதத் தன்மையில் கைக்குப் படிப்பதி உண்டு.

இவ்வருத் தீர்ப்பம் தீர்மக்கோடுவோ ஏற்பட்டது.

ராகவளில் இவ்வெண் ராகவளும் உண்டு; கோக ராகவளும் உண்டு. அது பாடுகிற வளில் மனோதீரமத்தைப் போருத்தது. மனவளத்தில் மனத்தன்மைகள் உண்டு; கிவிளாவும் உண்டு. கிவிளம் கதை வளரிக் கிரும்புபதிதீர்ப்பம்!

ஒன்று செய்யங்கள்:

காதலில் கவிவத்துக்கு விட்டுவிடுங்கள்; உங்கள் திருமணத்தைப் பெருமேலிடம் ஒப்படைத்துங்கள்; திரு உங்கள் எதிர்காலத்தைப் பாருங்கள்.

காழ்க்கையில் பாருவளும் ஒரு பருவியை தவிர, அருவியை காழ்க்கையாகக் கிடத்தது.

குறிப்பத்தைப் பிரித்து, தாய் தந்தையரை வெறுத்து ஒருத்தியின் பிள்ளை ஒடுவது திரைத் தர தீர்மத்தைத் தராது.

எண்ணியும் கோவலளும் காதல் திருமணம் செய்யவில்லை; ஆனால், மாதவியும் கோவலளும் காதலித்தார்கள்.

காதல் ஒரு கட்டத்திலே வெறுப்பாகி, கட்டிக்கொண்ட மனிதனோடு கலைகள் துக்கிய மானத்தை, "கிவிளாபாரம்" செய்யுகிறது.

இன்னும் அடுத்தமாகக் கோவலுதானும், காதலித்துக் கல்யாணம் செய்யுகிறான், கல்யாணம் செய்யு காதலியோடு மேல்.

பலரது காழ்க்கையை தாம் மார்த்திக்குக் கிடுவன், தவறான கோவலுக்கும் குறிப்ப காழ்க்கையை தராமாக்கிக் கொண்டவர்கள் அளர்க்கும்.

காதலின் புனிதத்துவம் கொட்டுப் போன தாம் ஏற்பட்ட கிவிள இது.

"தந்தைய உலகம் காதலுக்கு வளக்கத்தகு" என்பது என்னுடைய கருத்து.

எண்ணிக் தெரிவதென்கள் தன்னை காணிக் கிடத்தது. இவ்வெண் பருவத்து மனத்துக்கு எடை போடிக் தெரிவது. தாயும் கல்யாணம் எடை போடுவது காதலுக்காக.

இவ்வெண்.....

உங்கள் கிரும்பம் போல் கிருதானை தீர்மானம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; நாடாளுமன்ற வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; எதிர்க்கைத் துணியில் எட்டை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால் இவ்வருத்தமான அருளுக்குள் "கிவிளா" எப்போதும் வித்தியாரம் தெரித்து கொள்ளுங்கள்.

கிவிளம் காதலித்த கல்யாணம் செய்யது என்று முடிவு கட்டுவதானும், கல்யாணம் ராமனுக்காகப் படித்ததுகிட்டு, ஒரு சேதவைக் காதலியுங்கள்.

படுக்கை வேளையில் பல் துலக்க நீங்கள்
மறந்திடும் ஒவ்வொரு நேரமும்...

உலகமெல்லாம் பரவிப் பெருகியுள்ள நோயால் பீடிக்கப்படும் அபாயத்துக்கு உள்ளாகிறீர்கள்!

படுக்கை வேளையில் படுக்கை பந்துலக்கை தவறும்போது, பற்களை சிதைக்கும் விதமாக, இரவு நேரத்தில் உங்கள் வாயில் தங்கும் உணவுத் துகள்கள் மூலம் வளர்ச்சி அடைகின்றன. இதனால் துறத்து 95 பேகைப் பாதித்து, வலிதரும் சொந்ததயாக மாறி, அயலி தரும் பற்கிடைவு போல் பீடிக்கிறது.

பிளாகா ஃப்ளோரைட் பற்சிதைவுக்கு எதிராக நீடித்த
பாதுகாப்பளிக்கிறது

பற்சிதைவை 50 சதவிகிதம் வரை
ஃப்ளோரைட் குறைக்கிறது என விஞ்ஞான
சோதனைகள் கண்டுபிடித்துள்ளன. ஆகவே
தவறாமல் பிளாகா ஃப்ளோரைட்மூலம்,
சாப்பிடுவதும் காலைமீதும், மீண்டும்
படுக்கை வேளையிலும் பல் துலக்குங்கள்.
இதன் நன்மையுடையது மற்றும் ஆதரவு,
இரவு பூராவும் உங்கள் வாயைச் சுத்தம்செய்து
கொடுத்திருக்கிறது. பற்களை சிதைக்கும்
விருமிகளின் வளர்ச்சியையும் வலிதரும்
சொந்ததயையும் தடுக்கிறது.

பல்லுக்கு உறுதி,
பற்சிதைவுக்கு எதிரி—

பிளாகா ஃப்ளோரைட்

CARBIDE TIPPED TOOLS for faster production

The high hardness and wear resistance of Carbide Tipped Tools contribute to faster speeds and feeds, better finish, longer edge life, greater dimensional control and closer tolerances.

Our current manufacturing range includes **Drills** (including masonry drills) **Reamers**, **End Mills**, **Slot Drills**, **Side and Face Cutters**, **Shell End Mills** and **Face Cutters**.

ADDISON & CO., LTD. MADRAS-2

(A Member of the Gauge and Tool Makers Association, U.K.)

DISTRIBUTORS.

J. N. MARSHALL & CO., Bombay—Maharashtra
Gujarat & Western part of Madhya Pradesh
ADDISON & CO., LTD., Calcutta—Eastern
Region * ADDISON & CO., LTD., Delhi—Northern
Region * ADDISON & CO., LTD., Madras—
Southern Region * ADDISON & CO., LTD.,
Bangalore—Mysore State * BATLIBOI & CO.,
PTE. LTD., Secunderabad—Andhra Pradesh
excluding coastal Andhra.

OVERSEAS DISTRIBUTORS in U.K., U.S.A., Canada, Denmark, Holland, West Germany, Sweden, Italy, Greece, Malaysia, Singapore, Thailand, Korea and Philippines.

